

Rotary

ČESKÁ REPUBLIKA
A SLOVENSKÁ REPUBLIKA
www.rotary2240.org

GOOD NEWS

Program
studentských
výměn –
vlajková loď
Distriktu 2240

30. výročí znovuzaložení RC Třebíč 17.–19. 10.

**Vážení rotariáni a přátelé Rotary!
Třebíčský Rotary klub letos oslaví
30. výročí znovuzaložení. A to už
je důvod k oslavě. Zveme všechny,
aby se naší radosti zúčastnili.**

Slavnostní zasedání proběhne v Kamenném sálu třebíčského zámku v sobotu 18. října v 15 hodin. Slavnostní přednášky se ujme ThMgr. Milan Klapetek z RC Brno City. Vystoupí i jedenáctiletý Vojtěch Švare, který v prosinci vystoupí ve slavné Carnegie Hall a kterého podporuje řada českých Rotary klubů (Rotary klub Jičín-Nymburk, Rotary klub Hradec Králové, Rotary klub Pardubice, Rotary Satellite klub Telč-Prague Golf / NGW a Rotary klub Tábor). Bude místo

i na vzpomínání. Zúčastněné kluby pochopitelně dostanou příležitost ke gratulacím. Svou účast přislíbil guvernér distriktu Jan Bílek a další významné osobnosti rotariánského hnutí. Slavnost bude mít bohatý doprovodný program. Zahrnuje například prohlídku Zadní synagogy, románské baziliky sv. Prokopa, komentovanou prohlídku města UNESCO a večer představení „mafianské opery“ Il Congelatore (Zmrazovač). Těšíme se na setkání a společně strávený čas!

Program oslav tří desítek let služeb a přátelství

Pátek 17. 10.

Příjezd partnerů – ubytování v Grand Hotelu Třebíč (adresa: Karlovo nám. 133/5, 674 01 Třebíč, Vnitřní Město, grand-hotel.cz)
18.30 Společná večeře v Grand Hotelu

Sobota 18. 10.

9.00 Zadní synagoga a Dům Seligmanna Bauera, komentovaná prohlídka města Třebíč – Židovská čtvrt
11.30 oběd v Grand Hotelu
13.00 komentovaná prohlídka Baziliky sv. Prokopa
15.00 Oficiální setkání ku příležitosti oslav Kamenný sál, Muzeum Vysočiny Třebíč (www.virtualtravel.cz/trebic/muzeum-vysociny-trebic/kamenny-sal)
19.00 Představení Il Congelatore – Národní dům, Třebíč (www.mkstrebic.cz)
21.00 Raut v Grand Hotelu

Neděle 19. 10.

10.00 Mše svatá v Bazilice sv. Prokopa, odjezd účastníků

Glosa

Dignitatis Memores ad Optima Intenti

Pamětlivi důstojnosti usilujeme o nejlepší

Heslo, které je vyvedeno zlatým písmem nad okny zasedací síně Staroměstské radnice v Praze a které má připomínat pražským konšelům, jak mají rozhodovat v záležitostech města. Heslo, které otcové zakladatelé našeho Distriktu 2240 v čele s již zesnulým Dobroslavem Zemanem, prvním guvernérem Distriktu 2240, vybrali jako motto našeho Distriktu. Přiznejme si, kdo z vás o tomto mottu ví? Máme ho na distriktní vlajce, ale kdo z vás si ji tak podrobně prohlížel? A pak se ještě krčí na jedné z modrých stránek našeho Seznamu členů, která představuje aktuálního guvernéra distriktu. Já sám jsem na něj narazil při přípravě svého úvodního proslovu na slavnostní konferenci ke stoletému výročí založení Rotary v Československu, která se konala 13. září v nádherných prostorách Lobkowiczského paláce na Pražském hradě a která se, včetně následujícího galavečera, velmi povedla, jak jistě rádi potvrdí všichni zúčastnění. Ještě jednou tímto děkuji PDG Georgi Podzimkovi a jeho týmu za perfektně odvedenou práci při organizaci této akce. Jistě, Rotary má svoje notoricky známé slogany, jako „Service Above Self“ nebo test čtyř otázek. Ale nemohu si pomoci, Dignitatis Memores Ad Optima Intenti se mi líbí nějak více. Naším posláním je přece budovat, stavět na tom, co již máme a umíme, a dále to rozvíjet. To je přece poslání Rotary!

V posledních několika letech mi ale připadá, jako bychom na své poslání zapomněli. Pod falešnými záminkami čestnosti, dobrovolnosti, máváním sloganem „Service Above Self“ se skrývají osobní animozity a zášti,

přesvědčení, že jenom já mám pravdu. A když ji nemám, tak si klidně pomohu aktivním sháněním kompra. To je ta důstojnost? To je to nejlepší?

Výměna mládeže je toho zářným příkladem. Postavili jsme ji s dobrovolníky prakticky na profesionální úroveň. Získali jsme řadu ocenění od RI za výsledky ve výměně, protože na počet klubů a rotariánů měníme daleko nejvíce studentů ze všech distriktů v okolí. To je ale podle některých špatně, protože jsme si dovolili ocenit drobným penízem hodiny a hodiny soustavné a precizní práce, kterou administrativa výměny mládeže vyžaduje. Nejvíce samozřejmě křičí ti, kteří o ní nic nevědí a ani nechťejí vědět, natož se na práci v ní podílet.

V současné době máme dvě výměny mládeže: RYE Czechia a RYE Slovakia. První z nich pracuje stejným způsobem jako doposud, druhá chce využívat pouze dobrovolnické práce. Ta vlastně teprve začíná. Před měsícem přijeli první studenti. Nechme je v klidu pracovat. Ať ukáží, co umějí. V konečném důsledku jsem to já, jako aktuální guvernéř distriktu, kdo je za výměnu mládeže v našem distriktu vůči RI i okolí zodpovědný. Nikdo jiný!

JAN BÍLEK
Guvernéř Distriktu 2240

ROTARY INTERNATIONAL (vznik 1905 v USA) je kreativní společenství s vysokým synergickým potenciálem. Má celosvětovou působnost, je nepolitické, národnostně a nábožensky tolerantní, podporuje rozvoj regionu (státu), v němž působí. Pro ČR a SR je společnou koordinační složkou Rotary Distrikt 2240. Emblém RI a pojmy jako ROTARY INTERNATIONAL, ROTARY, ROTARY KLUB a ROTARIÁN jsou mezinárodními zákony chráněná označení a jejich užití podléhá souhlasu ústředí RI. V Rotary klubech (samostatné právní subjekty) se sdružují špičkoví odborníci a odbornice nejrozmanitějších profesí. Členům a členkám Rotary nabízí kultivovaný životní styl podle jejich osobních zájmů, otevřené přátelské vztahy a další rozvoj jejich osobnosti. Rotary svými nezištnými aktivitami a všeobecně prospěšnými projekty (službami) pozitivně ovlivňuje širší komunitu v místě svého působení a napomáhá utváření občanské společnosti v duchu svého trvalého kréda: „Service above self.“

Názory publikované v tomto časopise se nemusejí shodovat se stanovisky Rotary International nebo Nadace Rotary.

Dopisy

PREZIDENT ROTARY INTERNATIONAL

Překlad: Petr J. Pajas, PDG

Vzdělání je cesta k míru

ZÁŘÍ Můj nástup do role prezidenta Rotary International přišel rychle a nečekaně. Přimělo mě to přemýšlet o tom, jak se svět může změnit v jediném okamžiku a jakou má Rotary sílu zůstat trvalou silou dobra při takové změně. Tento měsíc, který je pro Rotary měsícem základního vzdělávání a gramotnosti, je pro nás jasnou výzvou k akci: Snažme se posílit základy vzdělávání v každé komunitě, které sloužíme. Miliony lidí na celém světě stále neumějí číst. Miliony dětí nemají přístup k základnímu vzdělání. Přesto známe řešení – je jím udržitelné, inkluzivní a spravedlivé vzdělávání, zejména pro dívky a mládež z podceňovaných komunit. Gramotnost je víc než jen schopnost číst a psát. Je klíčem k lidské důstojnosti, ekonomické mobilitě a míru. Každá otevřená kniha, každá podporovaná třída a každý vyškolený učitel se stává stavebním kamenem míru. Letos je naším tématem Rotary Unite for Good – Spojíme se pro dobro. Sloveso „spojme se“ vypovídá o síle, kterou v sobě navzájem nacházíme. Dosah toho, co činíme, rozšíříme tím, že dáme dohromady naše talenty a zdroje nejen mezi našimi kluby, ale i s partnery našich projektů, jinými organizacemi a komunitami. A protože to děláme již po celý čas konzistentně, přispíváme tak ke změně, která přetrvává. Službu v Rotary nemůžeme měřit pouze našimi každoročními cíli. Naše práce v oblasti vzdělávání musí přesáhnout rámec jednoho roku. Projektům gramotnosti trvá dlouho, než zapustí kořeny, vyrostou a přinesou ovoce. Teď přišel čas, abychom mysleli odvážně a kreativně. Nové typy klubů nám mohou pomoci zapojit pedagogy, studenty a aktivisty vzdělávání novými způsoby. Využijme tento měsíc k přivítání nových členů zaujatých potřebou vzdělávání a pomozme těm stávajícím rozhodnout se k projektům služeb, které odpovídají místním potřebám. Mohou to být knihovny, distribuce učebnic nebo podpora studentů – každý takový čin je důležitý. Vzdělávání je také cestou vedoucí k míru. Každé stipendium, které poskytujeme, každý program týkající se dětí, který podporujeme, každý kurz gramotnosti pro dospělé, který financujeme, je aktem míru. A Rotary buduje mír tímto způsobem již více než sto let. Nezapomínejme, že boj za gramotnost není jen otázkou přístupu ke vzdělání, je to také záležitost rovnosti mezi lidmi. Jde o to zajistit, aby každý student, bez ohledu na původ, měl příležitost plně využít svůj potenciál. A jde o to, abychom všichni společně – napříč hranicemi, jazyky a generacemi – řekli, že vzdělání je právo, nikoli privilegium. Sjednotme se pro konání dobra tím, že se zavážeme k takové podpoře gramotnosti, která má dlouhodobou působnost. Snažme se docílit toho, aby se ve světě, v němž žijeme, naučilo každé dítě číst. A potom, coby lidé činu, pojďme společně pracovat na tom, aby se tento sen stal skutečností. Společně můžeme změnit životy, počínaje využitím síly vzdělání. Spojíme se pro dobro!

Komunitně vedený rozvoj

ŘÍJEN Říjen je pro Rotary měsícem ekonomického rozvoje komunit. Zaměřujeme se na úsilí pomáhat komunitám budovat prosperující a udržitelnou budoucnost. Účast na takových aktivitách je v dokonalém souladu se základní hodnotou Rotary – posilování schopností potřebných pro vedení. Ty posilujeme tím, že učíme lidi řídit vlastní pokrok. Jako příklad může posloužit nedávná iniciativa z jižní Indie, kde se členkám Rotary klubů podařilo vrátit pocit síly ženám ze skupiny kmene Adivasi tím, že jim zajistily výuku v šití, aby si mohly vydělávat na živobytí samy a znovu se začlenily do společnosti. V tomto regionu to v historii bylo tak, že vdovy a opuštěné ženy ztrácely společenské postavení a společnost je odsouvala do pozadí nebo jejich neštěstí považovala za jejich vinu. Letos se RC Windsor-Roseland v kanadském Ontariu spojil s kluby v distriktech 3203 a 3234 v Indii a s indickou organizací Sevalaya Trust, aby zajistil šicí stroje a zaškolení 80 ženám z kmene Adivasi. Každá žena obdržela certifikát absolventky programu a dodavatel šicích strojů nabídl jejich bezplatnou dlouhodobou údržbu. Tento příběh je jedním z příkladů, jak Rotary učí lidi vedoucím schopnostem. Naší úlohou není poskytovat charitativní pomoc nebo vnucovat cizí modely, ale podporovat soběstačnost investováním do rozvoje schopnosti k vedení, do získávání dovedností a do podpory udržitelného podnikání. Pro letošní říjen doporučuji členům Rotary po celém světě, aby se zamysleli nad potřebami přípravy k ekonomickému vedení ve svých komunitách. Kdo se ujme místních iniciativ v ekonomické oblasti? Najdou se nevyužitá talenty, které by mohly být podpořeny školením nebo mentorstvím? Jak může váš klub katalyzovat příležitosti prostřednictvím partnerství s místními podniky, odbornými školami nebo skupinami zaměřenými na úspory? Být vedoucím neznamená vždy být viděn. Někdy to znamená umět naslouchat, spolupracovat a zesilovat hlasy ostatních. Takový přístup k problematice přípravy na vedení je jádrem filozofie Rotary a zdrojem našeho trvalého vlivu na hospodářský rozvoj. Budováním kapacit – ať už prostřednictvím mikroúvěrových skupin, odborných vzdělávacích workshopů nebo podnikatelských programů – umožňujeme komunitám řídit jejich vlastní transformaci. Jakmile lidé sami převzou odpovědnost za svoji další cestu, bude to dlouhodobě udržitelná změna. Snažme se vést ostatní s dobrým úmyslem a podporu poskytujeme ze srdce. Podporou místního vedení můžeme spoluvytvářet příležitosti, které se šíří komunitami a posilují jednotlivce, rodiny a společnosti. Společně můžeme podporovat ekonomické aktivity, které slouží všem, a uskutečňovat projekty rozvoje komunit, které budou působit dlouhodobě.

FRANCESCO AREZZO
Prezident Rotary International

Nadačné granty majú ohromnú silu. Projekt Literacy Alive! nám dáva krásny príklad toho, ako dobre Rotary dokáže vytvárať systémové zmeny

PREDSEDA SPRÁVNEJ RADY NADÁCIE ROTARY

Preklad: IVAN BELAN, PDG

Gramotnosť ako ľudské právo

SEPTEMBER Vzdelanie je najsilnejší nástroj, aký máme na zmenu sveta, preto chcem všetkým počas Mesiaca základného vzdelania a gramotnosti pripomenúť, prečo je naša práca dôležitá. Vzdelanie prelmuje cyklus chudoby, otvára dvere k príležitostiam a posilňuje jednotlivcov v procese transformácie svojich komunít. Vzdelanie však neexistuje vo vákuu. Musíme sa zaoberať aj problematikou mieru, dostupnosťou zdravotnej starostlivosti, zabezpečením čistej vody, ekonomickými príležitosťami, zdravím matiek a detí a životným prostredím. Rotary sa preto zameriava práve na tieto oblasti. Trvalá zmena vyžaduje komplexný prístup. Vďaka spolupráci v týchto oblastiach v rámci Nadácie Rotary budujeme komunity udržateľným spôsobom a s dôstojnosťou. Dnes som požiadal Lynne Paradis z Rotary klubu Red Deer v Alberte, aby sa podelila o svoje zanievanie pre gramotnosť:

„Verím, že gramotnosť je ľudské právo. Keď som pred viac ako desiatimi rokmi začala spolupracovať s Rotary klubom San Ignacio v Belize, zaumienili sme si zlepšiť výučbu čítania. Vtedy sme ešte netušili, kam nás táto cesta zavedie. Projekt na podporu gramotnosti Literacy Alive! od roku 2011 podporilo už osem globálnych grantov Nadácie Rotary. Na základe vedeckých poznatkov z fonetiky sme aktualizovali spôsob, ako majú učitelia učiť, a zamerali sa na to, ako sa študenti skutočne učia. Zozbierali sme údaje o zlepšení čitateľských zručností počas obdobia šiestich mesiacov. Preukázali sme skvelé výsledky začlenenia nových postupov do každodenného vyučovania. Následne projekt nabral na obrátkach, dokonca neostal bez povšimnutia Ministerstva školstva Belize. Doteraz bolo vyškolených viac ako 1 300 učiteľov a programom prešlo viac ako 20 000 žiakov. Zaznamenali sme úspešnosť viac ako 90 percent, pričom mnohí žiaci dosiahli za päť mesiacov pokrok zodpovedajúci viac ako jednému roku. V Belize je teraz tento vzdelávací program povinný na základných školách. Najviac ma dojíma, keď učitelia s presvedčením hovoria, že dokážu zmeniť životy žiakov. Naším najväčším úspechom je, že sme projekt postupne prenechali miestnym. Keď miestni pedagógovia prebrali iniciatívu, vedeli sme, že zmena, ktorú sme priniesli, bude trvalá.“

Príbeh Lynne jasne dokazuje, že nadačné granty majú ohromnú silu. Projekt Literacy Alive!, ktorý sa realizoval vďaka partnerstvu šiestich Rotary klubov a troch krajín, nám dáva krásny príklad toho, ako dobre Rotary dokáže vytvárať systémové zmeny. Prepojíme nadšenie našich členov s podporou nadácie a nebudeme zlepšovať život len jednotlivcom, ale dokážeme zmeniť celé komunity. Podporou nadácie môžete svoje nadšenie pretaviť do reálnych skutkov, a to nie len tento mesiac, ale každý mesiac.

Zrodené z priateľstva

OKTÓBER Priateľstvo v Rotary často prináša ovocie, ktoré dokáže zmeniť svet. Keď som bol zvolený za prezidenta Rotary, pôsobil som v predstavenstve spolu s vtedajším viceprezidentom Olayinkom „Yinkom“ Hakeemom Babalolom z Nigérie. Moja manželka Susanne sa stýkala s Yinkovou manželkou Prebou „Precy“ Babalolou. Yinka a Precy podporujú Nadáciu Rotary nielen ako členovia Arch Klumph Society, dobrodinci a významní darcovia, ale aj ako členovia Rotary, ktorí sa aj intenzívne zapájajú do projektov nadácie.

Priateľstvo Susanne a Precy viedlo k spoločným aktivitám ich klubov. Keďže október je v Rotary Mesiac komunitného ekonomického rozvoja, myslím si, že Precy Babalola najlepšie vystihla výsledky ich spolupráce svojimi vlastnými slovami:

„Nigérijské mesto Obuama bolo tvrdo zasiahnuté covidom-19. Mnohé rodiny, najmä ženy a mladí dospelí, zostali bez stabilného príjmu a príležitostí. Komunita naliehavo potrebovala praktickú podporu a dlhodobé riešenia. Mój klub, Rotary klub Port Harcourt Passport, sa rozhodol zareagovať. Spojili sme sa s Rotary E-klubom Hamburg-Connect a s vedením našich distriktov a spustili sme globálny grantový projekt zameraný na rozvoj zručností potrebných na oživenie nádeje a znovunadobudnutie dôstojnosti. Viac ako 250 žien a mladých dospelých sa vyškolilo v chove rýb, hydiny a slimákov, ako aj vo výrobe korálikov. Miestni lektori viedli praktické workshopy, kde účastníkom poskytli cenné rady potrebné na založenie živnosti. Rodiny teraz generujú príjem a matky môžu poslať svoje deti do školy. Mladí ľudia zarábajú, učia ostatných a prispievajú k miestnej ekonomike. Ženy, ktoré sa kedysi ocitli v bezvýhodiskovej situácii, teraz vedú svoje živnosti, školia ostatných a nachádzajú nový zmysel života. Projekt má naďalej pozitívny vplyv a vytvára nielen pracovné miesta, ale aj sebavedomých komunálnych lídrov.“

Takto vyzerá zmena, dosiahnutá spoluprácou oddaných rotariánov a podporená Nadáciou Rotary. Z mnohých dôvodov je práve hospodársky rozvoj komunity oblasťou, v ktorej sa realizujú významné projekty. V našich kluboch máme odborníkov, ktorí vedia, ako môžu podniky posilniť miestnu ekonomiku. Takéto projekty sa dajú prispôbiť na takmer akékoľvek prostredie a skoro vykazujú prvé známky úspechu. Aj naša nadácia poskytuje odborné znalosti angažovaných profesionálnych zamestnancov a kádra odborných poradcov. To, čo sa začalo ako večerná konverzácia, viedlo ku globálnemu grantu, ktorý zmenil život. Nie je to úžasné, že priateľstvá nadviazané v rámci Rotary vytvárajú príležitosti, ktoré menia životy generácií?

HOLGER KNAACK

Predseda Správnej rady nadácie

Mapa

Lidé v akci

Text: BRAD WEBER
Překlad do češtiny: PETR J. PAJAS, PDG
Preklad do slovenčiny: IVAN BELAN, PDG

39%

Percento žien medzi
peruánskymi podnikateľmi

Peru

V západnej Amazónii sa Rotary kluby v meste Iquitos v januári zúčastnili na seminári venovanom analýze stavu miestnych škôl. Vedúci predstavitelia Dištriktu 4465 Doris Alván a Fernando Del Aguila oslovili lokálnu známu pedagogičku Josefu Ríos Gil, aby predložila návrhy, ako môžu byť rotariáni nápomocní v danej oblasti. Rotary klub Iquitos Amazonas v máji dokončil jednu súvisiacu iniciatívu – dištriktný grantový projekt na posilnenie postavenia mladistvých, v rámci ktorého sa mladí ľudia naučili vyrábať náušnice. Tie následne predávajú v ekologických stánkoch v blízkosti jazera Zungarococha. Základným školám v tomto regióne klub tiež venoval školské potreby.

Rotary
Rotary klub Iquitos Amazonas

Spojené štáty americké

Promoční ples je nákladný rituál prechodu do dospelosti spojený s nákupem šatů, smokingů, květin, jídla a zajišťováním dopravy. V New Yorku pomáhá studentům Rotary Club North Shore (Severní pobřeží) na ostrově Staten Island prostřednictvím svého projektu nazvaného „Popelčín ples“. Pro všech 25 členů klub sháňl nové nebo šetrně užité formální oděvy, nebo se některé koupily nové. V dubnu bylo studentům z celé čtvrti nabídnuto vybrat si zdarma něco z přibližně 200 šatů, bot a doplňků, aby se jaksepatří připravili na plesovou sezónu. S tímto projektem začala v roce 2024 tehdejší předsedkyně klubu Suzanne Demetrio a nyní jej vedou členky klubu Stephanie Accardo a Regina Boukhvalova. „Podle nás by žádný student neměl na promočním bále chybět kvůli finančním potížím,“ říká Suzanne Demetrio. „Dáváme mladým lidem šanci cítit se během jedné z největších nocí jejich života výjimečně a sebevědomě.“

Rotary
Rotary klub North Shore
(Staten Island)

919\$

byl průměrný náklad
na promoční ples
v roce 2015

10%

**Plocha vyhradená pre národné
a prírodné parky v Chorvátsku**

Chorvátsko

Rotary klub Zagreb International pre svojich členov a priateľov organizuje pravidelné výlety. Bývalá prezidentka Petra Pungerčar vysvetľuje, že v rámci klubu „spozorovali, že členovia už nie sú si takí blízki ani tak zanietení ako kedysi“. Rozhodli sa preto usporadúvať výlety s cieľom opäť zbližiť a motivovať členov a zároveň zbierať peniaze na vlajkový projekt klubu, ktorým je mentorská iniciatíva. Prvý výlet v októbri zaviedol členov jediného anglicky hovoriaceho klubu v krajine do údolia Slapnica neďaleko Záhrebu. Počas návštevy Maďarska spoznávali spolu Budapešť a v júni sa prechádzali popri rieke Kamačnik v horskej oblasti Gorski Kotar v Chorvátsku. „Bola to neuveriteľná skúsenosť, plná relaxu, radosti a smiechu,“ napísal klub na Facebooku.

Rotary
Rotary klub Zagreb International

17 mil.

**Počet ľudí zasiahnutých
zemetrasením v Mjanmarsku
v roku 2025**

Mjanmarsko

Po zemetrasení s magnitúdou 7,7, ktoré v marci zasiahlo Mjanmarsko a zabilo viac ako 3 700 ľudí a mnoho ďalších zranilo, Rotary klub v Yangone koordinoval pomoc doma a aj vo viac ako 600 km vzdialenom epicentre neďaleko Mandalay. Klub zhromaždil zásoby darované svojimi členmi, rotariánmi z Mandalay a ďalšími Rotary klubmi v susedných krajinách, najmä Rotary klubom Bangkok South v Thajsku. Zástupcovia Dištriktu 3350 v máji priviezli do Mjanmarska systémy na čistenie vody, dočasné prístrešky a tisíce teplých jedál. Dištrikt sa zaviazal poskytovať dlhodobú pomoc pri obnove regiónu, vrátane obnovenia studne v Sein Pan, ťažko postihnutej štvrti v Mandalay. „Tento projekt nám pripomenul, že sila Rotary spočíva nielen v poskytovaní pomoci, ale aj v cezhraničnej spolupráci založenej na súcite a odhodlaní,“ hovorí Thordur Adalsteinsson, člen klubu v Bangkoku, ktorý tiež pomáhal. „Partnerstvo medzi našim klubom, Rotary v Mjanmarsku a Dištriktom 3350 prinieslo hmatateľnú úľavu tým, ktorí to najviac potrebovali, ale čo je ešte dôležitejšie, prinieslo nádej a ľudské spojenie v čase krízy.“

Rotary
Rotary klub Yangon

26076

**komunitných zdravotníkov
se projektu účastní
v Navi Mumbai**

Indie

V raných fázich globálneho grantového projektu na podporu matek a jejich detí musel Rotary klub Hiranandani Estate ve štáte Maháráštra kvôli pandemii covid-19 zmeniť pôvodné zámery. Rotariáni sa pustili do organizovania očkovacích stanovišť, distribúcie nouzových potravín a zajišťovania základnej zdravotníckej starostlivosti. Títoľeté úsilie sa dotklo viac než 6 tisíc ľudí ve štyroch komunitách ve meste Navi Mumbai. Klub se spojil s Rotary klubem Metropolitní Lubbock v Texase na spoločnom globálnom grantu ve výši téměř 50 tisíc dolarů, který navíc umožnil nákup 12 průmyslových šicích strojů a nabídl školení v jejich používání. Namrataa Srivastav, ředitel projektu, jej chválí jako milník, který otevírá dveře pro budoucí spolupráci mezi Rotary a prestižními institucemi sociálních služeb.

Rotary
Rotary klub Hiranandani Estate

ze světa

KRÁTCE KE KONGRESU RI

Není to jen humbuk!

Pokud jste nikdy nebyli na mezinárodním kongresu Rotary, možná se ptáte, zda toto celosvětové setkání dostojí humbuku, podle kterého má jít o setkání zábavnější než jakákoli konference, které jste se kdy zúčastnili. Vaši kolegové z Rotary klubů vás ujišťují, že kongres konaný od 13. do 17. června v Tchaj-peji prokáže, že nejde o humbuk: budete mít prvotřídní příležitosti k poznávání, cestování a osobnostnímu růstu s pocitem plné sounáležitosti s ostatními. Podívejte se na pět příkladů toho, čím tento Kongres vybočí z řady.

Text: EVA REMIJAN-TOBA, překlad: PETR J. PAJAS, PDG (CZ), IVAN BELAN, PDG (SK)

Hlavní pódium plné života. To bude platit zejména při vystoupeních slavných kapel. Na každodenních plenárních setkáních vystoupí spousta účinkujících, rotariánů přinášejících inspirativní příběhy a skutečně mimořádně schopných řečníků. Výukové workshopy jsou především zábava. Zapomeňte na nudné přednášky – souběžné semináře budou řídit vaši přátelé rotariáni a odborníci, kteří jsou oddáni poslání Rotary International. Dokáží vám dobít baterky a budou vás inspirovat k dalším projektům. Noví členové vašich klubů získají nejvíc. Nováčci, a to nejen funkcionáři nebo dlouholetí členové Rotary klubů, říkají, že program Kongresu je užitečný a určitě přispěje k navázání nových přátelství. Slyšíme to neustále: „Mezinárod-

ní sílu Rotary skutečně pochopíš, až když zažiješ kongres RI.“ Rodiny účast na Kongresu milují. Příbuzní a spolucestující jsou vítáni pod tímto globálním stanem Rotary. Všechny potěší velkolepá představení na velkém pódiu a osloví je vše, co o činnosti Rotary uvidí a zažijí v Domě přátelství.

Můžete se uvolnit a přitom nepřekročit rozpočet. Protože na Tchaj-wanu je tolik možností, není problém propašovat po jednáních kongresu do programu zajímavé odpočinkové výlety. Stačí se včas zaregistrovat a maximálně využít omezený čas. Po návratu ze svého prvního kongresu se u mnoha rotariánů rozvine závislost. Jak řekla jedna rotariánka, která se účastnila v Calgari v Kanadě svého pátého kongresu: „Vždycky je ten další kongres lepší než ten předchozí.“

MLADÉ HLASY V CENTRE POZORNOSTI

➔ Na Svetových kongresoch Rotary International sa líderských rolí s ľahkosťou ujímajú členovia Rotaract klubov a mladí rotariáni. Najnovšia generácia členov, vrátane tých, ktorí sú na fotografiách z Calgary, vystupuje na pódiu, zdieľa svoje skúsenosti a vedie servisné projekty. Mladá generácia bude opäť udávať tón aj v Taipej v dňoch 13.–17. júna.

Viac informácií a možnosť registrácie nájdete na convention.rotary.org

Téma

➔ **Století hnutí Rotary stálo za velkolepou oslavu. Ale v našem distriktu není jen Praha. S oslavami výročí založení a znovuzaložení se roztrhl pytel. Kluby se rozhodně mají čím pochlubit. Tedy, ne že by konaly dobro kvůli svému zviditelnění. Na druhé straně – jak jinak než zveřejněním své činnosti se o nás veřejnost dozví?**

Ani nejvyššímu vedení v Evanstonu se nevyhnuly překvapivé změny. Představíme si proto nové budoucí prezidenty Rotary. A pohovoříme i s první rotariánku v dějinách.

I letos je páté číslo s rozšířenou částí o výměnných programech Rotary – RYE. Však jsme v této disciplíně jedni z nejlepších na světě, alespoň v přepočtu na členskou základnu.

PREZIDENTI

RI: SangKoo Yun odstupuje z funkce prezidenta Rotary International pro období 2026–2027

Text: FRANCESCO AREZZO, PREZIDENT RI 2024–26, překlad: FRANTIŠEK RYNEŠ, PDG

Vážení členové Rotary, jak si možná pamatujete, v dubnu loňského roku nás prezident-elekt SangKoo Yun informoval o své diagnóze rakoviny slinivky břišní a o svém rozhodnutí odstoupit z funkce v Rotary, aby se mohl soustředit na léčbu. Dnes mi prezident SangKoo v dopise oznámil, že po důkladné konzultaci se svými lékaři se rozhodl odstoupit z funkce prezidenta Rotary International. Ve svém dopise vyjádřil následující pocity:

„Moji lékaři mi doporučili, abych se vyvaroval náročného cestování a plnění povinností, které jsou s funkcí prezidenta spojeny. I když bych tuto funkci velmi rád vykonával, musím jejich doporučení respektovat.“

„Bylo mi velkou ctí a potěšením, že jsem dostal příležitost vést naši organizaci. Budu i nadále sloužit, jak jen budu moci, a moje láska k Rotary a oddanost naší misi zůstávají neotřesitelné.“

Jménem představenstva Rotary International jsem s těžkým srdcem přijal SangKooovu rezignaci. I když je to těžké rozhodnutí, hluboce oceňujeme SangKooovu ohleduplnost a jeho zaměření na nejlepší zájmy Rotary.

Rada se brzy sejde, aby rozhodla o dalších krocích. O dalším vývoji vás budeme informovat.

Chci poděkovat SangKooovi za jeho obrovské služby, vedení a přínos pro naši organizaci. Připojte se ke mně a popřejte mu brzké uzdravení a dobré zdraví do budoucna.

A portrait of Olayinka Hakeem Babalola, a Black man with glasses, wearing a dark grey button-down shirt with a Rotary International patch on the left chest. He is smiling slightly and looking towards the camera.

OLAYINKA HAKEEM BABALOLA 2026–2027

Člen Rotary klubu Trans Amadi v Nigérii byl představenstvem zvolen prezidentem Rotary International pro období 2026/27. Jeho funkční období začne 1. 7. 2026.

➔ Správní rada, řídící se kodexem politik RI, uspořádala mimořádné zasedání, aby vybrala nového lídra organizace po rezignaci prezidenta RI SangKoo Yuna, který se rozhodl odstoupit ze svých funkcí v Rotary a soustředit se na zotavení po nedávné léčbě rakoviny.

Babalola zahájil svou rotariánskou kariéru v roce 1988 jako rotaraktor. O šest let později se stal členem Rotary klubu Trans Amadi. Mezi jeho vedoucí funkce patří guvernér distriktu (2011/12), viceprezident RI (2019/20) a člen rady ředitelů RI (2018–2020). Byl také aktivním vedoucím a účastníkem výborů RI, jako je výbor kampaně End Polio Now Countdown to History (2017–23) a nigerijský národní výbor PolioPlus (2013–dosud, poradce 2016–dosud). Babalola získal vysokoškolský titul v oboru strojírenství v roce 1988. Pracoval 25 let v ropném a plynárenském průmyslu, zastával vedoucí pozice ve společnosti Shell PLC a realizoval projekty na

čtyřech kontinentech. Je zakladatelem dvou společností: Riviera Services Ltd., která se zabývá dodávkami infrastruktury pro ropný a plynárenský průmysl, a Lead and Change Consulting, která poskytuje poradenství v oblasti koučování vedoucích pracovníků a organizační výkonnosti.

Babalola je členem Nigerian Society of Engineers (Nigerijské společnosti inženýrů), Institute of Safety Professionals (Institutu bezpečnostních profesionálů) a Association of Change Management Practitioners (Asociace odborníků na řízení změn). Je členem Jericho Business Clubu, organizace ve svém rodném městě, která poskytuje vládám podněty v oblasti hospodářské a sociální politiky.

Babalola a jeho manželka Preba žijí ve městě Port Harcourt. Podporuje Rotary Foundation prostřednictvím jmenovitého nadačního fondu a jako člen Arch Klumph Society. Je správcem ShelterBox UK a ředitelem projektu Safe Blood Africa. Je držitelem

ocenění Africa Centennial Heroes Award, Regional Service Award for a Polio-Free World, RI Service Above Self Award a The Rotary Foundation Citation for Meritorious Service.

Prezident RI má jednoleté funkční období, předsedá radě ředitelů RI a poskytuje organizaci inspirativní vedení. Jako mluvčí globální sítě navštěvuje prezident kluby po celém světě, aby propagoval hodnoty Rotary a zastupoval organizaci na významných akcích. Rotary vybírá svého prezidenta z členů, kteří prokázali rozsáhlé zkušenosti s vedením v rámci Rotary, včetně služby jako prezident klubu, guvernér distriktu a člen rady ředitelů RI.

Babalola zahájil svou rotariánskou kariéru v roce 1988 v Rotaractu

LARRY A. LUNSFORD 2027–2028

Člen Rotary klubu Kansas City-Plaza v Missouri v USA byl nominačním výborem vybrán jako kandidát na prezidenta RI pro období 2027/28. Pokud se neobjeví žádný další kandidát, stane se 15. 9. oficiálně zvoleným prezidentem RI.

➔ Lunsford studoval na Truman State University v Kirksville v Missouri na akademické stipendium a získal bakalářský a magisterský titul v oboru účetnictví. S Rotary se poprvé setkal, když získal stipendium Rotary Foundation Ambassadorial Scholarship a strávil akademický rok 1981/1982 na University of Newcastle v Austrálii.

Lunsford, který je certifikovaným účetním, pracoval sedm let pro společnost Ernst & Young, než v roce 1990 nastoupil do rodinné firmy Bernstein-Rein Advertising. V současné době je výkonným viceprezidentem a finančním ředitelem skupiny společností Bernstein. Zastával funkce v představenstvech Kansas City Spirit Festival a Variety Club, působil jako ředitel místní banky a pokladník Epilepsy Foundation for the Heart of America. Působil také v radách absolventů a nadací Truman State University a obdržel ocenění Distinguished Service Award této univerzity.

Lunsford se stal členem Rotary klubu Kansas City-Plaza v roce 1991 a od té doby působil jako guvernér distriktu (2001/2), ředitel RI (2013–15) a správce Rotary Foundation (2021–25, místopředseda 2024/25). Byl členem výborů RI, včetně výkonného výboru (předseda 2014/15), výboru pro růst členské základny (předseda 2016–18) a nominačního výboru pro prezidenta RI (předseda 2023/24). Působil také ve správní radě Rotary Foundation (předseda 2023/24), finančním výboru (předseda 2022/23 a 2024/25) a výboru pro zkušenosti účastníků (předseda 2023/24).

Lunsford byl oceněn cenou Rotary Foundation Distinguished Service Award, Rotary Foundation Citation for Meritorious Service a RI Service Above Self Award. S manželkou Jill Lunsfordovou mají dvě děti a jedno vnouče. Jsou významnými dárci, členy Bequest Society, několikrát ocenění titulem Paul Harris Fellow, jsou benefaktory Rotary Foundation a podporujícími členy.

**Lunsford byl
oceněn cenou
Rotary Foundation
Distinguished
Service Award,
Rotary Foundation
Citation for
Meritorious Service
a RI Service Above
Self Award**

ROTARY JE ODPOVĚĎ

Sylvia Whitlock z Kalifornie byla vůbec první ženou, která se mohla nazývat rotariánkou. Setkali jsme se s ní na kongresu v Calgary, kde jsme s ní vedli rozhovor.

Text: BJÖRN LANGE,
Překlad: FRANTIŠEK RYNEŠ, PDG

Kdy jste se oficiálně stala členkou Rotary?

Bylo to 4. května 1987. Bojovala jsem za to. Jedenáct let! Tolik soudních sporů!

V současné době tvoří ženy v Rotary po celém světě přibližně 25 procent, v USA nejméně 30 %, v Německu a Rakousku pouze asi 14 %.

To lze vnímat i pozitivně: stále máte velký potenciál pro růst a rozvoj. Určitě jsou v Německu a Rakousku ženy, které mohou povzbudit další skvělé ženy, aby se připojily a zapojily se.

Přibližně deset procent klubů v Německu a Rakousku jsou čistě mužské kluby a chtějí jimi zůstat. Co těmto klubům říkáte?

Jednoduše: existují pravidla hry, která musí dodržovat. Podle stanov RI se nemohou nazývat Rotary kluby, pokud nejsou otevřené ženám.

Jistě, ale některé z těchto klubů předstírají, že nemohou najít vhodné ženy.

Ach, ti chudáci! (Směje se nahlas) Měli by přijít za mnou, pomůžu jim s hledáním.

Paní Whitlocková, ve věku 90 let jste znovu letěla na kongres. Stálo to za to?

Ano, líbilo se mi to. Skvělé místo, skvělé město, zajímavé přednášky a spousta milých lidí. Ale pokud, stejně jako já, potřebujete pomoc, abyste se dostali z bodu A do bodu B, není to snadné. Nedostatečná mobilita je největší nevýhodou tohoto kongresu.

Všimla jsem si, že alespoň třetina účastníků tohoto kongresu jsou ženy.

To je pravda. Jsem za to velmi ráda, ale mohlo by jich být víc.

Jak vidíte budoucnost Rotary?

Rotary je odpovědí na nejdůležitější otázky. Rozhlédněte se po Domě přátelství: všude najdete odpovědi na velké otázky naší doby. Také na tu nejdůležitější, a to jak můžeme řešit konflikty. Tam, kde lidé nemají přístup k čisté vodě, kde jsou bezdomovci, je Rotary odpovědí. Podívejte se, čeho jsme dosáhli v boji proti obrně. Trvalo to 40 let, ale téměř jsme to dokázali. To ukazuje, že je to proveditelné a že společně můžeme dosáhnout mnoho. A musíme naslouchat. V době, kdy nikdo neposlouchá, musí Rotary naslouchat a jednat.

Děkuji za rozhovor.

STO LET ROTARY V LOBKOWICKÉM PALÁCI

Nadčasová elegance, slavnostní atmosféra a přátelství, které spojuje generace. Rotary oslavilo sto let působení v České republice a na Slovensku v prestižních prostorách Lobkowického paláce na Pražském hradě pod záštitou prezidenta Petra Pavla.

Text: GEORGE PODZIMEK, PDG, foto: MICHAELA NÁPRAVNÍKOVÁ

KDYŽ HISTORIE PROMLOUVÁ K SOUČASNOSTI

Císařský sál Lobkovičského paláce se v sobotní dopoledne 13. září proměnil v důstojné fórum, kde minulost podávala ruku budoucnosti. Mezi vzácnými hosty nechyběl britský velvyslanec Matt Field, nositel Řádu britského impéria, americký chargé d'affaires David Wisner či guvernér distriktu 2240 Jan Bílek. „Sto let je dlouhá doba, ale naše mise se nemění. Chceme být hybnou silou dobra a ukazovat, že i malé skutky mohou mít velký význam,“ pronesl v úvodním ceremoniálu úřadující guvernér, jehož slova odměnili přítomní dlouholetým potleskem.

Fascinující proslovy postupně odkrývaly dramatickou stoletou cestu Rotary v našich zemích. Od zlaté éry první republiky, kdy v řadách rotariánů figurovala jména jako Masaryk či rodina Havlů, přes temné období nacistické okupace až po krátké poválečné nadšení, brutálně přerušené komunistickým pučem. „Naši předchůdci čelili perzekuci, ale nikdy neztratili víru v ideály služby a přátelství,“ připomněl PDG Milan Roch ve svém emotivním projevu o prvním československém Rotary klubu. Zvláště dojemný byl moment, kdy Jan Patera sdílel poselství svého pradědečka, guvernéra z let 1947–1948, nebo když Milan Lášek vzpomínal na propojení Junáka a Rotary v odboji během druhé světové války.

1 Guvernér Jan Bílek a prezidentka ČMA Olga Girstlová podepsali Memorandum o spolupráci

2 Celým večerem i charitativní dražbou provázeli bývalý guvernér George J. Podzimek a Rotary výměnná studentka Darinka Skybová

téma

ETIKA JAKO KOMPAS BUDOUCNOSTI

Druhá část konference přinesla pohled do budoucna. Olga Girstlová, předsedkyně České manažerské asociace, spolu s rotariány Vojtěchem Bednářem a Irenou Brichtou diskutovali o etice v moderním podnikání. „V době umělé inteligence a globálních výzev je rotariánská etika důležitější než kdy jindy,“ zdůraznila PDG Katarína Čechová ve své vizi pro další století.

Vrcholem dopoledního programu se stal slavnostní podpis Deklarace o spolupráci mezi Českou manažerskou asociací a Rotary, symbolicky stvrzující propojení etických hodnot s podnikatelským prostředím.

VEČER, KDY OŽILY SALONY

S přicházejícím večerem se Lobkowický palác proměnil v místo oslav hodných významného jubilea. Do historických salonů přicházeli hosté v elegantních večerních róbách a smokincích, zatímco welcome drink navodil atmosféru vzájemného setkávání starých přátel i navazování nových kontaktů.

UMĚNÍ JAKO SPOLEČNÝ JAZYK

Večer mistrně propojil gastronomii s uměním. Mezi jednotlivými chody vystoupili mladí talenti z Hudební školy hlavního města Prahy, virtuoz klasické kytary Mark Zemliansky a duo sopránistky Lucie Silkenové s harfistkou Hedvikou Mousa Bacha. Každé vystoupení bylo pečlivě zasazeno do menu, vytvářejíc harmonický celek chutí a tónů. Charitativní dražba připomněla, že služba společnosti zůstává základním pilířem rotariánského hnutí. „Nejde jen o oslavu minulosti, ale především o závazek do budoucna,“ poznamenal jeden z dražitelů po úspěšném příhozu.

PDG Milan ROCH

5

6

7

TRADICE A INOVACE V JEDNOM Tanci

Po formální části večera se hosté přesunuli do balkónového sálu, kde mohli ochutnat vína z Vinařství Cibulka a zhlédnout vystoupení tanečního souboru Evil Dancers. Možnost prohlídky muzejních expozic Lobkowického paláce dodala večeru kulturní rozměr, zatímco jazzový orchestr Mezinárodní konzervatoře Praha rozehrál parkety k tanci. „Je fascinující vidět, jak se zde setkávají generace – od pamětníků obnovení

3 Michal Ibl z RC Prag-Bohemia v rozhovoru s německým guvernérem Danielem Neuerem

4 Na slavnostní večer přišel i sám hradní pán William Lobkowicz

5 Bývalý guvernér Milan Roch rekapituluje 100 let Rotary klubu Praha

6 Večer zazářila i sopránistka Lucie Silkenová

7 Harfenistka Hedvika Mousa Bacha

Rotary po revoluci až po mladé profesionály, kteří právě vstupují do našich řad,” světila se bývalá guvernerka Irena Brichta během neformálních rozhovorů.

ODKAZ PRO DALŠÍ STOLETÍ

Slavnostní gala na Pražském hradě nebylo jen nostalgickým ohlédnutím za historií. Bylo především manifestací živé komunity, která i po sto letech dokáže inspirovat k službě, přátelství a profesní excelenci. Jak výstižně shrnul jeden z účastníků při odchodu z paláce: „Dnes večer jsme neoslavili jen minulost – položili jsme základy pro dalších sto let.” Rotary tak vstupuje do svého druhého století v České republice a na Slovensku s jasnou vizí: být mostem mezi tradicí a inovací, mezi lokálním a globálním, mezi úspěchem jednotlivce a službou společnosti. A pokud byl tento slavnostní večer předzvěstí věcí příštích, čeká nás století plné inspirace a pozitivních změn.

JAK TO VIDÍM JÁ

KDYŽ SE SEN STANE SKUTEČNOSTÍ ANEB PODĚKOVÁNÍ DREAM TEAMU

➔ Kdyby před měsíci někdo řekl, že budu koordinovat oslavu sta let Rotary na Pražském hradě, myslel bych si, že je to podobně reálné jako moje golfové HCP pod 10. Ale stalo se – a to díky fantastickému týmu, který dokázal nemožné. Vše začalo u Mirka Neckáře, myšlenkového otce celé konference, který měl tu odvážnou vizi ji opravdu uspořádat. Svatopluk Jedlička pak jako dramaturg přetavil jeho nápad v program, který dokázal, že i stoletá historie může být sexy a strhující. Manželský tandem Radmila a Michal Iblůvi si vzali na starost výzdobu sálu a zasedací pořádek – což zní jednoduše, dokud si neuvědomíte, že museli usadit 200 lidí tak, aby si všichni rozuměli, nikdo se neuražil a exmanželé neseděli vedle sebe. Hotová diplomatická mise! Mezitím Alexandra Brabcová vybrala hudbu s takovou elegancí, že i nejkonzervativnější rotariáni se rozhoupali v rytmu, a jako průvodkyně doprovodnými programy byla prostě par excellence. Přáteli na telefonu pak byly Dana Potočková a Lenka Pokorná, které mi vysvětlily hradní etiketu tak trpělivě, že jsem pochopil i já. Jejich rady byly k nezaplacení, zejména když jsem se ptal, zda je vhodné pozdravit prezidenta „Ahoj Péto”. Současně Helena Grofová z ČMA vytáhla sponzory z kapsy s elegancí zkušené kouzelnice a zajistila PR, které by nám záviděl ne jeden hollywoodský film. Speciální poděkování patří našim „shuttle pilotům” Hlebu Tkachenkovi a Juraji Pišovi, kteří vozili hosty nahoru a dolů po Starých zámeckých schodech s nasazením hodným rallye Dakar. Kolik kilometrů najezdili? Radši se neptejte, ale určitě by to stačilo na cestu do Vídně a zpět. Naše úžasná Bel Šimková a její tým hostesek z Rotexu – Lucie Smítková, Jasmína Horvátová plus sestry Anna a Laura Sorrosa – byly všude tam, kde bylo třeba, s úsměvem, který rozsvítil i nejtemnější kouty paláce. A moje slovenská ko-moderátorka Darinka Skybová? Ta dokázala, že i slovenština je jazyk, kterému na Hradě rozumějí úplně všichni, a její vtipné vstupy zachránily několik potenciálně trapných pauz. Díky vám všem jsem si znovu připomenul, že Rotary není jen o službě společnosti – je především o přátelství, které dokáže hory přenášet. Nebo alespoň uspořádat galavečer, na který se bude vzpomínat dalších sto let.

S vděčností, obdivem a lehkým syndromem vyhoření váš šťastný koordinátor George

PS: Děkuji také vedení Distriktu za ocenění Bafo s ratolestmi a dvěma granáty. Moc to pro mne znamená a zavazuje, možná i na dalších 100 let.

IPDG
GEORGE J. PODZIMEK

z domova

PÍSEK

Tradičně na Třístoličníku

**První víkend v září se opět uskutečnil
tradiční výšlap na Třístoličník.**

Text: MIROSLAVA ŽIŽKOVÁ

Přestože v posledním čísle Rotary Good News byla uveřejněna celostránková reklama o jeho konání, účast klubů ze všech sousedících stran byla velmi slabá. Kde jsou ty doby, kdy nám restaurace na vrcholu Třístoličníku byla malá! Rotary kluby Distriktu 2240 zastupoval svou hojnou účastí pouze RC Písek, z Rakouska přišli členové RC Rohrbach a z Německa RC Freyung. Prezident RC Freyung ve svém krátkém projevu přivítal došlé účastníky a vyslovil naději, že se tradice výstupů na Třístoličník v budoucnu zase obnoví. Nicméně ani nízká účast klubů nezabránila třem výměnným studentům RC z Písku (USA, Brazílie, Tchaj-wan) prožít hezké dva dny na Šumavě. Páteční odpoledne strávili studenti ve Stožci, kde se nadýchlí šumavského vzduchu a díky péči rotariána V. Skřivana nabrali sílu a energii na sobotní pochod. V restauraci na vrcholu Třístoličníku ochutnali rakousko-německý oběd, rozvinuli vlajky svých zemí a spolu se všemi účastníky se vyfotografovali. Poté už jen zbývala cesta domů, už ne chůze, ale pohodlným autem, kde, ledva dosedli, usnuli.

PÍSEK

Víte, co je EEMA a kde je Iasi?

Začátkem září se v rumunském městě Jasy (Iasi) konala konference Rotary Youth Exchange pro Evropu, východní Středomoří a Afriku EEMA (Europe, Eastern Mediterranean and Africa).

Text: JAROSLAV ŠMARDÁ

Setkání se zúčastnilo 159 účastníků z 29 zemí a 77 distriktů. Největší zastoupení měly Brazílie (36), Mexiko (16), Tchaj-wan (11) a USA s Francií (10). Náš distrikt D2240 reprezentovali čtyři, z toho tři ze Slovenska. Jednání probíhalo v přátelské a tvůrčí atmosféře pod heslem „*Change Perspective, Be the Peace*“ (Změňte perspektivu, buďte mírem). Zahájila ho skvělá přednáška historika, profesora C. Turliuce z Univerzity Al. I. Cuzy v Jasy, na téma „Kam směřuje lidstvo?“ Pracovní část konference se skládala ze skupinových a panelových diskusí.

Jeden z podvečerů byl věnován takzvanému Country Fair (viz foto), kde se představovaly jednotlivé zúčastněné země. Jako zástupce České republiky jsem se zúčastnil setkání reprezentantů zemí sdružených v EEMA, kde jsme založili samostatnou právnickou osobu EEMA. Tento krok zvýší transparentnost procesů v rámci RYE, podobně jako tomu bylo při založení RYE2240 v našem distriktu. V neděli odpoledne jsme se vydali na tříhodinovou procházku městem. Jasy mě příjemně překvapilo. Je to třetí největší město v Rumunsku s přibližně 300 tis.

obyvateli. Leží asi 20 km od Moldavska, je to kulturní a historické centrum a město plné studentů. Mně osobně připomíná Brno.

Jak bylo na konferenci opakovaně zdůrazněno, RYE patří mezi nejdůležitější a nejužitečnější služby v Rotary a tato konference to znovu plně potvrdila.

A kde bude EEMA příště?
Od 10. do 12. 9. 2026 bude EEMA
ve Francii v Bordeaux

RYE CZ

Rotary Youth Exchange Czechia

Text: JAROMÍR BARÁK

V době, kdy svět čelí vážným výzvám – ať už jde o pokračující válku na Ukrajině, napětí v dalších částech světa nebo rostoucí polarizaci společnosti – je důležité hledat cesty, jak budovat porozumění mezi lidmi. Program Rotary Youth Exchange je jednou z těchto cest. Umožňuje mladým lidem poznat jinou kulturu, naučit se respektu k odlišnostem a navázat přátelství, která překračují hranice států i kontinentů.

➔ „Mým snem je, aby se všichni sedmnáctiletí chlapci a dívky mohli stát výměnnými studenty. Pokud by se nám to podařilo, už by nikdy nebyly války,“ prohlásil Carl-Wilhelm Stenhammar, prezident Rotary International 2005/06. Tato slova nejsou jen idealistickým přáním. Jsou výzvou k činům. Každý výměnný student je malým velvyslancem míru. Každá hostitelská

rodina, která otevře svůj domov, pomáhá tvořit svět, kde se lidé navzájem chápou a respektují.

Celkem jsme ve školním roce 2024/25 vyslali do zahraničí na roční pobyt 60 studentů. 43 studentů vyslalo 26 Rotary klubů z Česka, 17 studentů pak 6 klubů ze Slovenska. Nejvíce českých a slovenských studentů bylo v USA – celkem 13, po 7 v Austrálii a Brazílii, po 6 v Kanadě, po 5 v Mexiku a na Tchaj-wanu, po 3 v Německu, po 2 v Argentině, Francii, Itálii, Japonsku a Kolumbii a po jednom ve Finsku, Chile, Indii a Thajsku.

V našem distriktu jsme hostili celkem 53 studentů, 14 na Slovensku v celkem 6 Rotary klubech, v Česku pak 39 studentů v 23 klubech. Z USA k nám přiletělo 9 studentů, z Brazílie 11, 6 z Tchaj-wanu, 4 z Mexika, 3 z Kanady, 2 z Argentiny a Kolumbie a po jednom z Finska, Francie, Itálie, Německa, Chile, Japonska, Indie, Thajska a Ukrajiny. Už od ledna 2024 byli v Česku 4 studenti z Austrálie, v lednu 2025 je nahradilo pět australských děvčat.

V červenci a srpnu letošního roku se vydalo na roční výměnu do zahraničí 45 studentů. 41 studentů vyslalo 21 Rotary klubů z Česka, 3 slovenské studenty vyslal RC Valtice Břeclav, jednoho pak RC Poprad. Nejvíce českých a slovenských studentů je v tomto roce v USA, celkem 12, 7 v Brazílii, po čtyřech v Austrálii, Mexiku a na Tchaj-wanu, po 3 v Argentině a Kanadě, 2 v Kolumbii a po jednom v Belgii, Francii, Chile, Indii, Itálii a Japonsku.

Nyní hostíme 43 zahraničních studentů. V Česku je jich 38 v 22 klubech, na Slovensku 5 ve 3 klubech. Z USA k nám letos přiletělo 9 studentů, z Brazílie 8, z Argentiny, Tchaj-wanu a Mexika po 4, 3 z Kanady, 2 z Kolumbie, a po jednom z Belgie, Indie, Chile a Japonska. Už od ledna letošního roku je u nás 5 studentek z Austrálie, v lednu 2026 je vystřídají další.

Aby se sen Carla-Wilhelma Stenhammara zmíněný v úvodu mohl stát skutečností, musí se o našem programu dozvědět co

rotary
youth
exchange

nejvíce lidí. Nestačí mít kvalitní program – musíme ho umět představit světu. A v tom jsme velmi úspěšní. Na Facebooku máme přes 8 500 sledujících, tisíce dalších na Instagramu a dalších sociálních sítích, které mladí lidé aktivně používají.

Na našem webu najdete stovky článků studentů o jejich pobytech v zahraničí. Naše newslettery s těmito příběhy dostávají stovky registrovaných uživatelů několikrát týdně. Díky tomu se tisíce lidí pravidelně seznamují nejen s výměnnými programy, ale i s tím, co Rotary jako organizace dělá pro svět kolem nás. Ukazujeme, že Rotary není jen o setkávání, ale o konkrétních činech, které mění životy.

V následujících článcích si můžete přečíst zážitky studentů, kteří se vrátili v červenci tohoto roku – jejich hodnocení celého roku, kulturní postřehy, zkušenosti ze škol a výletů s hostitelskými rodinami nebo Rotary. Zaznamenali jsme také první dojmy studentů, kteří odjeli na výměnu v červenci a srpnu – o přiletu, přivítání, prvních dnech ve škole a seznamování se s novým prostředím. Nově přinášíme i články hostitelských rodin, které sdílejí své zkušenosti s přijetím studenta do domácnosti – co jim výměna přinesla, jak ovlivnila jejich děti a jaké vztahy vznikly.

Většinu článků jsme museli pro omezený prostor v tištěném časopise zkrátit. V plném znění, včetně dalších fotografií, je najdete na našem webu <https://rye2240.org>. Najdete tam i další články čerstvých navrátilců z výměny, které se nám sem nevešly, studentů, kteří jsou na výměně v letošním školním roce, a zážitky studentů z minulých let.

Každý student, který se vydá na výměnu, a každá rodina, která otevře svůj domov, pomáhá tvořit svět, kde je více porozumění a méně předsudků. Děkuji všem, kteří se na tomto programu podílejí – koordinátorům, klubům, rodinám i samotným studentům. Díky vám má Rotary Youth Exchange smysl.

1 MĚ KANADSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ V KOSTCE

**KATEŘINA BOTKOVÁ /RC Zlín/
D7010 – Kanada**

Rok se s rokem sešel a já jsem se vrátila ze svého výmenného pobytu v Kanadě jako nový člověk. Tenhle rok pro mě byl rokem nových přátelství, zkušeností a rozšířených obzorů. Za výměnu jsem nesutečně vděčná a nikdy bych ji za nic nevyměnila. Pokud sníte o promu, žlutých autobusech, školních sportech a zajímavých předmětech, Kanada je vaše místo. V Kanadě si každý semestr vyberete čtyři předměty. Mimo klasické hodiny, jako angličtinu a filozofii, jsem si například vybrala Outdoor Education, kde jsem chodila kempovat, nebo Leadership, kde jsem pomáhala s organizací školních akcí. Po škole jsem chodila na basketbal, na wrestling a celý rok jsem byla součástí školní kapely. V Kanadě jsem byla ve dvanácté třídě, takže jsem si zažila i kouzelný prom a dokonce i graduation. V Kanadě mi dokonce bylo umožněno odmaturovat – plnohodnotné ontarijské maturitní vysvědčení. Distrikt si pro studenty vždy plánuje pravidelná setkávání a já se díky nim podívala do Ottawy, Algonquin Parku. Díky dobrým vztahům s rotariány mi však bylo umožněno účastnit se mise do Dominikánské republiky nebo i mezinárodní Rotary konference v Calgary. Tyhle zkušenosti mi nejvíce otevřely oči a ukázaly mi opravdové kouzlo Rotary. V Kanadě jsem bydlela u tří úplně rozdílných rodin, každá měla své kouzlo. Rodiny nemusí být vždy úplně standardní. Například moje první rodina byla táta se dvěma dětmi na střídavé péči. Když jsem to zjistila, byla jsem poměrně překvapena, protože to znamenalo, že s hostitelským tátou budu bydlet ob týden sama. Mé obavy byly ale pryč hned, jakmile jsem do Kanady přijela. Opravdu jsem se s nimi sblížila a i po odchodu do jiné rodiny mě brali často na výlety. Nemá smysl se před výměnou stresovat. Hostitelské rodiny pro mě tedy nebyly „hosté“, ale jednoduše opravdová rodina a díky nim jsem našla opravdový domov na druhé straně světa. Odchod byl náročný a plný slz. Jsem vděčná, že jsem v Kanadě žila takový život, který se těžce opouští, a navázala přátelství a měla zážitky, na které nikdy nezapomenou. Kanada je krásná země plná nekonečných příležitostí, krásné přírody a mnoha kultur. Byl to nepopsatelný zážitek, který bych doporučila úplně každému. I přes všechny těžkosti to byl neuvěřitelný rok, který bych za nic nevyměnila.

2 ROK NA DRUHÉM KONCI SVĚTA: MOJE VÝMĚNA V MEXIKU

**ALAN DEBEF /RC Třebíč/
D4140 – Mexiko**

Když jsem se dozvěděl o výměně Rotary Youth Exchange, měl jsem hned jasno, že je to přesně to, co chci. Začátek byl skvělý – tacos na každém rohu, přívětiví lidé a nadšení z nové země. Všechno bylo nové a vzrušující. Jakmile ale začala škola a nastoupil každodenní režim, realita se začala trochu měnit. Do školy jsem dojížděl více než hodinu autem kvůli každodenním zácpám. Po škole jsem toho moc nestíhal. Škola ale měla skvělé zázemí – nacházel se tam bazén, ovál na běhání, posilovna. Nabízela také řadu dalších sportů. Občas jsem šel s kamarády do posilovny nebo jsme na začátku roku chodili běhat, ale to byl vlastně jediný pravidelný program během týdne. Naštěstí o víkendech jsme

buď vyrazili s kamarádem do centra a nákupních center, nebo moje hostitelská rodina plánovala výlety do jiných částí Mexika. Ačkoliv jsem si nenašel tolik kamarádů mezi místními, s rodinami jsem měl výborný vztah. Měl jsem dvě hostitelské rodiny a s oběma host-sestrami jsme si velmi dobře rozuměli. Rychle jsme se spřátelili a brzy jsme se cítili jako opravdoví sourozenci. Rodina mě brala na spoustu výletů – dokonce jsme o Vánocích navštívili na dva týdny Kostariku, protože moje první hostitelská rodina pochází z Kostariky. Díky tomu jsem mohl zažít i trochu jinou kulturu, která byla v něčem podobná, ale zároveň dost odlišná. Vzhledem k tomu, že jsem nakonec vycestoval do úplně jiné země, než jsem původně plánoval, neuměl jsem jazyk a nenašel jsem si mezi Mexičany tolik přátel. Nejvíce kamarádů jsem si udělal mezi ostatními výmennými studenty, se kterými jsme se ale bohužel viděli jen na akcích pořádaných Rotary.

3 MŮJ ROK VO FRANCÚZSKU – NEOBYČAJNÉ OBYČAJNÉ DNI

**JÚLIA ELIÁŠOVÁ /RC Bratislava Danube/
D1760 – Francie**

Keď som sa rozhodla prihlásiť na výmenný pobyt cez Rotary, ani som netušila, čo všetko ma čaká. Mala som obavy z cudzieho jazyka, z toho, ako zapadnem do rodiny, zo školy, ale zároveň som cítila veľké nadšenie. Dnes viem, že to bolo jedno z najlepších rozhodnutí v mojom živote. Mój výmenný rok som strávila vo Francúzsku, v krásnom meste Forcalquier. Bývala som u úžasných troch hostitelských rodín

– čo dokopy robí tri skvelé maminy, dvoch vnímavých otcov a kopu súrodencov. Veľmi rýchlo sme si vybudovali blízky vzťah. Vždy sme spolu večerali, rozprávali sa o našich dňoch a práve v týchto malých momentoch som sa naučila najviac – o francúzskej kultúre, hodnotách a každodennom živote. Škola bola spočiatku výzvou – jazyková bariéra bola reálna a trvalo mi pár týždňov, kým som začala rozumieť hodinám. Ale učitelia boli chápaví a spolužiaci zvedaví a priateľskí. Po čase som sa začala zapájať do debát v triede, pripravovať prezentácie a dokonca som si našla kamarátov, s ktorými sme sa stretávali aj mimo školy. Jedným z najsilnejších zážitkov bola integrácia do bežného francúzskeho života. Naučila som sa, že v krajine, kde sa obed berie vážne, nie je výnimkou stráviť pri stole hodinu a pol. Zistila som, že aj obyčajný deň môže byť výnimočný – či už ide o spoločné raňajky, výlet na trh alebo večerné diskusie pri čaji. Veľa som sa naučila aj o sebe – že viem byť samostatná, zvládnuť nové prostredie a že som schopná vytvárať si nové vzťahy a adaptovať sa. Jednou z najkrajších častí môjho pobytu bolo vystupovanie s jazzovou kapelou, lyžiarske kurzy a celkovo každý výlet, na ktorý ma moja rodina zobrala. Samozrejme, nie všetko bolo jednoduché. Občas som cítila smútok za rodinou na Slovensku, niekedy som mala dni, keď mi všetko pripadalo náročné. Ale práve tie chvíle ma naučili najviac. Mój výmenný rok nebol len o cestovaní či o tom, že som sa naučila francúzsky. Bol o ľuďoch, o hodnotách, o každodenných momentoch, ktoré ma naučili prijímať každú novú príležitosť. Nevyberáme si krajinu my, ale krajina si vyberá nás, a preto je fajn byť otvorený každej príležitosti.

4 VÝMĚNA?! A NA DRUHÉ STRANĚ ZEMĚKOULE V AUSTRÁLII? PROČ?

**ELA FIŠEROVÁ / RC Cheb-Eger/
D9660 – Austrálie**

Tuto otázku jsem dostávala docela často. Občas lidé nechápali, proč se do toho pouštím. V sedmácti! Taková mladá, proč bych chtěla opustit svůj domov tak brzy? Když jsem podala přihlášku, vůbec jsem netušila, co bude dál. V hlavě mi začaly běhat myšlenky typu: „Co by, kdyby.“ Prostě tréma z něčeho nového. Jak se ale ukázalo, nemusela jsem se ničeho bát. Výměna byla to nejlepší rozhodnutí v mém životě. Od momentu, kdy jsem se naposledy objala s rodiči na letišti, do momentu, kdy jsem je po roce objala znovu na tom samém letišti. Austrálie mě naučila to, co mě ještě nikdo předtím nenaučil. Naučila mě trpělivosti, zachování klidu v krizových situacích a také racionálnímu řešení problémů. Díky výměně jsem se stala lepším člověkem, naučila se, jak důvěřovat lidem a otevřít se jim. Začala jsem být víc sama sebou a užívat si to zároveň. Tamworth se stal mým druhým domovem hned po příjezdu a celý rok byl jako na horské dráze. Od krásných momentů, jako bylo cestování, kdy jsem prakticky procestovala pobřeží od Sydney do Brisbane, včetně obou měst. Podívala jsem se na Velký korálový útes, kde jsem si zaplavala s želvičkami, nebo jsem viděla Uluru při západu i úsvitu slunce, až po ty méně hezké, jako například stýskání po domově nebo neúčast na společenských akcích. O tom ale výměna je. Jedny dveře musíme zavřít, abychom otevřeli ty druhé, větší, lepší. Za nic na světě bych nevyměnila jedinou věc ze svého roku v Austrálii a nikdy nepřestanu být vděčná za tuhle příležitost.

5 OD BRAMBORÁKŮ K BRATWURSTŮM: ROK V NĚMECKU S ROTARY

**JOLANA JANIŠOVÁ / RC Český Krumlov/
D1850 – Německo**

O výměnném pobytu s Rotary jsem se dozvěděla přes kamaráda, který byl v Kolumbii. No a když jsem to začala víc zjišťovat, úplně mě to chytlo. Rotary mi přišlo jako nejlepší kombinace dobrodružství, podpory a možnosti. Rozhodnutí vyjet bylo 100% moje. Chtěla jsem si zkusit něco nového, naučit se jazyk a prostě si dát životní challenge. Během roku jsem žila v několika hostitelských rodinách – každá úplně jiná, ale všechny mě naučily něco důležitého. Největší lecke? Komunikace a přizpůsobení. Jo a že „večerka“ může být opravdu ve 20:00, když je to napsané na ledničce. Ale všechny rodiny se o mě staraly fakt krásně, braly mě jako součást. Chodila jsem na gymnázium v Delmenhorstu. Normální škola, jako doma – ale s extra dávkou Hausaufgaben. Byla jsem zapojená do běžné výuky, a nakonec jsem dostala i certifikát o absolvování. Nejlehčí předmět? Angličtina (ha, kdo by to čekal). Nejtěžší? Německá gramatika – přísahám, že tam doteď bojuju s tím, jak používat členy. Ale učitelé byli fajn a spolužáci časem taky. Na začátku jsme chodili na Rotary meetingy každý týden. Jednou jsem i já měla prezentaci o sobě – německy, což byl adrenalin jak skok padákem. Měla jsem super counselor, členku klubu, která mě zachránila, když šlo do tuhého. Největší poklad toho roku byli jednoznačně ostatní výměnní studenti. S nimi jsem byla skoro denně, jezdili jsme na výlety, spali u sebe, vařili

mezinárodní jídla a smáli se jazykovým přešlapům. Zúčastnila jsem se všech velkých výletů – týdenní Deutschlandreise (neplacená!) byla boží, ale pak přišla Eurotour: 19 dní, 10 měst a nekonečné zážitky za cca 2000 €. Navštívili jsme Paříž, Barcelonu, Monako, Řím, Benátky a další města. Byl to masakr – v tom nejlepším slova smyslu. Navíc jsme měli čtyři orientační meetingy a jednu konferenci. Některé byly víc únavné než užitečné, ale poznat ostatní outboudy bylo pro mě důležité. Když se blížil konec pobytu, byla jsem hrozně rozpolcená. Část mě se těšila domů, ale větší část nechtěla vůbec odjet. Ale teď už zpětně vím, že ten rok mě neskutečně posunul. Byla jsem nedávno dva týdny v Itálii za kamarády z výměny a v říjnu už mám letenku do Argentiny.

6 ROK NA TCHAJ-WANU A SLIB DO BUDOUČNA

**DAVID JORDA / RC Opava/
D3522 – Tchaj-wan**

Můj zajímavý rok na Tchaj-wanu je u konce. Je to zvláštní pocit – není mi ani smutno, ani nemám radost. Za pár dnů mě čeká odlet zpátky za moji rodinou a přesto cítím, že mne něco tady drží. I když na mě čekají rodiče a kamarádi, pořád se nedokážu zbavit těch nádherných vzpomínek, které jsem si tady vytvořil. Ale přesto vím, že na mne tady už nic nezbyvá (kromě úžasné rodiny, u které bych rád zůstal déle) a můj příběh dále pokračuje doma. Bylo to neuvěřitelné dobrodružství, plné silných zážitků

a vzpomínek, nových podivných přátelství a momentů, které si budu držet u srdce navždy. Setkal jsem se naposledy se svými přáteli, kteří mi tady ještě zůstali (většina už odletěla zpátky domů), udělali jsme si malou party na rozloučenou a pomalu mi docházelo, že některé lidi odtud už nikdy neuvídím naživo. Uvědomil jsem si, jak moc mi budou chybět a jak moc pro mě znamenají. Všechny vzpomínky, které jsem si s nimi vytvořil, mi teďka budou jedině, co mi po nich zbyde, a to mne velmi rozesmutnilo. Proto jsme si dali slib, že se v budoucnu znovu uvidíme. Prožili jsme tolik dobrodružství – od raftování na rychlé řece, pravidelného chůzení do kavárny na deskové hry, cestování po Taipei, zkoušení nového jídla, chůzení do fitka, karaoke, horolezectví, chůzení na pláž a mnohé další. Všechny tyhle zážitky jsme dokázali prožít na Tchaj-wanu ze všech míst, a proto jsme si slíbili do budoucna, že se ještě jednou setkáme, ale v našich zemích a ukážeme ostatním, za co stojí naše země a jak úžasnou podívanou dokáže ta země předvést.

7 POKUD TO NEZKUSÍTE, NIKDY NEBUDETE VĚDĚT, JAK ÚŽASNÉ TO MŮŽE BÝT!

**KATEŘINA KADOUNOVÁ / RC České Budějovice/
D9685 – Austrálie**

Po mém příjezdu do Austrálie byly první týdny plné vzrušení, ale také vyčerpání. Všechno bylo nové a přechod na každodenní komunikaci v cizím jazyce nebyl jednoduchý. Přesto to rozhodně stálo za to. Osobně pro mě jednou z největších výzev – kromě celého roku

v zahraničí – bylo šnorchlování. Jeden z mých hostitelských tátů šnorchlování miluje, a tak se rozhodl, že mě vezme s sebou. Byla to skutečná výzva. Ale jak jsem pokračovala a zkoušela to znovu, začala jsem to mít ráda. Dnes šnorchlování miluji. Nejvíc mě však fascinují žraloci. Další věc, která mě překvapila, bylo lyžování. Většina lidí si totiž myslí, že tu jsou jen pláže, písek a červená poušť. Ale i v Austrálii najdete hory a lyžování – sice ne takové jako v Evropě, ale dá se. Být rok na druhé straně zeměkoule samozřejmě není vždy jednoduché. Jsou chvíle, kdy se cítíte osaměle nebo máte pochybnosti. Musela jsem se naučit postavit se za sebe v nových a neznámých situacích, a ještě důležitější bylo umět podpořit své přátele v těžkých chvílích. Tento rok mě opravdu naučil, jak se vypořádat s nejistotou. Jednou z nejceněnějších věcí, které jsem se naučila, je komunikace. Když žijete v jiné zemi, neznamená to pouze mluvit jiným jazykem (což je samo o sobě velká výzva), ale také se učit, jak se spojit s lidmi trochu jinak. Stanete se lepším posluchačem, lepším kamarádem a někým, kdo je schopný vidět věci z různých perspektiv. Když se teď ohlédnu zpět, vidím, jak moc tento rok změnil můj pohled na svět. Vyrostla jsem způsobem, jaký jsem si dříve nedokázala představit. Stala jsem se otevřenější, ráda poznávám nové lidi a dělám věci, které bych nikdy předtím nezkusila. A co je nejdůležitější – uvědomila jsem si, jak málo je potřeba ke štěstí. Nejlepší věc, kterou můžete během svého výměnného roku udělat, je říkat „ano“ všemu. Když říkáte „ano“, otevíráte si tím dveře téměř všude. Pokud to nezkusíte, nikdy nebudete vědět, jak úžasné to může být.

8 NA DRUHÉM KONCI SVĚTA A PŘESTO DOMA

SIMONA KIESELOVÁ / RC Brno/ D9423, Austrálie

Když jsem odlétala na výměnný pobyt do Austrálie, nedokázala jsem si úplně představit, co mě čeká. Těšila jsem se, ale zároveň jsem měla obavy z toho, jak zvládnu být tak dlouho sama bez rodiny a přátel v úplně jiném světě. Teď, po roce v Západní Austrálii, vím, že to bylo jedno z nejlepších rozhodnutí. Měla jsem štěstí, že jsem mohla žít u čtyř různých hostitelských rodin. Díky tomu jsem si mohla zažít Austrálii z různých pohledů – od každodenního rodinného života až po víkendové výlety, dlouhá večerní posezení, grilování, společné vaření nebo třeba sledování sportu. Byly chvíle, kdy jsem si připadala jako součást rodiny, a chvíle, kdy jsem se musela přizpůsobit a naučit se komunikovat i v situacích, které nebyly úplně jednoduché. Ale právě to mě nejvíc naučilo – o lidech i o sobě samotné. Škola v Austrálii byla velkým rozdílem oproti Česku. Učitelé byli otevření a uvolnění, vztahy mezi studenty a učiteli byly mnohem přátelštější. Měla jsem možnost vybrat si předměty, které mě zajímaly – studovala jsem třeba i výtvarné umění, média nebo outdoor education, což v Česku běžně nezažijeme. Bylo to osvěžující a zábavné, ale i náročné. Hlavně ze začátku kvůli jazyku. Jedním z nejhezčích aspektů výměny byla komunita ostatních inboundů. Byli jsme skupina studentů z celého světa, ale mezi námi vznikla neuvěřitelná blízkost. V Západní Austrálii jsme měli několik společných víkendových výletů s výměnnými studenty i z jiných distriktů, například na týden do Sydney nebo ten nejlepší výlet – North West Safari Trip – 3 týdny kempování a přežívání

uprostřed doslova ničeho. Tam jsme spolu zažili nezapomenutelné momenty – smích, rozhovory o půlnoci, sdílení toho, co prožíváme. Právě tihle lidé se pro mě stali výjimečnou součástí celého roku, a i doteď jsme spolu v kontaktu jako kdybychom ani neodjeli. Pokud přemýšlíte o výměně, můžu jen doporučit. Není to jednoduchý rok – ale je opravdový. Naučíte se o světě, o lidech, o sobě. A zjistíte, že „domov“ může být i tisíce kilometrů daleko.

9 AUSTRÁLIE, MÍSTO, KDE JSEM NAŠLA DRUHÝ DOMOV

DENISA KUBOVÁ / RC Hradec Králové/ D9560, Austrálie

Spousta lidí se bojí jet do Austrálie kvůli pavoukům a hadům. Ale realita je úplně jiná. Za celý rok jsem tam nepotkala víc hmyzu než v Česku. To pravé kouzlo Austrálie spočívá v tom, že místo pavouků potkáte klokany, koaly, krokodýly a další zvířata, která byste jinak viděli jen v zoo. Austrálie mi ukázala ta nejkrásnější místa, do kterých jsem se zamilovala. Díky tomu, že kultura tam není až tak odlišná od té české, jsem ani nezažila žádný velký kulturní šok. A i když jsem nepoznala typickou americkou střední školu, zažila jsem australskou, která mě nadchla ještě více. Vyučování od 9.00 do 15.00 hodin, školní uniformy, vyučování po 70 minutách a jednoduchý školní systém mi ukázaly, že škola může být i zábava. Díky mým spolužákům jsem rychle zapadla a našla si kamarády. Přátelství,

kteřá jsem tam navázala, mi zlepšila celý pobyt a dodala mi více nezapomenutelných zážitků. Loučení bylo těžké. Odjezd zpět do Česka byl velmi smutný a emocionální. Ale vím, že díky tak skvělým kamarádům naše přátelství vydrží, i když jsme tisíce kilometrů od sebe daleko. Mnoho lidí říká, jak je Austrálie plná pavouků a hadů. Já tam ale během svého ročního výměnného pobytu zažila úplně něco jiného. Potkala jsem klokany, koaly, krokodýly a hlavně přátele na celý život. Škola mě poprvé v životě bavila, kultura mě mile překvapila a Austrálie se stala mým druhým domovem.

10 TAKOVÝ NORMÁLNÍ TÝDEN V BRAZILSKÉ HOST RODINĚ

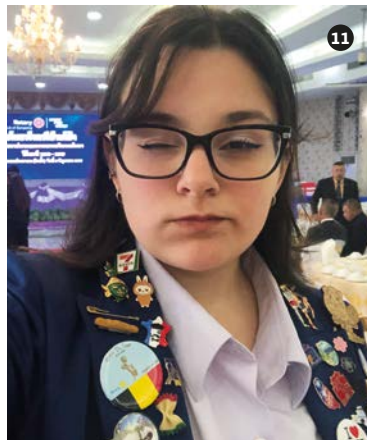
DANIELA MARKOVÁ / RC Hradec Králové/ D4670, Brazílie

Když jsem odlétala do Brazílie, asi nejvíce ze všeho jsem se obávala host rodin. Jestli si sedneme a jestli si s nimi budu mít co říct a hlavně jak (kvůli jazyku). Ale když se na to koukám zpětně, tak jsem takové obavy mít nemusela. Ráda bych vám přiblížila takový normální týden v mé druhé host rodině, kde jsem byla já, rodiče a tři psi. Byli jsem v poměrně bohaté rodině. Každé ráno ve všední den jsem vstávala v šest hodin. Ve škole jsem byla každý den od sedmi do půl jedné. Pouze s jednou přestávkou na 20 minut, kdy jsme mohli do místní jídelny na svačinu zdarma nebo hrát volejbal venku na hřišti.

Systém v mojej škole bol takový, že my sedeli celou dobu v jednej triede a menili sa učiteľ. Hodnotení bolo od jedničky do desiatky s tým, že jedna je nejhoršia a desať najlepšia. Také vzťah učiteľ a žák je mnohem více přátelský než v Čechách. Po škole jsem buď šla pěšky domů asi 15 minut, když jsme obědvali doma, anebo mě vyzvedli rodiče a jeli jsme společně na oběd k babičce s dědou. Tyhle obědy jsem měla nejradši, protože babička byla jedna z nejlepších kuchařek. Skoro nikdy jsem neobědvala sama, protože v Brazílii je oběd hlavní jídlo dne a obchody zavírají, aby se všichni mohli sejit doma a společně se naobědvat. Pak jsem měla většinou volné odpoledne, šla do fitka anebo podnikla něco s kamarády. Šli jsme do kavárny, pekli jsme, prozkoumávali město anebo třeba koukali na filmy. Když se maminka vrátila z práce, tak jsem s ní chodila venčit psy a pořádně se s nimi pomazlit. To byla jedna z mých nejoblíbenějších částí dne. S maminkou jsme domluvily, co si dáme k večeři, a buď jsme spolu něco uvařily, anebo tatínek něco objednal. Ve všední dny jsme po večeři každý pokračoval ve své rutině. Tatínek koukal na fotbal, maminka si šla čist a já se také odebrala do pokoje a do hodiny šla spát. Co se týče víkendu, tak jsme spali do deváté a kolem dvanácté šli na rodinný oběd do restaurace s babičkami a dědou. Odpoledne byl pokaždé jiný program. Někdy jsem chodila pomáhat mamince do květinářství, někdy jsme si šli projít město anebo zajeli na moc dobrou zmrzlinu. Zase jsme zašli na procházku se zvěří a na večer jsme spolu občas koukali na seriál nebo film. Jednou jsme taky podnikly s maminkou a babičkami dámskou jízdu, kdy jsme jednu sobotu odjely do blízkého města zašly si na oběd, na trhy, do kavárny. Zařadila bych i moje brazilské babičky jako moje kamarádky z pobytu a moji druhou host maminku jako moji starší ségru. Už když jsem nastupovala do letadla směr Česko, tak mi takhle rodina a tři pejsci chyběli, vždycky budou mít speciální místo v mém srdci. Ale jsem si jistá, že se zase uvidíme buď v Česku, anebo v Brazílii.

11 ROK V SRDCI JEDNEJ Z NAJVĚČŠÍCH DOVOLENKOVÝCH DESTINACÍ – THAJSKU LUCIA MARTANOVIČOVÁ /RC Bratislava Inter./ D3330 – Thajsko

Od augusta 2024 som strávila takmer rok v srdci jednej z najväčších dovolenkových destinácií – Thajska. Bývala som v thajskej rodine, chodila som do thajskej školy, pohybovala sa v malomestskej thajskej komunite a všeobecne som žila miestny život maximálne tak, ako len cudziniec môže vôbec zažiť. Do školy som nastúpila už 15. augusta a svoje štúdium som začala krátkym príhovorom pred 3000 ľuďmi. Už prvý deň som s prekvapením okuovala mnoho zvláštnych vecí – napríklad, že sa v budovách školy chodí iba v ponožkách, pričom si topánky študenti nechávajú pred vchodom a až po vyšliapaní niekoľkých poschodí ich ukladajú pred triedu; chodby sú riešené v štýle balkónov a v každej triede majú učitelia mikrofón. Školské obedy sú naozaj chutné a pripravujú sa v malých streetfoodových stánkoch, kde si študenti môžu vybrať jedlo z desiatich stánkov a zavrieť ho zmrzlinou. Kamarátov nie je problém si nájsť, no tráviť s nimi čas už áno. Po škole sa deti málokedy stretávajú a v mojom meste neboli žiadni iní

výmenní študenti. Bývanie v hostiteľských rodinách je občas náročné a zároveň obohacujúce, keďže som predtým nikdy dlhodobo s nikým cudzím nebývala. Vzťah s mojou prvou hostiteľskou rodinou bol od začiatku výzvou pre obe strany. Obrovské kultúrne rozdiely, rôzne očakávania a ciele, úplne iný postoj k tomu, ako vyjadrovať nesúhlas či iný názor. Kým u nás si veci zvyčajne vydiskutujeme hneď a priamo, v Thajsku je to presne naopak a negatívne veci sa komunikujú sprostredkované a s odstupom. V druhej to už bolo úplne iné: veľa vecí som poznala a najmä som sa snažila byť opatrná vo všetkom, čo som robila. Kultúra Thajska je naozaj špeciálna – spolu s monumentálnymi chrámami, umením a históriou ju sprevádzajú aj mimoriadne prísne pravidlá správania sa. Rešpekt k starším je dôležitý, no v praxi som často cítila, že túto „úctu“ niektorí využívajú ako nástroj nadvlády. Cestovanie: Bangkok, Ayutthaya, Phuket, Hua Hin, Chiang Mai a ďalšie! Najviac sa mi páčilo práve v Chiang Mai – pre nádhernú prírodu, pokojnejšiu atmosféru a najmä preto, že sme tam zažili oslavu thajského Nového roka Songkran – trojdňovú vodnú bitku, akú nikde inde neuvidíte. Po prilete som mala zvláštny pocit: akoby som nikdy neodišla – všetko bolo rovnaké, známe, až strašidelne bežné. A pritom som mala za sebou úplne iný život na druhej strane sveta. Prekvapivo som si uvedomila, že na Slovensku to vôbec nie je také zlé, ako som kedysi myslela. Thajsko milujem a plánujem sa tam čo najskôr vrátiť, no výmena ma prinútila zamyslieť sa aj nad „naším“ domovom a kultúrou.

12 UKLÍZEČKOU V TCHAJ-WANSKÉ ŠKOLE A JINÁ DOBRODRUŽSTVÍ ELIŠKA MLYNÁŘOVÁ /RC Hradec Králové/ D3470 – Tchaj-wan

Tchaj-wan je síce rozlohou dvakrát menší než Česko, ale lidé tam žije dvakrát více. Žijí převážně ve velkých městech na západním pobřeží, jelikož východ ostrova často sužují tajfuny a zemětřesení. Já jsem měla to štěstí žít v nejstarším městě, které se na Tchaj-wanu nachází, v bývalém hlavním městě Tainan. Celý rok jsem chodila na střední školu Tainan National Second Senior High School. Nejspíš jste už slyšeli, že v Asii jsou studenti pod mnohem větším každodenním tlakem. Rozvrh od 8 do 5, bez výjimky každý den. A tím to nekončí, protože všichni pak ještě jdou do takzvané grammar school na doučování vybraných předmětů, které vždy trvá až do 9 večer. Studenti si navíc musí každý den ve škole sami uklidit celý kampus, jelikož tam nemají žádné uklízečky. I přes toto striktní prostředí, ve kterém žiji, mě moji spolužáci přivítali s otevřenou náručí. Během roku se z neznámých tváří postupně stali moji velcí kamarádi a loučení s nimi tak opravdu nebylo snadné. A jak jsem se s Tchaj-wanci vůbec domluvila? Ze začátku spíš rukama a nohama, jelikož oni anglicky moc neumí a moje čínština byla po příletu také prakticky neexistující. Měla jsem ale opravdu veliké štěstí na naprosto úžasnou a milující host rodinu, díky jejichž aktivnímu zapojení se pro mě čínština stala mou velkou zálibou a učení tak bylo

nejen zábavnější, ale také rychlejší. Překladač jsme přestali používat už po čtyřech měsících a na konci pobytu můžu s radostí říct, že se plynule domluvím. Za co jsem ale nejvíce vděčná, jsou moji tchaj-wanští rodiče a sourozenci, kteří mě bez problému přijali do své rodiny jako jejich druhou dceru, starali se o mě téměř celý rok a stali se tak mým druhým domovem, do kterého se můžu vždy vrátit. Tímto bych chtěla moc poděkovat nejen společnosti Rotary a mé škole Gymnázium Ústí nad Orlicí, ale také mým rodičům, bez kterých by to nebylo možné.

13 OREGONSKÉ DOBRODRUŽSTVÍ FANDY NACHTIGALLA

FRANTIŠEK NACHTIGALL / RC Praha-St. Město/
D5100 – USA

Po přiletu do USA – Oregon City – mě přivítala moje hostitelská rodina. Už tehdy jsem cítil, že půjde o vřelý domov. Oregon City se ukázalo jako klidné, přívětivé město s krásnou přírodou všude kolem – lesy, řeky a dokonce i vodopád přímo ve městě. První týdny byly plné novinek: jiný způsob výuky, jiné jídlo, jiné společenské zvyky. Ale lidé byli neuvěřitelně milí a otevření. Navštěvoval jsem Oregon City High School a rychle jsem si zvykl na tamní systém. Velkým překvapením pro mě bylo množství volitelných předmětů – mohl jsem si vybrat například filmovou tvorbu, žurnalistiku nebo outdoorové aktivity. Zapojil jsem se do školního orchestru (hrál jsem na trubku), což mi pomohlo získat nové kamarády a rychle zapadnout. Moje hostitelská rodina byla neuvěřitelně vstřícná. Brali mě jako vlastního a často jsme společně podnikali výlety – k Pacifickému oceánu, do národních parků nebo na fotbalové zápasy Portland Timbers. Jedním z mých nejsilnějších zážitků byl Den děkuvzdání – sedět u stolu s hostitelskou rodinou, jíst krůtu a dýňový koláč a mluvit o tom, za co jsme vděční, bylo něco úplně jiného než naše tradiční české svátky. Pobyt v Oregon City mě změnil. Naučil jsem se být samostatnější, otevřenější a sebevědomější. Zlepšil jsem si angličtinu, poznal novou kulturu a získal přátele na celý život. Zároveň jsem si začal více vážit věci doma – rodiny, tradic a českého humoru. Byl to rok osobního růstu, překonávání sebe sama a budování mostů mezi kulturami. Pokud někdo zvažuje výměnný pobyt, mohu jen říct: Jděte do toho. Může to být nejlepší rozhodnutí vašeho života – stejně jako to bylo pro mě.

14 LOUČENÍ S CHILE

VIKTORIE NACHTIGALLOVÁ / RC Praha-St. Město/
D4355 – Chile

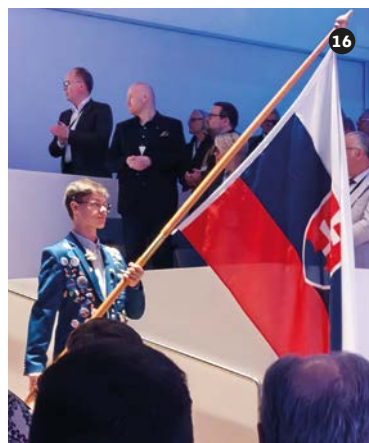
Můj výměnný rok v Chile se chýlí ke konci. Je to zvláštní pocit – mám před sebou posledních pár dnů v zemi, která mi za poslední rok přirostla k srdci. Bylo to neuvěřitelné dobrodružství, plné silných zážitků, nových přátelství a momentů, které si budu pamatovat navždy. Loučení je pro mě nesmírně těžké. Celý ten poslední měsíc jsem přemýšlela, jestli chci zpátky domů, nebo jestli bych raději zůstala tady. Naposledy jsem se setkala se svými přáteli, kteří mi uspořádali krásnou rozlučkovou oslavu a při každém objetí jsem cítila, jak moc mi to tady bude chybět – ta otevřenost, radost ze života, energie místních lidí, jejich vřelost a kultura, která mě naučila tolik nového. Loučit se s něčím, co možná už nikdy nevidím, je bolestné. A vědět, že někteří lidé zůstávají navždy

jen vzpomínkou v srdci, je těžší, než jsem čekala. Ale vděčnost převažuje. Jsem nesmírně vděčná, že jsem mohla tenhle rok prožít právě tady, v Chile.

15 ROK NA SICÍLI SOFIA NAVRÁTILOVÁ / RC Liptovský Mikuláš/ D2110 – Itálie

Ak přemýšlíte nad výměnným pobytem a nevíte si vybrat krajinu, určité vám doporučím Taliansko. Skvělé jedlo, milí ľudia, krásny jazyk a nie je to ďaleko. Ak ste milovníkmi mora a dobrej kuchyne, južné Taliansko sa vám bude páčiť. Počas pobytu som mala možnosť bývať v dvoch úžasných, no vcelku rozdielnych rodín. V prvej rodine som bývala vo veľkom dome s bazénom ako jedináčik. Zobrali ma na výlety do Neapolu, Ríma i Kalábie a neraz sme boli v divadle na baletе, komédii či inom predstavení. Druhá rodina bývala priamo v meste a tentokrát som nebola jedináčikom. Mala som hostiteľského brata a sestru študujúcich mimo mesto. Moje obľúbené chvíle boli filmové večery a rodinné oslavy na pozemku v prírode. Štúdium sa na Sicílii berie vážne. Čo ma na začiatku až tak nepotešilo, bola práve škola v sobotu. Zvláštny mi prišiel aj fakt, že počas dňa sme mali päť až šesť hodín, len jednu prestávku a nemenili sme učebne. Iné je aj známkovanie, a to od jedna do desať, pričom desať je najlepšia známka. Tento rok som mala veľké šťastie aj na funkcionárov môjho dištriktu. Boli to úžasní ľudia, ktorí pre nás, výmenných študentov,

vymysleli veľa programu a stretnutí, aby sme sa mohli medzi sebou lepšie spoznať. Okrem oficiálnych meetingov to boli aj výlety a stretnutia na oslavu narodenín študentov z rôznych častí dištriktu. Medzi moje najobľúbenejšie zážitky patria už spomenuté filmové večery, prechádzky pri mori s priateľmi a víkendy s kamarátkami. Tiež sú však Rotary výlety a akcie ako Italy Tour či dve stretnutia inboundov z celého Talianska.

16 KRAJINA TISÍCICH JAZIER A MILIÓN ZÁŽITKOV

MARTIN OHRAĐAN / RC Liptovský Mikuláš/
D1410 – Fínsko

Každá krajina je iná – či už myslíme na kultúru, ľudí samotných, prostredie a prírodu, alebo jednoducho ten pocit, ktorý daná krajina vysiela naším smerom. Ja som sa dostal do Fínska a ten pocit som nevedel rozlíštiť istý čas. Ľudia sú tu takmer totožní so všetkými stereotypmi – neomotívni, tichí a uzavretí. Trvalo to tri týždne, kým ku mne prehovoril prvý Fín z mojej triedy. Bol som zaradený do anglickej triedy, kde bola jedna štvrtina žiakov cudzokrajná. Každopádne, kontakt zo strany Fínov neprichádza hneď; treba si naň počkať a trpezlivosť sa človeku zide. S tým, ako sa všetky kultúrne šoky pozvoľna prelínajú do každodenného života bez toho, aby si to človek vôbec všimol, si na konci naozaj povie, že si našiel druhý domov. Zo žiadneho domova sa neodchádza jednoducho a tento nebol výnimkou. Pri

17

19

18

všetkých skúsenostiach, tých dobrých, ale aj tých zlých, hodnotím tento rok veľmi pozitívne. Krásne chvíle tvoria zážitky a tie ťažké tvoria skúsenosti. Tento rok je príležitosťou vyskúšať všetko to, čo je doma nekomfortné. Výmenný študent si môže vyskúšať nové účesy či outfity bez odsúdenia kamarátov, ktorí sa vďaka dlhoročnému vzťahu nebaja vyjadriť svoj názor. Človek si tak môže vytvoriť názor čisto podľa svojho presvedčenia a svojej preferencie, čo je koniec koncov ten najdôležitejší faktor. Výmenný študent môže vyskúšať nové koničky, nové športy či rozvíjať svoj talent tam, kde sa to len dá. Tento rok je špeciálny v tom, že je to „rok navyše“. Dáva pocit, akoby sa nepočítal do tohto skutočného života. V prípade, že som si pomyslel, že som tam osamelý a sám, som si vždy hneď spomenul, že sú okolo mňa všetci tí ľudia z hostiteľských rodín a z Rotary klubu. Situácie, ktoré za celý rok prichádzali, neboli jednoduché, ale nikdy som na nebol sám. A po tom, ako sa všetko vyriešilo, prišiel ten najlepší pocit – pocit, pri ktorom si môžem povedať, že som to dal.

17

MŮJ ROK NEJEN POD PALMAMI

ANTONIE PETERKOVÁ / RC Praga Ekumena/
D7770 – USA

Tých 11 mesiaců a pár dní jsem strávila ve Spojených státech amerických. Charleston v Jižní Karolině považuji za můj druhý domov a cítím se součástí obou hostitelských rodin. Získala jsem americké rodiče, sestru a bratra. Z terasy jsme

měli krásný výhled na řeku Wando, která byla tak blízko Atlantiku, že jsme občas na našem molu mohli sledovat delfíny. My jsme řeku brázдили na vodních skútrech. Rodina s oblibou sledovala americký fotbal, a dokonce jsem s nimi zažila opravdový zápas, kdy vysokoškolský tým Clemson rozdrtil soupeře. Americký svátek Thanksgiving jsme jeli oslavit za prarodiči do New Jersey a část prázdnin jsme prožili už ve vánočně naladěném, největším americkém městě New York. V prosinci nás výměnné studentky vzal náš distrikt 7770 na výlet do zábavního parku Universal Studios na Floridě. Poté jsem se přestěhovala do mé druhé rodiny, kde na mě čekali dva mladší, velmi chytří a humorně nadaní bráchové. Z obou bráchů jsou teď mí skvělí přátelé. Rodinka mě vzala do Atlanty, kde jsem se podívala do Světa Coca-Coly a ve velkém akváriu zhlédla delfíní show a poprvé v životě jsem viděla třeba běluhy nebo žraloky velrybí. Na velikonoční prázdniny jsme letěli do Clevelandu v Ohio, odkud jsme jeli přes Pensylvánii do státu New York na Niagarské vodopády. Spolu jsme sdíleli lásku k přírodě a díky nim jsem se podívala do národních parků Cuyahoga Valley a Great Smoky Mountains nebo i na největší podzemní jezero v Severní Americe, The Lost Sea v Tennessee. Do školní výuky jsem byla zapojována stejně jako tamější studenti a mnohé z nich jsem ve známkách i předčila. Atmosféru velké americké střední školy jsem zažila nejen na fotbalových hrách, ale i na akcích jako Homecoming a Semi-Formal Dance. Nabídka klubů a sportů byla mimořádně pestrá. Na

podzim jsem běhala cross country a na jaře trénovala atletiku. Díky tomu jsem si našla několik dobrých kamarádů. V létě jsem byla v plaveckém týmu Brickyard Barracudas. Jedno z nejlepších rozhodnutí, které jsem během výměny učinila, bylo připojení se k americkému skautskému oddílu. Stanovali jsme na neobydleném ostrově, jeli jsme na lyže a na snow tubing do Západní Virginie, do zábavního parku Carowinds v Severní Karolině a svoji výměnu jsem zakončila týdenním táborem ve státu Georgia, kde jsem se naučila wake boarding a water skiing. Nezapomenutelnými dvěma týdny výměny se stal volitelný výlet zvaný West Coast Trip, díky němuž jsem na vlastní oči viděla jeden ze sedmi přírodních divů světa Grand Canyon, město proslulé hazardem Las Vegas, známou pláž Santa Monica a Hollywood Studios v LA, jeden z nejkrásnějších národních parků v USA Yosemite a krásné přístavní město San Francisco. Výletu se zúčastnilo 52 Rotary výměnných studentů z více než 20 zemí a stala se z nás jedna velká parta kamarádů z různých koutů světa.

18

I DOBRÉ VĚCI MUSÍ SKONČIT

VÍT RUIBAR / RC Ostrava/
D3201 – Indie

Jak bychom si mohli skutečně vážit něčeho, co by nikdy neskončilo? I ty nejkrásnější chvíle musíme jednou pominout, abychom je dokázali docenit. Přiznám se, že jak začínám psát, začíná se mě trochu jítat smutek. Chybí mi všechno, co jsem na té druhé straně

světa zanechal. Všichni ti lidé, zážitky, každodenní rutiny, oblíbená jídla... ale i kus mě samotného tam zůstal – v Indii, kde jsem prožil svůj výměnný pobyt. Na druhou stranu si moc vážím příležitosti, která se mi naskytla. Když můžu s čistým svědomím říct, že ničeho nelituji a že mi můj rok v Indii chybí. Je to něco neskutečného prožít celý rok mimo všechno známé, ponořen do jiné kultury a zvyklostí. Ten podivný pocit neznámosti mne doprovázel po celou dobu výměny. Nic není dokonalé – ale žít v přítomném okamžiku se tomu blíží. Naučit se opravdu prožívat přítomnost je podle mě to nejcennější, co si z výměnného pobytu můžete odnést. Vsadím se, že ať jste jakýkoliv člověk s otevřenou hlavou a vrhnete se bez očekávání do něčeho tak šíleného, jako je roční výměna, není nic, co by se mohlo pokazit. A co víc – máte naběhnuto na ten nejlepší rok se vzpomínkami, na které už nikdy nezapomenete. Výměnný pobyt však není jen o neustálé euforii. Člověk se v něčem musí i překonat. V mém případě to byla neustálá tendence srovnávat svůj pobyt s ostatními. Měl jsem pocit, že někdo zažívá víc, má lepší hostitelskou rodinu nebo víc cestuje. Naštěstí mi v takových chvílích pomohli přátelé – ať už místní, nebo ostatní výměnní studenti, kteří si procházeli něčím podobným. Díky tomu jsem se naučil dívat se na svůj vlastní příběh s větším nadhledem a vděčností. Každý výměnný pobyt je jiný a každý má svoji hodnotu. A přestože ten můj už skončil, zůstává se mnou dál. V lidech, zážitcích a v tom, kým jsem se díky němu stal.

19

ROK V TALIANSKU MI ZMENIL ŽIVOT

**HUGO SELES /RC Bratislava Danube/
D2072 – Itálie**

Keď som pred rokom vystupoval z lietadla v Taliansku, netušil som, čo všetko ma čaká. Dnes, o rok neskôr, môžem s istotou povedať, že to bolo jedno z najlepších rozhodnutí v mojom živote. Celý rok bol pre mňa obrovskou školou života. Začiatky neboli jednoduché, ale postupne som si zvykol, začal som budovať priateľstvá, spoznávať taliansku kultúru, gastronómiu a spôsob života. Každý mesiac priniesol nové výzvy, ale aj nezabudnuteľné zážitky. Cestoval som, ochutnával, učil sa, žil naplno. Najviac si cením to, ako veľmi som počas roka vyrástol. Naučil som sa byť samostatný, zvládať každodenné situácie, komunikovať v cudzom jazyku, riešiť problémy a hlavne – byť otvorenejší a vďačnejší. Taliansko mi dalo nielen jazykové znalosti, ale aj nové pohľady na svet, kultúru a život ako taký. Návrat domov bol zmiešaný. Tešil som sa na svoju rodinu a známe prostredie, no zároveň som cítil smútok a nostalgiu. Prekvapilo ma, že ma moji kamaráti doma neprivítali tak, ako som dúfal – ale aj to je súčasť reality. Zmenil som sa a oni tiež, a to je úplne v poriadku. Chcem zo srdca poďakovať mojej hostitelskej rodine, ktorá ma prijala ako vlastného člena, a organizácii Rotary, vďaka ktorej som mal možnosť zažiť tento výnimočný rok. Bez vás by to nebolo možné.

20

ARGENTÍNA: DOMOV ĎALEKO OD DOMOVA

**SÁRA HANA SLANINOVÁ /RC Poprad/
D4921 – Argentína**

Argentína si moje srdce získala už v deň môjho príchodu. Doslova som sa zamilovala do svojho nového mestečka Trevelin, ktoré leží v srdci Patagónie a je obklopené horami. Prívetie v rodine

20

21

22

aj v škole bolo veľmi milé. Napriek počiatočnej dosť veľkej jazykovej bariére sme sa vždy nejak dohodli a snažili sa mi pomôcť, ako len vedeli. Začlenili ma medzi seba a robili všetko pre to, aby som sa cítila ako doma, a to sa im aj podarilo. Bola som dokopy v troch hostitelských rodinách – lepšie rodiny som si nemohla ani len priať. Brali ma ako svoju dcéru. Venovali sa mi, robili jedlá, ktoré mám rada. Teraz môžem povedať, že mám v Argentíne tri domy, ktoré môžem nazvať svojím domovom. Tri rodiny, ku ktorým sa môžem vrátiť a ktoré sú ako moja. Často sa ma pýtajú, čo je moja obľúbená vec v Argentíne. Hneď po dulce de leche a maté odpovedám: ľudia. Je to iné zmýšľanie, bez stresu. Pomalší život, ktorý si naozaj užívajú a nielen prežívajú zo dňa na deň. Argentínčania oslavujú život. Zdieľajú medzi sebou všetko: jedlo, hudbu, pekné slová, nápoje, maté a skrátka si užívajú čas strávený spolu – či už je to rodina, alebo kamaráti, ktorí sú tiež ako rodina. Keď niečo cítia, tak to povedú, rozprávajú s vášňou a nahlas. Zdieľajú svoju kultúru, identitu a futbal, ktorý je ich súčasťou. Majú to v srdci a sú na to hrdí. Z Argentíny som si odniesla veľa životných lekcií, nezabudnuteľných spomienok, plnú galériu a nádherné vzťahy, ktoré vydržia aj napriek 13 000 km a Atlantickému oceánu. Doniesla som si recepty, ingrediencie a maté, nápoj, ktorý ma sprevádza každý jeden deň. Nie je to len čaj, ale spoločnosť, nástroj na socializovanie sa a zdieľanie. Keď si každé ráno hrejem vodu, viem, že možno som odišla z Argentíny, ale Argentína nikdy neodíde zo mňa.

21

KDYŽ ZAČALI VĚCI „NAPOSLEDY“

**KRISTÝNA SMETKOVÁ /RC Valtice Břeclav/
D1900 – Německo**

Když jsem se vrátila zpátky do Česka, byla jsem stále bombardována otázkami typu „tak co, jak bylo v Německu?“ Odpověď „dobře“ je sice jednoduchá, ale nikdy ani zdaleka nepokryje všechny mé zážitky, pocity a vzpomínky. Po tour po Evropě jsem se vrátila zpět do Essenu, byla jsem smutná. Musela jsem vyměnit svou nejoblíbenější hostitelskou rodinu. Probrečela jsem noc, ale moje smutnění bylo velmi rychle ukončeno – jela jsem hned na dovolenou do Španělska. Nová hostitelská rodina byla taky moc fajn. A nakonec nastal den, kdy si pro mě došla moje máma. Zůstala se mnou v Essenu ještě tři dny. Bylo to skvělé, protože se poznala s mojí hostitelskou rodinou a věřte tomu nebo ne, někdy si píšou na WhatsAppu. Neplánovali jsme nic extra (vlastně vůbec nic), ale přesto to byl silný zážitek. Tak Tschüss, Essene!

22

DÍKY, JAPONSKO! URČITĚ SE VRÁTÍM

**LAURA SORROSA ARRATA /RC Beroun/
D2570 – Japonsko**

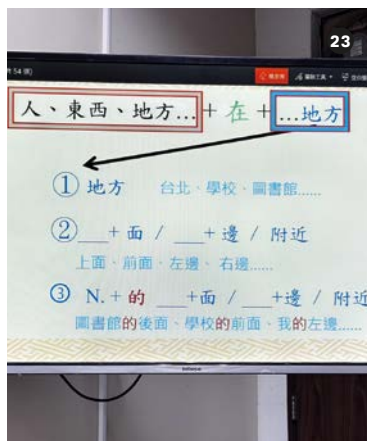
V roce 2024–2025 jsem se zúčastnila programu Rotary Youth Exchange a strávila jsem celý školní rok v Japonsku. Byl to fakt neuvěřitelný zážitek, který si v sobě ponesu už napořád. Bydlela jsem

ve městě Honjo, v prefektuře Saitama, což je také klidné, ale fakt krásné město nedaleko Tokia. Honjo jsem si hned zamilovala – příjemní lidé, čisté ulice, krásná příroda a celkově pohodová atmosféra. Navíc díky tomu, že Tokio bylo opravdu blízko, jsme tam s kamarády mohli jezdit celkem často. Stačilo jen naskočit na vlak a během hodinky jsme už procházeli ulice Shibuyi nebo nakupovali v Harajuku. Chodila jsem na Honjo Daiichi High School, kde to bylo zpočátku trochu náročné, hlavně kvůli japonštině. Musím zmínit, že už před odjezdem jsem se učila japonsky, japonskou kulturou i jazykem jsem se zabývala pár let a myslela jsem si, že jsem celkem dobrá. I tak to nebylo jednoduché. Učitelé i spolužáci byli milí a snažili se mi pomoci. Ve škole jsou po vyučování kluby, každý někam chodí a ze školy se tak všichni vrací až pozdě večer. Hrozně mě bavilo, že jsem se mohla stát členkou fotoklubu. Focení mě vždycky bavilo a díky tomu jsem měla možnost zachytit spoustu krásných momentů – od sakur, přes školní festivaly až po zasněžené ulice v zimě. Moje fotky dokonce uveřejnil školní instagram. Během roku jsem žila u pěti hostitelských rodin, což možná zní trochu šíleně, ale každá z nich mi něco dala. Někde jsme si víc povídali, jinde mě učili vařit a všude jsem se cítila jako doma. Bylo zajímavé poznat, jak různě může vypadat každodenní život v japonské rodině. Japonsky jsem se naučila celkem dobře, intenzivně jsem se snažila adaptovat na život v japonské kultuře. Japonci mě moc chválili a byli na mé úspěchy pyšní. Jsem jim vděčná za jejich péči a bylo příjemné vidět, že jim moje snaha dělá radost. Tenhle rok mě hodně naučil. Nejen o Japonsku a jeho kultuře, ale taky o sobě. Naučila jsem se být víc samostatná, otevřená novým věcem a taky jak si poradit, když to není úplně jednoduché. Zjistila jsem, že domov není jen místo, ale spíš lidí a pocity, které s nimi máme spojené. Díky Japonsko – a určitě se zase vrátím.

23 ROK NA TCHAJ-WANU

ANNA VALENTINA SORROSA ARRATA / RC Beroun/ D3501 – Tchaj-wan

Když jsem se rozhodla, že se naučím čínsky, ani ve snu by mě nenapadlo, že jednoho dne budu opravdu studovat tento jazyk na univerzitě. Všechno to začalo jako zájem o jinou kulturu a jazyk, který zněl úplně jinak než všechny, které jsem znala. Postupem času se z koníčku stala vášně, a když se naskytla příležitost vycestovat na Tchaj-wan, neváhala jsem. Můj týdenní rozvrh na Tchaj-wanu byl poměrně specifický – v úterý, čtvrtek a pátek jsem chodila na místní střední školu, kde jsem sdílela výuku s tchaj-wanskými studenty. Výuka byla velmi odlišná a studenti si zakládali především na extrémní disciplíně a účte k učitelům. I když jsem někdy nerozuměla všemu, spolužáci byli ochotní a pomohli mi. V pondělí a ve středu jsem docházela na univerzitu, kde jsem měla intenzivní kurzy čínštiny. Na univerzitě jsem potkala mnoho dalších zahraničních studentů, kteří stejně jako já přišli studovat čínštinu. Bylo inspirující být součástí mezinárodní komunity lidí, které spojoval společný cíl. Učitelé byli trpěliví, přátelští a velmi profesionální. Často nás motivovali k tomu, abychom se nebáli mluvit. Ale to největší učení přicházelo mimo školu – na ulici, v obchodě, v metru nebo při běžných každodenních situacích. Na Tchaj-wanu

totiž není běžné, že se domluvíte anglicky, nebo najdete nápisy psané latinou. Zkrátka se musíte hodně snažit. Tchajwanci byli vždy ochotní pomoci a často mě povzbuzovali, když slyšeli, že se učím jejich jazyk. Bydlela jsem ve třech různých rodinách. Díky nim jsem poznala takřka celý ostrov, protože jsme často jezdili na výlety. Exotická příroda, chrámy, jídlo, supermoderní technika, vysoká úroveň cestování a všudypřítomný čaj jsou naprosto opojná kombinace. Tchajwanské rodiny jsou hodně soudržné a mají zájem o dění ve světě a cestování. Tento rok v Tchaj-wanu mi dal mnohem víc než jen znalost jazyka. Naučil mě samostatnosti, otevřenosti a trpělivosti. Čínština je sice náročná, ale pocit, když porozumíte rozhovoru, nebo sami něco vyjádříte, je k nezaplacení. Studium na univerzitě mi ukázalo, že zvládnout víc, než jsem si myslela – a že jazyk může být mostem k pochopení jiného světa.

24 JAK SI POBYT UŽIT NAPLNO A NEBÁT SE NOVÝCH VÝZEV

PATRICIE STAŇKOVÁ / RC Praha Staré Město/ D4170 – Mexiko

Přiznám se, že původně jsem chtěla jet do USA, ale nakonec mě více lákala Latinská Amerika, a Mexiko bylo perfektní volbou. Soužití s hostitelskou rodinou bylo pro mě asi nejdůležitější zkušeností z celého pobytu. Často jsme chodili na společné snídáně do restaurací – a to ne ledajakých! Mexická snídáně se táhla i do oběda, protože jsme u jídla

vždycky hodně povídali a smáli se. Zvykání nebylo vždy jednoduché – jiné stravovací návyky, odlišný denní režim, zvyky a tradice. Musela jsem se naučit respektovat jejich způsob života, a naopak oni mě brali takovou, jaká jsem. Škola byla trochu jiná než ta, na kterou jsem byla zvyklá v Česku. Na začátku bylo těžké porozumět všemu ve španělštině, ale snažila jsem se mluvit co nejvíce a zapojovat do všech aktivit. Jazyková bariéra byla ze začátku velká výzva. Rodina i kamarádi byli velmi trpěliví a podporovali mě. Díky tomu jsem se naučila nejen jazyk, ale i jak lépe naslouchat a přizpůsobovat se. Nejvíce mi dal každodenní život – ranní rozhovory u snídaně, pomoc v domácnosti, společné večere, rozhovory o životě a plánech. Tyto chvíle byly nejcennější a nejmí mi otevřely oči. Zažila jsem, jaký je běžný život v Mexiku, co lidi baví, čeho si váží, a to je něco, co zůstane navždy. Během roku jsme s ostatními výměnnými studenty a hostitelskou rodinou podnikali různé výlety. Nejvíce mě nadchla návštěva vodopádů v San Luis Potosí. Kromě toho jsme navštívili i pyramidy a krásná místa v okolí, což mě naučilo hodně o historii a kultuře Mexika.

25 SAUDADE MI NAVŽDY ZOSTANE V SRDCI

EMA ŠINDLÉROVÁ / RC Žilina International/ D4490 – Brazílie

„Saudade” – slovo, emócia, ktorá mi navždy zostane v srdci. Pred odchodom bol domov len miesto. Po návrate sa stal pocitom, ktorý nosím všade so

sebou. Môj život sa rozdelil na dve kapitoly: na tú „predtým“, keď som netušila, čo všetko mi chýba, a na tú „potom“, keď som zistila, ako veľmi sa dá niekam patriť. A „saudade“, jedno slovo, ktoré mi kedysi nič nehovorilo, sa stalo tým najhlasnejším v mojom srdci. Moje nové „doma“ sa stalo vnútrozemné mesto Juazeiro do Norte v štáte Ceará na ďalekom severovýchode Brazílie. A keď mi oznámili, že budem študovať na policajno-vojenskej škole, moje slovenské ja si nevedelo predstaviť, čo presne to znamená. Ale bola to bomba: uniformy, pochodovanie, vyučovanie, ktoré prebiehalo veľmi podobne ako na Slovensku. Pamätám si vôňu jedla, čo sa šírila kuchynou; pitie kávy ráno, na obed aj večer – piť kávu o jedenástej večer bola formalita. Pamätám si neustály hluk ventilátora, pretože klimatizácia mohla byť zapnutá iba večer. Pamätám si svoj prvý deň, keď som pocítila tú brazílsku energiu – tú, ktorú nemožno opísať, iba zažiť. Spontánnosť, úsmevy, objatia len tak. V Brazílii vás hneď vyobľúbajú, vybozkávajú a na druhý deň už volajú „amor“. Zistila som, že rodina nemusí byť iba pokrvná. Mala som dve úplne odlišné hostiteľské rodiny. V prvej som bola viac samostatná, v tichu. V druhej som sa ocitla v krásnom chaose: cirkus plný smiechu, škriepok súrodencov, sesterníc, bratrancov, večery na chodníku, počúvanie klebiet od pani sused. To, že som mala dve host rodiny, neznamená, že Rotary nebolo jednou z nich – Rotary bolo mojím majákom, vždy pripravené pomôcť, vypočuť, poradiť. A jazyk? Prvý mesiac som nevedela povedať ani „bom dia“ (dobré ráno), ale po troch mesiacoch som už viedla rozhovory, chápala vtipy, smiala sa na nich, písala správy. Naučiť sa portugalcinu bolo ako zázrak: zvládla som to bez lekcií, len vďaka každodennému kontaktu. Musí tam však byť chuť a odhodlanie. Jasné, nie je to len o slnku a objatiach, džungli a hudbe. Do mojej dennej rutiny patrili obеды s papagájmi, ktorí mi skákali na ramená, vyliezli na hlavu alebo vlezli do taniera; šváby v kuchyni, v izbe, v kúpeľni – všade; mravce, ktoré prídu do dvoch minút, ak necháte obal od sušienky na stole; nepitná voda, odpadky na ulici, toaletný papier, ktorý sa neháďže do záchoda, ale do koša; tenké steny, cez ktoré je počuť aj susedovu hompátajúcu sa sieť; hluk motorky a „paredão“ (autá s obrovskými reprákmi a blikajúcimi svetlami). Ale aj to je Brazília – a mne to všetko neskutočne chýba. „Pobrazilčila“ som sa. Kus zo mňa tam zostal a verím, že sa k tomu kúsku v blízkej budúcnosti vrátim.

26

NAJLEPŠIE ROZHODNUTIE, AKÉ SOM KEDY UROBILA

**HANA VIDOVÁ / RC Poprad/
D7790 – Kanada**

Tento rok bol určite to najlepšie rozhodnutie, aké som kedy urobila. Moja prvá host rodina mi ukázala krásy Québecu. Od starého mesta až po rôzne športové zážitky – sledovanie hokeja, baseballu alebo aj amerického futbalu. Ochutnala som spolu s nimi mnoho kanadských, ale aj québeckých špeciálov. Cítila som sa u nich naozaj doma. V novembri som ale musela zmeniť rodinu. Dúfala som, že aj moja druhá host rodina mi bude sedieť tak ako tá prvá. Síce ich záujmy a spôsob života bol iný, ale i tak sme si k sebe našli cestu. V škole strávite obrovské množstvo času a preto je dôležité sa spoznávať s úplne hocikým! Ja som mala to šťastie, že na väčšine vyučovacích hodín som bola vždy s nejakou inou

skupinkou. Preto vám odporúčam si nájsť nejakého parťáka na každom predmete. Učiteľia sú otvorení kamarátskym aj so žiakmi a zaujímajú ich žiacke vášne a plány do budúcnosti. Prvé dni na škole môžu byť náročné, keďže si ešte nie ste istí v jazyku, ale nebojte. Moja najväčšia rada ohľadne školy je sa zapojiť do nejakej mimoškolskej aktivity. Ja som počas roka hrávala napríklad basketbal. Kvôli tomu som sa spoznala aj s dievčatami z nižšieho ročníka a nadviazala s nimi nové kamarátske vzťahy. Keď sa povie Kanada, väčšina ľudí si predstaví angličtinu a anglicko hovoriacich ľudí. V Kanade je však aj provincia, v ktorej sa rozpráva najmä po francúzsky – Québec. Keď som sa dozvedela, že som bola vybraná študovať vo francúzštine, bola som nesmiernie nadšená, ale zároveň vo mne kolovala aj panika. Prvé dni som bola naozaj stratená, keďže francúzština v Európe a francúzština v Québecu nie sú to isté. Ale čím viac som sa rozprávala s domáccimi, tým viac som začala rozumieť tomu, ako rozprávajú a kde používajú slang. Najkrajší moment celej výmeny bol, keď som si uvedomila, že dokážem viesť konverzáciu s domáccimi bez problému. Bol to úžasný pocit a cítila som sa, že tam už naozaj patrí. Bez Rotary by som takúto možnosť však nikdy nedostala. Québec je veľmi špecifické miesto a dostať sa tam vôbec nie je jednoduché. Kvôli česko-slovenskému Rotary som však strávila svoj najkrajší rok života v nádhernom meste s ešte lepšími ľuďmi. Pri každom probléme som mala možnosť sa na niekoho obrátiť a vedela som, že pomoc určite dostanem. Ce sera toujours mon année préférée.

27

DODNES SI DO DETAILU PAMATUJU PRVNÍ DNY V KANADĚ

**MATĚJ VOJKŮVKA / RC Prague Platinum/
D7010 – Kanada**

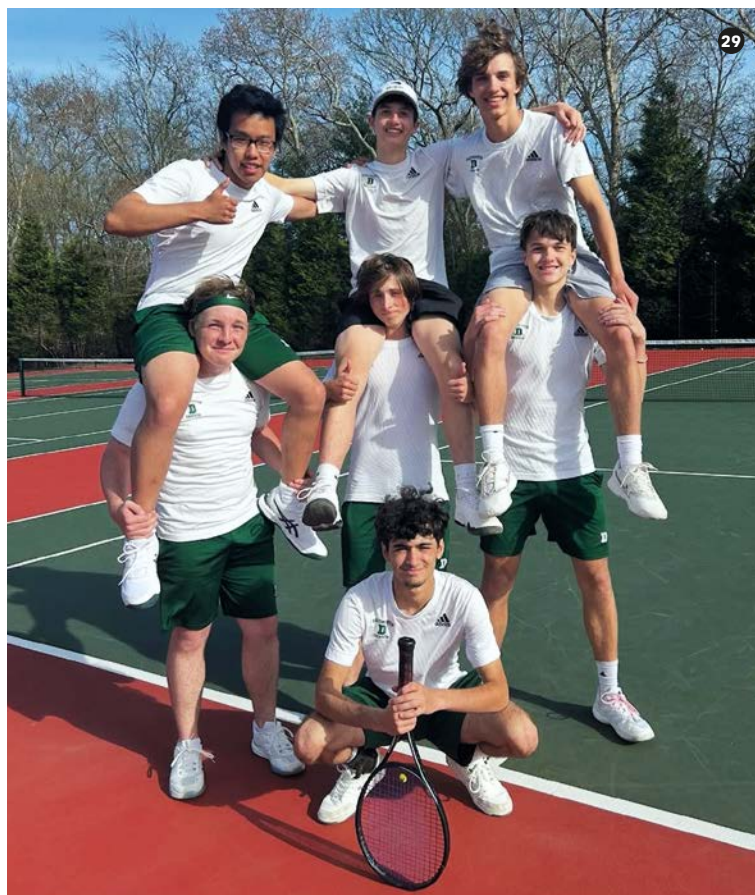
Ještě před tím, než jsem vůbec do Kanady odjel, jsem věděl, že víc než opouštění mé rodiny v Česku pro mě bude těžší opustit moje rodiny v Kanadě. A bylo tomu tak. Poslední týden byl pro mě jeden z nejtěžších za celou výměnu. Měl jsem exams, graduation, prom a musel jsem se rozloučit se svými kamarády, které jsem si za svoji výměnu udělal, což pro mě bylo velmi složité a emocionální. Nevím, jak to měli ostatní výměnní studenti, ale já jsem si v letadle cestou domů zrekapituloval v hlavě celou svoji výměnu. Dodnes si pamatuji celý svůj první a druhý týden v Kanadě, a to do posledního detailu, pamatuji si přesně, jak mě vyzvedl můj consoler z letiště, jak jsem si myslel, že washroom je místo, kde se Kanadané sprchují na veřejnosti (jsou to toalety), co jsem jedl a jak pro mě všechno bylo naprosto jiné a zajímavé. Cestou zpět do Evropy se mi vybavily vzpomínky, které nebyly vždy jen pozitivní, ale byla tam i řada negativních, které ale k výměně také patří a každý student jich pár za svoji výměnu zažije. Pro mě jedna z těchto zkušeností byla, když mě moji host rodiče vzali ke svým kamarádům na oslavu a před tím, než jsme měli odjet, za mnou přišel pán, který to hostoval, a zeptal se mě, jestli jsem si to užil. Já ho v rozespalosti neslyšel a on si myslel, že ho ignoruji, tudíž na mě začal v opilosti řvát a z jeho

domu mě vyhodil. Ano, i toto se na výměně může stát a je potřeba si to uvědomovat. Pozitivní na tom však je to, že těch pozitivních momentů je víc než těch negativních. Nikdy nezapomenu na pravý kanadský Halloween, Vánoce, důkuvzdání, nebo jak jsem žil u jezera a každý den jsem si mohl jen tak jít zabruslit, je to opravdu „život v roce“. Já jsem v Kanadě úspěšně odmaturoval a teď se snažím si splnit svůj sen a jít studovat na vysokou školu.

28
VRÁTÍM SE A ONI TU BUDOU
AGÁTA ŽOFKOVÁ / RC Písek/
D6250 – USA

Pořád si pamatuju ten moment, kdy jsem odlítala z Prahy. Měla jsem sevřený žaludek, třásl se mi ruce, ale pořád jsem se snažila tvářit v pohodě. Ten pocit nervozity mám v sobě doteď. Jakmile projdete skrz turnikety, začne to. To ticho. Najednou si uvědomíte, že jste na všechno sami. Měla jsem jít do Wisconsinu. Studený stát. Když mi to řekli, nebyla jsem z toho nejšťastnější. Ale řekla jsem si: „Dobře. Možná právě tohle je ta příležitost.“ A byla. A to je to největší poznání, které si z tohoto roku odnáším. Není to jen o zábavě nebo cestování. Je to o růstu. O tom, jak si začnete vážit maličkostí, kterým jste dřív nevěnovali pozornost. O tom, jak se význam lásky, rodiny a přátelství najednou promění. Jak si uprostřed sněhu, v pěti vrstvách oblečení uvědomíte, že největší teplo vychází z lidí kolem vás. Měla jsem nejšťastnější chvíle svého života

– smáli jsme se na pláži, šli na túry, pomáhali na farmě, venčili psy, sáňkovali v mrazech. Ale zažila jsem i chvíle, kdy mi bylo opravdu těžko. Po welcome party jsem se zavřela do skříně a plakala. A právě v těch chvílích si uvědomíte, jak důležité je obklopit se lidmi, kteří vám jsou oporou. Zjistíte, jak moc potřebujete lidi, kteří vás zvednou ze země. Kterí vás obejmou, i když jste úplně cizí. A jak moc se naučíte si je najít sami. Protože jinak to nejde. Našla jsem přátele, se kterými jsme jezdili na pláž, na výšlapy nebo na farmu venčit psy. Když bylo –20 °C, navlékli jsme si pět vrstev a šli sáňkovat do hustého sněhu. Leželi jsme v závějích a smáli se, protože jsme byli spolu, a protože ten čas je omezený. A pak se to stane. Najdete si domov. Najdete si rodinu, i když nejsou vaše krev. A víte, že k nim patříte. Postupně si vytvoříte místo, kam se můžete vrátit. A mně se to povedlo. Se vším všudy. Zůstane tu kus mého srdce. Kus mě už bude navždy v La Crosse. A až se vrátím, vím, že mě tu někdo bude čekat s otevřenou náručí.

29
AMERICKÝ SEN STÁLE EXISTUJE
KRISTIÁN ŽIKLA / RC Žilina International/
D7950 – USA

Často se hovorí, že americký sen už dávno vymizel a že Amerika už nie je to, čo sa dá vidieť v klasických amerických filmoch. Hoci to v istom zmysle určite je pravda, keď to zažijete na vlastné oči, hneď pochopíte, že kusok zo sna tam stále je. Najlepším príkladom je práve škola. Ak ste videli filmy

o americkej high school, tak vám môžem prezradiť, že majú skutočne takú energiu a atmosféru, ako ich poznáme z filmov. Škola v USA ponúka neskutočne veľa voliteľných predmetov, veľké množstvo klubov a mimoškolských aktivít. Osobne si ale myslím, že najlepšou časťou amerických škôl sú športy. Akonáhle sa zapojíte do športu, stávate sa aktívnou časťou veľkej komunity v škole, ktorá vám otvorí dvere k mnohým novým kamarátstvom a zážitkom. Vybral som si track and field, teda atletiku. Práve vďaka atletike som spoznal veľmi veľa skvelých ľudí a užil som si veľa zábavy na tréningoch aj pretekoch. Atletika mi skvele pomohla zapojiť sa do komunity a otvorila mi dvere k viacerým príležitostiam. Dokonca som si vyslúžil prezývku „Slovak missile“ – slovenská strela – vďaka môjmu celkom slušnému behu. Atletika bola naozaj super, ale to najlepšie malo ešte len prísť – v podobe jarného športu, ktorým sa pre mňa stal tenis. Každý tréning bol fajn, ale najlepšie to bolo vždy na zápasoch. Bol som dostatočne dobrý na to, aby som bol prvý nasadený v našom tíme. Myslím si, že veľmi dbajú na to, aby si študenti vyskúšali čo najviac vecí a aktivít a zistili tak, čo ich baví. To mi trochu v Európe chýba, aj keď si myslím, že už v samotnom profesijnom živote je život v Európe určite zdravší. Školy sú však podľa môjho názoru podstatne lepšie práve v Amerike a je jedno, čo si kto myslí o Amerike, moja skúsenosť a skúsenosť iných študentov je taká. Takže ak máte záujem sa na výmene aj učiť, a nielen si užívať, myslím si, že americká high school je to pravé miesto.

1 VĎAKA ROTARY SME SPOZNALI SVET A SAMI SEBA MONIKA SLANINOVÁ

Naša dcéra Sára sa zúčastnila RYE v školskom roku 2024/2025 a strávila ho v Argentíne na severe Patagónie v mestečku Trevelin, v klube Esquel. Recipročne sme u nás doma hostili celý rok študentky: najprv Olíviu z Taiwanu a druhý polrok Annu Luizu z Brazílie. Naše pocity ako hostiteľských rodičov sú zmiešané, ale zároveň sme vďační, že sme mali túto možnosť, ktorá nás veľa naučila nielen o iných kultúrach, ale aj o nás samých. Ja som sa na hosťovanie veľmi tešila a, keďže sama organizujem mládežnícke výmeny v rámci programu Erasmus+, myslela som si, že viem, do čoho idem. Manžel a syn (11 rokov) boli oveľa opatrnejší a nie veľmi sa hrnuli do tejto skúsenosti. Nakoniec sa ukázalo, že ja som zažívala asi najväčší kultúrny šok z nás všetkých. Chcela som vytvoriť čo najlepšie prostredie pre našu hostiteľskú dcéru, tvoriť jej program a príležitosti na spoznávanie našej slovenskej kultúry a nové zážitky. No veľmi sa to nestretlo s pozitívnou odozvou a naša taiwanská dcéra trávila najradšej čas sama, zavretá v izbe pri mobile a v online svete so svojimi kamoškami z domu. Čo ma dosť frustrovalo a navyše sme nedostávali žiadnu spätnú väzbu. Pri rozhovoroch sme väčšinou skončili s pocitom, že je to výsluch, lebo síce odpovedala na všetky naše otázky, ale žiadna otázka z jej strany sa nikdy neobjavila. Pomoc pri domácich prácach bola len na naliehanie, spontánne sa nediala. Na druhej strane nebola vôbec náročná, nerepala, neodvrávala, bola slušná a žila si svoj život. Len nejaká nezapadla do nášho životného štýlu. Na otázku, či sa jej u nás páči a či je spokojná, vždy odpovedala pozitívne, dokonca s nadšením. Po polroku prišla výmena rodín a do nášho domu prišla úplne iná energia – Anna Luiza z Brazílie, ktorá sa už v tom čase vedela bez väčších problémov dohovoriť po slovensky, interagovala s nami v rozhovoroch a zapájala sa do rodinného života. Bol to náročný rok, ale vďaka tomu, že sme doma mali namiesto našej dcéry hostiteľskú dcéru, nebolo nám až tak smutno. Ja som zistila, že mám úžasného manžela, ktorý bol v každej situácii milý k hostiteľským dcéram, aj keď ja som už nemala energiu a chuť byť milá. Syn si rozšíril obzory aj za hranice Európy a zvýšil toleranciu voči iným kultúram; zistil na vlastnej koži, resp. viac si uvedomil, že učenie sa angličtiny je veľmi dôležité, a tak bol viac motivovaný venovať sa jej. Ďakujeme Rotary za túto skúsenosť.

2 TRI PASY, JEDEN DOMOV – ROK NÁŠHO ŽIVOTA SOŇA GAŽÁKOVÁ

Údel hostiteľskej rodiny vo výmennom programe Rotary nie je ľahký. Aj my sme sa divili, keď sa nám v júni ozval chlapec z Colorada, že bude naším prvým výmenným študentom. S Tyom sme tak boli v kontakte takmer dva mesiace pred jeho príchodom na Slovensko. Pred príchodom sme s ním riešili drobnosti – či máme v domácnosti vhodný bicykel na jeho výšku, čo by na Slovensku chcel vidieť, čo má a nemá rád v strave. Chcel vidieť Nízke Tatry, Vysoké Tatry a Banskú Štiavicu, a keďže prichádzal ešte počas prázdnin, naplánovali sme pred školou výlety na Tále a Richňavu.

Vo Vysokých Tatrách stihol výstup na Kriváň, observatórium na Skalnatom plese a Lomnický štít. Túžil aj po hradoch a zámkoch. Bol skromný, komunikatívny, slušný, snaživý... Jednoducho ideálny prvý študent. Chodil s nami na lukostrelecké tréningy, neskôr so starším synom do klubu historického šermu, naučili sme ho šiť ľanovými niťami a ušili mu templársky kostým z 12. storočia. Jednou z jeho úloh bolo naučiť sa po slovensky – aj v tomto smere vynikal a ostatní študenti mali čo robiť, aby udržali jeho úroveň porozumenia. Po spoločných Vianociach s Tyom prišli prázdniny v Poprade, kam sme pozvali druhú výmennú študentku Viki z Taiwanu. Viki, zrejme vyzbrojená Tyho radami, zapadla rovnako skvele. Chodila s nami na tréningy, maľovala s mladším synom (učil ju písanie písma), v kuchyni trávila hodiny so mnou a mojou mamou. Bola húževnatá, neustále usmiata a priniesla do rodiny smiech a pohodu; milovali sme spolu v aute pesničku Pohoda od Kaliho. Na výletoch sme ju učili lyžovať, snowboardovať aj korčuľovať. Trochu pokrivkávala v učení slovenčiny, no inak bola skvelá. Posledným prírastkom na štyri mesiace bola Jorja z Austrálie, najmladšia z našich hostujúcich detí. Prišla bez akýchkoľvek informácií, medzi ňou a Viki bol vekový rozdiel dva či tri roky a polročný posun v príchode. S úpornosťou šesťnásťročnej pubertiačky chcela všetko zvládnuť sama, pyšne prokrastinovala – akoby sa mi vrátila moja dcéra spred troch rokov. Spočiatku ju porovnávanie s dcérou hnevalo, komunikácia viazla, no čoskoro sa otvorila. Užili sme si veľkonočné prázdniny v Zamagurí a Slovenskom raji, rodinný

výlet na Korziku i narodeninové jazdy na koni. Strávila u nás o mesiac viac, než mala, a dúfam, že sme jej ukázali, aká skvelá osobnosť v nej drieme a že požiadať o pomoc sa vypláca. Všetky hostiteľské rodiny dostanú pokyny, ako sa k výmenným študentom správať v prvých dňoch: slovník prvých otázok preložený do mnohých jazykov či odporúčanie napísať rodinné pravidlá vopred. Ja som zvolila inú cestu – maximálnu otvorenú komunikáciu. Pravidlá som nepísala, ale vysvetľovala z očí do očí. Všetkým rodinám, ktoré sa chystajú na tento ročný „experiment“, to vrelo odporúčam – ale upozorňujem, bude to jazda ako na horskej dráhe. Napokon však zostane v pamäti len to dobré; s otvoreným srdcom a ochotou hovoriť si poradíte so všetkými nástrahami spoločného života s mladými ľuďmi, ktorí vstúpia do vášho sveta.

3 KDYŽ MLADÝ AUSTRALAN ŽIJE NA MORAVSKÉ VESNICI – ANEB PŮL ROKU S BENEM RADEK KIESEL

Výmenné pobyty študentů jsou vždy dobrodružstvím – a to nejen pro samotného studenta, ale i pro rodinu, které se rozhodnou otevřít svůj domov a srdce. My jsme měli to štěstí prožít půl roku s Benem z Austrálie. Byla to zkušenost plná radosti, poznání, ale i pár nečekaných situací, na které jen tak nezapomeneme. S Benem jsme se poprvé potkali na konci června. Už jsme věděli, že

je z Austrálie, a shodou okolností se s ním krátce předtím setkala i naše dcera – těsně před svým odletem na roční pobyt do Západní Austrálie – sešli se na posledním setkání Rotary klubu. Byli jsme už třetí hostitelskou rodinou, takže nás minuly starosti spojené s úplným začátkem a prvními nesmělými dny. Bydlíme na venkově, ve Sloupu v Moravském krasu, v rodinném domě. Naše starší děti už mají vlastní rodiny, a tak jsme mohli nabídnout spoustu prostoru. Ben má velký zájem o historii a neuvěřitelné encyklopedické znalosti. Léto jsme proto strávili cestováním po hradech a zámcích. Navštívili jsme Slavkov a viděli rekonstrukci slavné Napoleonovy bitvy. Uchvátil nás Mikulov, kde jsme prošli všechna zajímavá místa včetně hrobky rodu Dietrichsteinů, jinak trvale uzavřené kvůli sporům rodiny se státem. Nechyběly ani Kutná Hora, Plzeň a náš místní Rájecký zámek s bohatou historií rodu Salmů. Kromě cestování jsme Benovi ukázali, že život na vesnici nemusí být žádná nuda. Navštívili jsme mezinárodní výstavu ježků ve vedlejší dědině, rozsvícení vánočního stromu i akci, kde se podařilo vytvořit český rekord v největším lampiónu – ten vytvořili naši dobrovolní hasiči. Sportovně jsme Bena na kolo příliš nenalákali. Zato nás upozornil na poslední jízdu parního vlaku na trase Praha-Brno-Praha. Pro milovníka starých vlaků to byl zážitek, na který se nezapomíná. A protože rádi chodíme na různé koncerty, Ben se nechal lákat na řadu zajímavých festivalů, koncertů nebo jen hospodských zábav. Od té doby je jeho nejoblíbenější „česká“ skupina Horkýže Slíže – dokonce si jednu jejich dost neslušnou písničku vložil do telefonu jako vyzváněcí melodii. Začátek nebyl bez zádrhelů. Byli jsme zaskočení, když celý den nevycházel z pokoje a nechtěl s nikým mluvit ani jíst. Ukázalo se, že se stalo něco nepříjemného v jeho rodině doma v Austrálii. Pomohl upřímný rozhovor a naše pravidlo číslo 1: komunikuj, a to za každé situace. Další lecke přišla u zdánlivé maličkosti – Ben nesnáší perlivou minerální vodu. Nevěděli jsme to, a tak se na dovolené ocitl s bolestmi břicha a dehydratací, které by už už vyžadovaly asi i kapačky. A přitom stačilo říct: „Nemáte obyčejnou vodu bez bublinek?“ Od té doby jsme se raději ptali na všechno dopředu – a občas se tomu i zasmáli. Na konci Benova pobytu jsme si uvědomili, že jsme si našli dalšího „syna“ z druhého konce světa. Přirostl nám k srdci, zůstáváme v kontaktu a věříme, že se naše cesty ještě někdy protnou. Půl roku s Benem nám ukázal, že i přes kulturní rozdíly a drobné neshody lze vytvořit pevné pouto, které přetrvá. Naučili jsme se víc mluvit, víc naslouchat a víc se smát. A hlavně jsme zjistili, že někdy stačí jen otevřít dveře svého domu – a otevře se vám celý svět.

4 SVĚT POD JEDNOU STŘECHOU – PŘÍBĚHY HOSTITELSKÝCH RODIN EVA VINTROVÁ

Jednoho dne jsem si usmyslela, že pro moje děti bude „nejlepší“, když si zlepší jazykové dovednosti a rozšíří kulturní obzory přímo prostřednictvím života s rodilým mluvčím – a to ideálně pod jednou střechou. Sama jsem totiž několik let žila v zahraničí, dokonce jsem působila jako au-pair, takže jsem „přesně věděla“, do čeho jdu. Děti mluvily obstonně francouzsky a anglicky, a tak jsme si dokázali představit, z jaké země by mohl náš host pocházet. Moje očekávání však dopadlo úplně

jinak. Do rodiny dorazil osmnáctiletý Ryouma z Japonska. Do rodiny jsme ho přijali na naší tradiční mikulášské besídce – seznámili jsme ho s českým zvykem čerta a Mikuláše, zpívali adventní koledy a on nám na oplátku vyprávěl o japonské kultuře. Dostal od nás obrázkovou knížku českých bajek, které jsme každý večer společně četli, aby trénoval výslovnost. Většinu komunikace jsme však vedli v angličtině, která pro něj – i přes deklarovanou úroveň B1 – byla velkou výzvou. Pro jistotu jsem mu často pokládala kontrolní otázky typu „ano/ne“ nebo psala pokyny do mobilu, aby mohl využít překladáč, v jehož ovládání byl mistr. Děti o japonskou kulturu příliš zájmu nejevily – neměly trpělivost s jeho krotbatou angličtinou, a navíc ho vnímaly jako konkurenci v boji o moji pozornost (byli jsme tehdy krátce po rozvodu). Přesto se ho děti snažily vtáhnout do společnosti svých kamarádů a občas ho vzaly na různé akce. Kvůli jazykové bariéře však jen těžko navazoval rozhovory, a tak často zůstával spíše v roli tichého posluchače. Jediná, kdo si tak skutečně rozšiřovala kulturní obzory a procvičovala angličtinu, jsem byla já. A příznám se – užívala jsem si to. Byl nesmírně zdvořilý, čistotný a vděčný za každé jídlo. Před jídlem se modlil, boty měl vždy pečlivě srovnané, pokoj uklizený a vzhled upravený. Brali jsme ho na běžky, lyže, do Národního divadla na Prodanou nevěstu, na koncert Ondřeje Havelky, pekli jsme spolu cukroví. Zapsala jsem ho dokonce na kroužek stolního tenisu. Zamýšlela jsem se nad smyslem výměnných pobytů. Co znamená pro osmnáctiletého mladíka odjet

do „malé“ České republiky, kde se mluví jazykem, jež globálně téměř nikdo nepoužívá, kde nesmí pít ani randit, nikdo mu pořádně nerozumí a musí vyměnit sushi a čerstvé ryby za knedlíky a řízek? Pochopila jsem, že je to vlastně lekce samostatnosti a odolnosti, kterou by měl mladý člověk absolvovat, aby z něj vyrostl dospělý s pevnými hodnotami. A také příležitost stát se „kulturním ambasadorem“. Že se Ryouma cítil dobře, to mi potvrdil jeho dopis na rozloučenou, v němž napsal, že se u nás cítil opravdu jako doma. A to je pro hostitelskou rodinu největší odměna. Nás tato zkušenost obohatila. Naučila nás větší trpělivosti, otevřenosti a schopnosti vidět svět očima někoho jiného. Dětem dala přirozený kontakt s cizími jazyky a kulturami, což jim později výrazně usnadnilo jejich vlastní pobyt v zahraničí – věděly, co mohou očekávat i jak se lépe integrovat.

5 POSTŘEHY NOVOPEČENÉ HOSTITELSKÉ RODINY KATEŘINA SMETKOVÁ

První krok k rozhodnutí stát se hostitelskou rodinou se nedělá snadno. Ruku na srdce, komu z dospělých se chce opustit svůj zažitý stereotyp a svůj čas a životní prostor náhle sdílet s člověkem, za kterého ještě nese zodpovědnost a o kterém netuší vůbec nic. Popravdě, toto rozhodnutí bylo v našem případě asi tím nejtěžším, které jsme učinili. Byl nám přidělen student z Kanady, Graham

Monks. Ještě předtím, než k nám přiletěl, jsme měli možnost se s ním přes Teams spojit. Graham sám byl strašně milý, ne moc mluvný. Hned ze začátku, kdy pro něj zdejší pobyt nebyl vůbec jednoduchý, ještě chytil angínu. Kulturní rozdíly jsou opravdu velké a projevují se různě. Například tím, že u nás jsou antibiotika na předpis, zatímco v Kanadě se dají koupit v drogerii, je zřejmě i přístup k jejich užívání rozdílný. Takže, přestože jsme mu denně připomínali, že si je musí brát pravidelně a rozhodně je musí dobrat, i když už se cítí lépe. A pak jsme zjistili, že jich polovina leží na polici. Myslím, že s námi zažil spoustu nového. Z velkoměsta, jako je Toronto, se dostal do malé vesničky Lužice u Hodonína, kde jsme mu ukázali místní muzeum plné krojů a dobových předmětů. Poznal s námi také Valtice a Lednicko-valtický areál. Poprvé v životě ušel 15 km v horách, což ho zmohlo tak, že večer až po dvou hodinách spánku. Také poprvé jel na kole s přehazovačkou, znovu začal jezdit na lyžích. V Hodoníně ho náš kamarád vzal na horolezeckou stěnu a protože se mu tam zalíbilo, začal chodit pravidelně. K Vánocům pak od nás dostal lezecké boty, tak doufáme, že je ještě v budoucnu někdy využije. Jako jediný z naší rodiny si zalýžoval v Itálii. Původně jsme měli jet všichni, ale protože náš syn těsně před odjezdem dostal neštovice a druhý je ještě neměl, museli jsme jako rodina zájezd odříct. Tak poznal rodinu mé sestry a spoustu našich kamarádů. Také jsme ho provedli po Praze, kde ho zaujala zejména historie města a množství cizojazyčně mluvících studentů (což

mu v Hodoníně asi velmi chybělo). Ke konci pobytu si již našel více kamarádů ze školy, takže s námi tolik času netrávil. Naučil se spoustu věcí, které doma evidentně nedělal, ale v životě je jistě využije (například ovládat pračku a sušičku, ohřát si sám jídlo nebo smontovat nábytek). Jeho pobyt u nás byl opravdu obohacující i pro celou naši rodinu. Náš nejmladší syn ho od prvního dne úplně zbožňoval, a to přestože se s ním nebyl schopný domluvit. Pro druhého staršího syna byl jeho nový bratr výzvou ke zlepšení v angličtině. Naopak on měl za úkol učit Grahama česky (což se moc nepodařilo). Pro nás jako rodinu se jednalo o zajímavou zkušenost, která nám přinesla spoustu nových zážitků, za které jsme moc rádi.

6 TRI KONTINENTY V JEDNOM ČASE NA JEDNOM MÍSTĚ VIERA ŽIKLOVÁ

Vždy som mala blízko k cestovaniu. Keď nám náš syn oznámil, že by chcel ísť na výmenu, toto moje cestovateľské ja sa veľmi potešilo, že bude cestovať v duchu s ním a že prijatím zahraničného študenta zacitíme diaľavy aj my. Tak sa aj stalo – hostili sme dvoch študentov z úplne opačných kútov sveta – brazílskeho Guivsa a Ruby z Taiwanu. Počas desiatich mesiacov bol náš život multikultúrny, neplánovaný, vyčerpávajúci a obohacujúci zároveň – rovnako ako samotné cestovanie. Obidve „naše deti“ s nami žili v našej malej dedinke a, keďže

obidvaja pochádzali z väčších miest, bola to pre nich určite veľká zmena. Asi najväčšou zmenou však bola pre nich strava. Napriek tomu, že naša domáca kuchyňa nie je typicky slovenská, strava bola to, čo im z domova najviac chýbalo. Ruby si často varila rôzne ázijské špeciality a Guivs by nemohol rok prežiť bez svojho milovaného kuskusu. Obidvaja navštevovali lokálne gymnázium, ale preniknúť do slovenčiny bolo pre nich veľmi náročné. Slovenčina je naozaj ťažký jazyk. Bolo to u nás preto multijazyčné – slovenčina popretkávaná angličtinou, čínštinou alebo temperamentnou portugalčinou. Keďže škola neposkytovala veľa mimoškolských aktivít, Guivs trávil čas napríklad aj hrou na bicie a Ruby na trúbke. Guivs bol veľký nadšenec brazílskeho tanca a hudby, takže sme absolvovali aj rýchlokurz brazílskeho tanca „forró“ a Ruby nás naučila pár čínskych znakov. Guivsovi sme ukázali, že aj my tu na Slovensku máme sochu Ježiša ako je v Riu (skoro), a Ruby chcela využiť čas v Európe a možnosť vidieť asi jedno z najsmutnejších miest na svete – Osvienčim. Spoločne s druhou hostujúcou rodinou sme všetci absolvovali splavovanie Váhu na rafte a obidvaja tiež zažili slovenskú Veľkú noc. Guivsovi sme ukázali naše maľované Čičmany aj terchovského Jánošíka. On sa zase tešil, že nám môže porozprávať o ich pestrofarebnom festivale Festa Junina, ktorý tento rok zmeškal v domovine. Tento rok bol pre nás náročný, ale myslím, že aj vďaka tejto skúsenosti, vďaka týmto dvom mladým ľuďom, sme sa stali opäť o niečo otvorenejší a lepší ľudia. A sme za to vďační.

1 KRÁSA KRAJINY OKOLÍ CHEYENNE A WYOMINGU

JAN BABÁČEK / RC Praha Staré Město/ D5440 – USA

Rok začal skvěle – rodina Woytenko mě přivítala na letišti v Denveru. Darren a Meghan, moji host rodiče, mě potom vzali do Cheyenne, hlavního města Wyomingu, což je desátý největší stát v USA, ale zároveň nejméně obydlený. Druhý den jsme s jedním ze 3 synů šli létat v letadle, protože má licenci na létání s menšími letadly. Bylo super vidět všechno shora. Potom už mi jen večer ukázali rozvrh z minulého roku, abych věděl, co si možná budu moct vzít – nejvíce mě zaujalo právo a něco jako dělání certifikátu na zdravotní sestru nebo první pomoc nebo tak něco. Den jsme zakončili „otázkami první noci“, které ale po dvou dnech nebyly moc potřeba. Až teď jsem si uvědomil a dozvěděl jsem se, že tady žijí takový příjemný zvířátka, jako jsou třeba chřestýši, černý vdovy nebo koutník jedovatý – nikdy jsem o něm neslyšel. Nemluvě o losech, bizonech nebo medvědech. Na co si prý mám dávat pozor, je chřestýš. Ve škole jsem začal výběrem předmětů a po škole jsme si já a můj host táta udělali trip okolo Cheyenne a prohlídli si hlavní turistická místa. Okolo Cheyenne je nádherná příroda, někdy trochu vyschlá kvůli velkým horám, ale přesto nádherná. Viděli jsme i jezera, která Cheyenne napájí.

2 PRVNÍCH ČTRNÁCT DNÍ V YAKIMÉ

MATĚJ BOUŠKA / RC Písek/ D5060 – USA

Svou cestu jsem začal psát v neděli 17. srpna v americkém městě Seattle, největším městě státu Washington. Na letišti na mě čekala moje nová host rodina, hlava rodiny Jerry, jeho manželka Jessica a dva bratři, Liam a Aiden. Nasedli jsme do auta a odjeli směr Yakima, město hluboce ve středě státu Washington. Cesta byla okolo 3 hodin dlouhá a díky tomu začalo mé první sblížení s host rodinou. O prvním víkendu jsme s host rodinou vyrazili na výlet k jezeru Bumping Lake. Tam jsme se setkali s rodinnými přáteli, Elisabeth a jejím synem Wolfgangem. S Wolfem a Liamem jsme se vydali na malý výlet na kajacích. Bohužel jsem na jezeře strávil jen 4 hodiny, je tam toho tolik co k vidění! Podnikli jsme také roadtrip během takzvaného Labor Day Weekendu, jeli jsem do malého města zvaného Oso, Washington na druhé straně kaskádového pohoří, Jessičiného rodného městečka. Poznal jsem její rodinu a přátele. Místo je to opravdu nádherné a plné přírody. Doufám, že navštívím spoustu podobných míst a projedu co nejvíce Washingtonu to půjde.

cheer, když jsme v pondělí odpoledne měli týmové fotky a jedna holčina se mě zeptala, jestli mluvím „evropsky“, a když jsem řekla, že máme svůj vlastní jazyk, tak se zeptala, jestli je to portugalská. Ve škole jsem byla zatím jen 2 dny a skoro vůbec jsme se neučili a jen jsme projížděli školní řád. Ve škole nesmíme mít telefony ani na chodbách, a i když bychom chtěli, tak v celé škole není signál, což znamená, že máme smůlu. Můj první týden v USA by nemohl být lepší a já bych nemohla být více vděčná jak mé rodině, tak všem lidem, co mě podporovali a pomáhali, včetně Rotary, protože bez nich bych neměla šanci něco takového zažít, a to jsem pořád teprve na začátku své výměny.

4 JSEM TADY, JSEM V BRAZÍLIÍ!

MATYÁŠ FLOREC / RC Třebíč/ D4571 – Brazílie

Tak je to tady – právě jsem přistál na brazilské půdě! Nechce se mi tomu ani věřit, on to fakt není sen! Let proběhl skvěle. Měl jsem trochu strach, protože to byl můj úplně první let v životě, ale už vím, že to bylo zbytečné. V letadle jsem se dal do řeči se svým spolecestujícím Alexem, který měl za sebou dlouhé tři dny cestování, takže se těšil na přilet asi stejně jako já. Povídal mi hodně o Brazílii, jak jsou tam hrozně hodní lidé (a měl pravdu) a jak se mám na co těšit. To jen utvrdilo moje pocity a byl jsem

nedočkavostí bez sebe. Po překonání brazilského letiště na mě čekala moje nová rodina. Byl jsem hrozně rád a nadšený, že se konečně setkáváme, čekal na mě tatka, mamka a moje starší sestra. Společně jsme se pak vydali na večeri a domů, kde jsem natěšený usínal s myšlenkou na svůj rok v Brazílii!

5 TÝDEN SPLNĚNÝCH SNŮ

MAGDALÉNA KARVÁNKOVÁ / RC Český Krumlov/ D3201 – Indie

Posledních sedm dní bylo fakt crazy. Pijde mi, že se mi během jednoho týdne splnily sny, o kterých jsem mluvila už roky. Dlouho jsem snila o tom, že jednou uvidím slona zblízka. A tady v Indii se mi to fakt splnilo. Najednou jsem stála přímo před ním, obrovským, majestátním a přitom klidným tvorem. Měl krásný malby na čele, cinkaly mu ozdoby a já jen stála, smála se a byla nadšená jak malý dítě. Mehendi mi to vzalo dech. Každý detail, každá křivka, všechno sedlo. Najednou jsem měla pocit, že jsem součástí něčeho, co jsem vždycky obdivovala jen z fotek. Dalším splněným snem byl nákup kytary. Doma v Česku už kytaru mám, ale můj velký sen byl vždycky koupit si ji tady

3 PRVNÍ TÝDEN V USA

LUCIE FABEROVÁ / RC Třebíč/ D7770 – USA

Mám neuvěřitelné štěstí, že jsem dostala jako umístěnkou na svoji výměnu právě Hilton Head Island a budu mít v podstatě mít celý rok léto a můžu chodit na pláž, jak se mi zachce. V pondělí jsem byla na registraci ve škole a můžu vám říct, že to bylo opravdu jak z filmu. Školní skříňky, učebny a vše šileně velké. Už jsem potkala i holky na

v Indii. A přesně to se stalo. Už první akord zněl nádherně a já věděla, že jsem udělala dobře. Je krásná, hraje božsky. Každý brnknutí mi připomíná, že jsem si splnila něco, co jsem chtěla roky. Je to víc než jen nástroj, je to připomínka toho, že i zdánlivě „malý“ sny mají obrovskou hodnotu, když se splní. Motokáry jsem na seznamu snů nikdy neměla, ale stálo to za to! Zrovna pršelo, trať byla mokrá, všude voda a olej. Ten adrenalin, když se řítíš zatáčkou a závodíš s kamarádama v dešti, se fakt nedá popsat. Někdy jsou právě tyhle neplánované zážitky ty nejlepší. Takže jo... tenhle týden byl prostě můj. Slon, henna, kytara, motokáry... všechno dohromady. Byly to dny plné snů, smíchu a zážitků, který si budu pamatovat dlouho. A už teď se těším, co přijde příště. Protože jestli tohle byl jen začátek, tak mě čeká fakt krásný pokračování.

6 CESTA A INTRO CAMP V BOGOTĚ NINA DANIELA KOHOUTOVÁ / RC Klatovy/ D4281 – Kolumbie

Začíná moje kolumbijské dobrodružství! Loučení s rodiči, babičkou a dědou bylo nejtěžší. Byl to zvláštní pocit, směs nervozity, radosti a prázdnoty, když má člověk udělat první krok do úplně nové etapy. V průchodu k letadlu mě zastavila paní, která mi nadšeně vyprávěla o své výměně v Indii, a v letadle jsem si celou cestu povídala s holčkou, která letěla na Erasmus do Kanady. Po přiletu nás čekalo velkolepé přivítání od Rotary, vlajky, úsměvy a spousta energie. A když jsme dorazili na ubytování a rozdělili se do chatek, lehla jsem si úplně vyčerpaná, ale šťastná, že začíná moje kolumbijské dobrodružství. Introcamp byl super! Bylo úžasné potkat tolik lidí z různých koutů světa. Jen to občas nebylo úplně jednoduché – bylo tam totiž spousta lidí, kteří umluvili německy, francouzsky anebo nějakým svým jazykem a nechťeli si povídat anglicky. Postupně se to ale začalo zlepšovat. Skvělé bylo ochutnávat různé druhy tropického ovoce nebo hrát různé seznamovací hry. Každý večer jsme pak měli lekci salsy. Jeden večer jsme si mezi sebou vyměňovali odznaky na saka a poté proběhla talent show, na které jsem vystoupila se saxofonem.

7 MŮJ ROK V AUSTRÁLII: PRVÝ TÝŽDEŇ TEREZA MIKULOVÁ / RC Valtice-Břeclav/ D9660 – Austrálie

V stredu to bol presne týždeň od môjho priletu do Dubba – týždeň plný zážitkov. Vo štvrtok, 24. 7. som bola spolu s mojím poradcom Davidom na večernom kmeňní kľokanov a bol to nezabudnuteľný zážitok. Hneď ďalší deň som sa presunula k mojej host rodine. Vybalovania kufrov a vybavovania vecí pred mojím nástupom do školy. Víkend sa ale na druhú stranu niesol v duchu spoznávania Dubba a jeho histórie. Navštívila som krásnu mestskú galériu, zaujímavé múzeum plné miestnej histórie, nádhernú japonskú botanickú záhradu Shoyoen a v neposlednom rade aj verejnú časť zoo s kaviarňou a výhľadom na pavúčiakov (druh opice) či lemurov, pričom nás celú dobu obklopovali možno na prvý pohľad majestátne vtáky, ktoré sú tu ale v skutočnosti na úrovni holubov, s krásnou prezývkou bin chicken, v preklade: odpadková sliepka. A potom

prvý deň školy. Už teraz vám môžem povedať, že austrálska škola je úplne super. A samozrejme nechýbalo plno predstavovania sa s otázkami od mojich nových spolužiakov typu: A máte vlastne na Slovensku vôbec pizzu? Ale nebojte sa, ja ich niečo o nás naučím za ten rok. Môj pracovný týždeň sa ale neniesol len v duchu školy a učenia sa. Už v utorok som sa zúčastnila môjho prvého Rotary meetingu s prezentáciou o mne a Slovensku, v stredu som bola na večeri s mojimi novými kamarátmi zo školy v mexickej reštaurácii a vo štvrtok večer som bola znovu u Davida, no tentokrát to bolo kvôli jeho synovi, ktorý je profesionálny pracovný jazdec v dostihovom tréningu a vzhľadom na to, že na Slovensku som zvykla pomáhať s jazdením v tréningu. No a dnes, v sobotu, som znova spoznávala históriu Dubba, tento raz v starom väzení Old Dubbo Gaol, odkiaľ som sa úspešne dostala, narozdiel od väčšiny väzňov čo to skúsili (fun fact: z väzenia utiekol úspešne, okrem mňa, presne 1 väzeň).

8 MŮJ ROK V AUSTRÁLII – PRVNÍ DNY TEREZA ZAŇKOVÁ / RC Hradec Králové/ D9620 – Austrálie

Před rokem by mě nenapadlo, že pojedu na rok do Austrálie. Na jednu stranu jsem se hrozně těšila, ale na druhou stranu jsem se i bála neznáma. Bydlím v ulici Nirimba u Noela a Bronwinne. Když

jsem přišla do pokoje, na posteli na mě čekal plyšák koaly, austrálská vlajka a pár drobností. Moc hezké přivítání – už v tu chvíli jsem věděla, že si s rodinou budu rozumět. Žijí v komunitě starších lidí, většina z nich je v důchodu. Všichni se tu kamarádí a panuje tu příjemná atmosféra. Každý pátek se scházejí ve velké společenské místnosti. Přijde mi to úplně super. Mají tu bazén, kurt na pickleball (náš tenis, ale s trochu jinými pravidly a pátkami s míčkem) a prostor na lawn bowling. V pátek mě seznámili na setkání s komunitou, všichni jsou moc milí. Jedna sousedka je původem z Ukrajiny, tak mě pozvala na večeri k nim domů, uvařila ukrajinská jídla a dala mi plyšáka koaly, co drží austrálskou vlajku. Ta milost Australanů mě nikdy neomrzí, každý vám pomůže, poradí, úplně jiná nátura než v Česku. Také jsme vyrazili do zoo a bylo to naprosto boží! Nejvíce jsem byla odvařená z toho, že jste mohli volně chodit mezi kľokanky a hladit je, byli taaak hebouccí. Do školy chodím na Pacific Lutheran do 11. ročníku. Škola je velká a moderní, místo tříd mají skoro až společenské místnosti. Školní personál je strašně milý. Mají striktní pravidla na dress code – od pondělí do čtvrtka formální uniforma. A v pátek je neformální den, takže můžu mít tu sportovní uniformu. Žádné řetízky, náramky, jedny náušnice, nesmí být výrazné, a vlasy pokaždé stažené v gumičce. Kľobouk musí být vždy na hlavě, pokud zrovna nejste ve třídě. Pokud máte řetízek s křížkem, máte štěstí,

protože to je jediný, který můžete mít. V úterý byl můj první den ve škole. Mám svého „buddyho“, který je skoro vždy se mnou a stará se o mě. Jmenuje se Emily a bez ní bych byla asi ztracená. Začínáme v 8:15 a končíme každý den v 15:15. Rychle jsem se s holčkami skamarádila, nosím jim do školy české sladkosti, odznáčky a nálepky. Školní systém mají úplně jinak, je více zaměřený na stav žáků, jak se cítí, v čem by se měli zlepšit atd. V pondělí, čtvrtek a pátek máme jako první hodinu s dvěma učiteli, je nás asi 12 a jsme namíchaný od nejmladších až po nejstarší ročníky. Probíráme náš víkend, jak se máme, jestli nás něco netrápí, a hrajeme hry. V úterý a ve středu se schází celá škola a mají proslov učitelé, někdy i paní ředitelka, na určité téma. Zpívá se školní písnička a čtou se modlitby.

9 BIENVENUE EN BELGIQUE – TAK ZA ROK, MAMI!

**KATEŘINA NOVÁKOVÁ /RC Valtice-Břeclav/
D2150 – Belgie**

Budiček ve 4 ráno. Normálně bych za to vraždila, ale tentokrát mi to fakt nevadilo. Konečně přišel den D – odlet na výměnný pobyt. Východ slunce po cestě do Prahy mi k tomu navíc poslal poměrně filmovou kulisu – fakt, že jsem skoro usínala v autě, to jen mírně kazil. No... a pak přišel první stres – odbavení kufru. Věc, co jako správný backpacker moc neovládám. Byla jsem si skoro jistá, že jsem přepálila limit, a čekala, že mě pošlou přeorganizovat obsah kufru na podlahu letiště jako v nějaký reality show. Ale prošlo to! Kufr měl sice o 700 g víc, ale paní u přepážky naštestí asi neměla chuť řešit drama. Pak už jen „čau“ rodičům a babičce, objetí a šup za bezpečnostní kontrolu a pak už hurá na gate. Teda... málem. Protože v půlce haly se mi urvalo ucho od tašky. Jakože doslova. Taška letěla na zem, lidi koukali, já červená jak rajče a tašku jsem pak vláčela v náručí jak novorozeně. Stylový začátek. Druhá vlna paniky: těsně před nástupem do letadla hlásili, že budou fakt přísně kontrolovat velikost a počet příručních zavazadel, protože let je narvaný. Můj batoh? 5 kilo a rozhodně ne „cabin size“. Ale opět – štestí stálo při mně, nikdo nic neřešil. Doteď nevím, jak je to možný. Let sám o sobě... no... když pilot začne před vzletem mluvit o „náročném letu“ a „bouřce přímo nad námi“, člověk začne přehodnocovat svoje životní rozhodnutí. Ale jo, přežili jsme. Přes Česko to trochu házelo, pak se to uklidnilo – až na závěr, kdy nám Brusel připravil menší turbulence na přivítanou. Na letišti v Bruselu jsem se trochu ztratila (čti: kroužila jsem kolem jednoho výstupu asi třikrát), ale kufr jsem nakonec našla. A taky svou novou rodinu! Čekali mě Seb a Val (moji host rodiče) a tři zástupci z Rotary 2150. První info, co mě úplně nepotěšilo? Škola tu začíná o týden dříve než doma. Krásný... Cesta z letiště trvala chvíli, ale stačilo pár kilometrů a já pochopila, že Belgie je fakt nádherná. Všude lesy, pole, červené cihlové domečky (které jsou tu mimochodem skoro povinné – jiný styl domu si musí člověk vyžádat povolením!). Doma ve Virginalu jsem se seznámila s mými novými spolubydlicemi – třemi kočkami. Jsou oficiálními členy domácnosti. Mia mě zatím ignoruje, ale ona ignoruje všechny, tak mě to tolik nemrzí. Bouly a Simon mě naopak okamžitě přijali. I s dárkem v podobě mrtvé myši v kuchyni

(ehm, díky?). Seznámila jsem se taky s mým host bráchou Titouem, který byl na výměně v Argentině. Zatím mluvíme s mixem španělštiny a angličtiny, ale pomalu se učím francouzsky. Se Sebem občas mezi sebou házíme takový „frančenglish“, ale s Val se perfektně domluvíme anglicky. A taky první belgická tradice! Lidé se zdraví jedním polibkem na tvář (ve Francii jsou to dva, tak si to hlavně nespělejí!) Všichni jsou tu strašně přátelští – na ulicích se zdraví a povídat by si dokázali hodiny. Večer mě vzali na místní festival a na první belgické hranolky. Upřímně? Chutnají jako každý jiné hranolky, ale to Belgičanům fakt neříkejte – jsou na ně hákliví. Taky mi Titou vysvětlil, proč se jim říká „french fries“, když jsou z Belgie – prý je během 2. světové války dělali francouzsky mluvící vojáci – nebo tak nějak... Den zakončený o půlnoci, po skoro 20 hodinách vzhůru. Únava? Extrémní. Nálada? Skvělá. Druhý den jsem ráno snídala s kočkami (které jsou tu víc součástí rodiny než leckterý člověk), s Val jsme jely na nákup (tam jsem zjistila, že nedělní mše se tu poslouchá i přes rádio... zajímavý) a pak mě čekalo balení. Proč? Protože jedeme za rodinou do Bretaně! Osmihodinová cesta dodávkou, a prý budeme surfovat (i když voda je ledová a prý se Sebem nikdo nechce chodit, protože voda bývá ledová). No, co bych pro nové zážitky neudělala... Budem chodit běhat, surfovat a jen tak se poflakovat po pláži – tak doufejme, že fakt přšet nebude...

10 TŘI TÝDNY V BRAZÍLIÍ EMMA KOFRONOVÁ /RC Pisek/ D4500 – Brazílie

Když jsem po 14 hodinách cestování konečně přistála v Recife, rodina mě přivítala s křikem, napsím a vřelým objetím. Přijali mě ihned s láskou a za to jsem jim moc vděčná. Hned jak jsme dorazili domů, v pokoji mě uvítal ohromný výhled na oceán a pláž, který jsem si zamilovala. Jelikož jsem do Brazílie přiletěla okolo čtyř hodin ráno, rovnou jsme si dali doma brzkou snídani – čerstvé ovoce (po kterém už asi nikdy nedostanu chuť na to naše z Alberta) a typický brazilský dort – Bolo de brigadeiro. Hned první večer jsme zašli do restaurace, kde jsem ochutnala Pastel, smažené krevety a typický nealkoholický nápoj Guaraná. Druhý den jsme vyrazili na pláž, která je asi půl hodiny autem od domova. Seznámila jsem se tam se svojí spolužačkou a splnilo se mi přání – pít z kokosu. A než jsem se nadála, nastal čas jít do školy. Co jsem ale nečekala, je, že jejich škola je na trochu jiné úrovni než u nás – tobogan, zmrzlina a bazén. Po dvou týdnech s mojí novou rodinou nastal čas, aby můj host brácha Igor odletěl za tou svojí a splnil si sen. Pro všechny to bylo těžké – spolužáky, blízké přátele, a hlavně pro rodinu, ale zároveň úžasné, jelikož začala nová fáze jeho života. No, a to jsou zatím jen střípy z toho, co jsem již zažila. Moc se mi tu líbí a nenastala ani sekunda, kdy bych svého rozhodnutí odjet na rok pryč litovala.

Více fotografií z akcí najdete
v elektronické verzi časopisu:
www.rotarygoodnews.cz

KLUBOVÉ

zprávy

IWC MORAVA

Rozloučení s létem

➔ Každý rok se poslední prázdninový víkend náš Inner Wheel klub Morava loučí s létem na chalupě jedné naší členky v Jeseníkách. Ani letos tomu nebylo jinak. Počasí nám přálo, ostatně jak říká naše členka Majka: „Když cestuji andělé, počasí si vozi s sebou.“ V pátek večer jsme opékali špekáčky na břehu rybníka a kochali se nádherným západem slunce, který se v jednu chvíli změnil v ohňostroj barev. Druhý den jsme vstávali časně, protože nás čekal náročný program. Den jsme začínali na louce před chalupou rozcvíčkou, ke které nám přivzrukovali cvrčci a svítilo sluníčko. Hlavním bodem programu byla návštěva vodní přečerpávací elektrárny Dlouhé Stráně, která je skutečným technickým skvostem v srdci Jeseníků. Elektrobuses nás vyvezl až k informačnímu centru elektrárny, kde jsme dostali brýle a virtuální realitou jsme si mohli prohlédnout celou elektrárnu. Pak nás průvodce dovedl do technického podzemí a posléze nás opět elektrobuses vyvezl okolo spodní vodní nádrže až k horní ikonické nádrži, odkud je i překrásný výhled na celé panorama Jeseníků. Výlet jsme zakončili koupáním v zatopeném lomu s průzračnou chladnou vodou. Sice už trochu poprchávalo, ale tím snazší bylo vlézt do chladné vody, která měla přibližně stejnou teplotu jako okolní vzduch. Zaplavání bylo božské.

Tak sbohem, léto, a těšíme se na shledanou opět za rok, který jistě vyplníme dalšími hezkými zážitky.

Text: MARIE RYNEŠOVÁ

PRAHA

Mimořádný úspěch Rotary Scholar sponzorovaného Distriktem 2240

Díky energické podpoře bývalé předsedkyně distriktu TRF Hany Gamrot získal náš distrikt stipendium Rotary Foundation pro Bacha Vua, mladého Vietnamce pracujícího pro českou nadaci Člověk v tísni. Bacha nominovaly a podpořily Rotary kluby Prague International a Bratislava International. Níže přinášíme jeho zprávu.

Dne 21. srpna 2025 jsem získal titul Advanced Master of Law v oboru evropského a mezinárodního práva lidských práv na Leidské univerzitě – a promoval jsem jako valedictorian s vyznamenáním cum laude. Tento úspěch završil mou akademickou cestu Rotary Global Scholar na jedné z nejprestižnějších právnických univerzit na světě. Dosažení tohoto milníku pro mne znamenalo mnoho – Rotary Club Prague International mi přirostl k srdci. Jsem vděčný, že jsem v květnu 2024 zaklepal na vaše dveře a vy jste mne přijali s otevřenou náručí. Po celou dobu studií mě rovněž podporoval Rotary klub Rijswijk-Ypenburg v Haagu, kterému náleží mé srdečné poděkování. Dokončení tohoto studia bylo přirozeným pokračováním mé více než desetileté kariéry v oblasti mezinárodních

lidských práv, humanitární a rozvojové pomoci. Díky inspirativním kurzům a studijním cestám do Štrasburku a Ženevy jsem si dále prohloubil odborné znalosti v oblasti mezinárodního práva veřejného a správy a získal sebejistotu, abych se do této oblasti zapojil ještě aktivněji. Hodnota tohoto právnického titulu je už dnes zcela hmatatelná: od září 2025 pokračuji ve svém působení na Grotius Centre for International Legal Studies Leidské univerzity, kde pracuji pod vedením profesora Keese Waaldijka, předního odborníka na právo v oblasti sexuální orientace. Těším se, že budu moci na tomto základu dále stavět a také v budoucnu spolupracovat s Rotary, abych naplňoval svůj závazek k ochraně lidských práv jak v neziskovém, tak i v korporátním sektoru.

Text: GERRY TIPPLE

KARLOVY VARY

Rekordní sbírka pro malého Tima: RC a závody v hospodě U Šabalků vybraly přes 380 tisíc korun

Letošní ročník benefiční sbírky pořádané hospodou U Šabalků přinesl dosud nejvyšší částku – celkem se podařilo vybrat 383 210 Kč. Díky příspěvkům závodníků, dražbě sportovních dresů a daru Rotary klubu ve výši 80 000 Kč bude moci pětiletý Tim absolvovat další rehabilitace a pořídit nezbytné pomůcky, které mu usnadní každodenní život.

Pětiletý Tim je chytrý a zvědavý kluk, který miluje vláčky, muzea a pozorování rybiček a kachen. Jeho život ale není jednoduchý – trpí centrálním hypotonickým syndromem, kvůli němuž má výrazně snížené svalové napětí. Samostatná chůze je pro něj obrovským úsilím a každý malý pokrok je výsledkem dlouhodobé, intenzivní rehabilitace. Díky fyzioterapiím, hipoterapiím a každodennímu cvičení už umí sedět, zvednout se na kolena a dokonce udělat pár samostatných kroků. Jeho cesta však zdaleka nekončí – bez pravidelného cvičení jeho svaly rychle ochabují a k návratu do kondice po delší nemoci potřebuje týdny.

Pomoc proto přišla v pravý čas – letos se v rámci tradiční sbírky pořádané hospodou U Šabalků, jejíž součástí jsou také populární závody v benchpressu, podařilo vybrat rekordní částku 383 210 Kč. Každý rok

částky rostou stejně jako zájem o závody, na které se sjíždějí sportovci z celé republiky i ze zahraničí. Program začíná sobotním ranním vážením, po obědě se zvedá a soutěží v pěti kategoriích – muži do 85 kg, do 100 kg, nad 100 kg, masters muži nad 45 let a v kategorii žen. Večer následuje slavnostní vyhlášení vítězů a předání pohárů, poté dražba sportovních dresů, poukazů na masáže či obrazů a na závěr předání vybrané částky potřebným.

Rotary klub se letos na sbírce podílel částkou 80 000 Kč, které rodina využije na nezbytné rehabilitace, zdravotní pomůcky a ozdravné pobyty. „Velmi děkujeme, protože bez takové pomoci bychom některé terapie nemohli Timovi dopřát,“ vzkazují jeho rodiče.

„Každý rok se snažíme, aby naše závody nebyly jen sportovní událostí, ale i příležitostí pomoci. Když vidíme, jak se díky vybraným penězům dětem jako je Tim daří dělat pokroky, víme, že to má smysl,“ dodává Petr Šaradin, pořadatel závodů a sbírky.

Text: DOMINIKA BÁRTOVÁ,
foto: PETR ŠARADIN

383 210 Kč

Letošní ročník benefiční sbírky pořádané hospodou U Šabalků přinesl dosud nejvyšší částku

OPAVA

Rotary tábor, tábor s tradicí

→ Pobyt pro lidičky s hendikepem se uskutečnil v polovině července v prostorách hotelu Belaria Resort v Hradci nad Moravicí v hojném počtu 62 dětí a mládeže a 35 asistentů, pedagogů a samozřejmě členů RC Opava. Základy každého ročníku sahají až k adventu, kdy se prodává náš tradiční Rotary punč. Výtěžek z prodeje pokrývá část nákladů na tento velký projekt. Od jara následuje plánování programu, ubytování, stravy a v neposlední řadě také zajištění dostatečného počtu asistentů. V průběhu května se přijímají přihlášky a když je kapacita naplněna, přidělují se asistenti dle náročnosti obsluhy a zajištění péče o jednotlivce. Zhruba půlroční příprava vrcholí v červenci zahájením tábora. Tento projekt je náročný nejen z hlediska managementu, ale také finančně, a tak mimo výtěžek z prodeje punče pomáhají sponzorské dary. Letos patří velké díky za finanční pomoc ve výši 100 tisíc korun také našemu distriktu, již tradičně Rotary klubu Ostrava International či drobným dárcům. Téma letošního tábora bylo Šmoulové. Počasí bylo ukázkové a program velmi bohatý a pestrý. Užili jsme si bazén, tanečky, opékání špekáčků, sportovní hry, navštívili nás zmrzlinář i kouzelnice. Každý večer vyhodnocoval průběh dne tatka Šmoula i Gargamel a na závěr tábora byla na základě splněných cílů osvozena Šmoulinka. Opět vydařený týden plný radostí, smíchu a neuskutečněných emocí, ze kterým čerpáme všichni zúčastnění do dalšího adventu. Obrovské díky asistentům, klubu Eliška Opava, všem členům našeho RC, Barboře, člence RC Valtice Břeclav, pastguvernérovi Josefu Meleckému a celému organizačnímu týmu v čele s Janou Weiszovou. Na shledanou za rok!

Text: IVA PUCHKÁ

TÁBOR

Rotary klub přivítal už devátý camp

Patnáct studentů, čtrnáct zemí, ale především jedna skvěle fungující parta. Tábor se na přelomu července a srpna díky místnímu Rotary klubu po dvou letech opět proměnil v dočasný domov chlapců a děvčat z celého světa. Jaká místa si studenti prošli a co jim z programu utkvělo v paměti nejvíce?

Vše začalo symbolicky „doma“ – v Táboře. Účastníci si – zpočátku ještě plní energie – prošli většinu starého města, vystoupali na věž Kotnova a prohlédli si zdejší podzemní chodby. Hned následující den vyměnili atmosféru středověkého Tábora za klid šumavských lesů, přičemž čtyřdenní výprava na Kvildu patřila k jednoznačným vrcholům celého campu. Skupinka během ní navštívila mimo jiné Alpskou vyhlídku na Bučině, Turnerovu chatu u řeky Vydry a nechyběl ani výlet k pramenům Vltavy. Na cestě zpět z klidu Šumavy čekal na studenty další silný zážitek – návštěva Soukromého dětského domova Zbytiny-Koryto, který je jedním ze čtyř soukromých zařízení svého druhu v celém Česku. Zpátky do rušnější civilizace vrátil patnáctičlennou výpravu dvoudenní výlet do Prahy. Staroměstské náměstí, Karlův most, Pražský hrad, nic z toho samozřejmě nesmělo chybět. O tom, do jaké míry tyto pamětihodnosti účastníky zaujaly, by se sice dalo diskutovat, českou metropoli nicméně není možné v programu opomenout. Rotary camp nebyl pouze o pěších výletech a poznávání památek. Tábořský klub si pro studenty připravil rovněž dva cyklovýlety, a to do

Chýnovské jeskyně a na golf na Čertovo břemeno. A aby toho pohybu nebylo málo, čekaly účastníky rovněž dvě taneční lekce pod vedením lektorů z tanečního klubu 6dance. Zatímco první lekci, v jejímž rámci se vyučovalo country, ještě účastníci celkem bez problémů zvládli, česká polka už takový úspěch neslavila. Bez ní by nicméně ta ochutnávka české kultury, o níž se tábořský Rotary klub snažil, nebyla kompletní. Bohatý dvoutýdenní program pak završila návštěva dalšího jihočeského klenotu – Českého Krumlova. Suverénně největší dojem na studentech zanechala prohlídka města, kterou zažili poněkud netradičně z voru. „Smyslem našeho campu není jen ukázat zahraničním studentům jižní Čechy, případně Českou republiku, ale především propojit mladé lidi z různých koutů světa. Každý ročník pro nás sice znamená spoustu práce, ale pak vždycky cítíme, že má tahle práce opravdu smysl. A jinak je tomu letos,“ shrnul jeden z hlavních organizátorů celého campu Milan Míka, který si kromě perfektního složení letošní skupinky velmi pochvaluje rovněž spolupráci s nově vzniklým tábořským Rotaractem. Velká část odpovědnosti a programu totiž letos spočívala právě na tomto spolku. Každý den bylo organizátorům campu k dispozici hned několik jeho členů, kteří se v posledních letech stali nezbytnou součástí této akce. Dá se tak předpokládat, že Tábor za dva roky čeká další mezinárodní Rotary camp – tentokrát již s jubilejním číslem deset.

Text: MAREK JAKŠÍČ, foto: ARCHIV RC TÁBOR

JIHLAVA

Mezinárodní Cyklo kemp

→ Šestnáct teenagerů z dvanácti zemí, dvě kola, stovky kilometrů, nespočet zážitků – to je Cyklo kemp Rotary, který již potřinácté pořádá Rotary klub Jihlava jako hlavní organizátor ve spolupráci s Rotary klubem Telč a dalšími kluby z jižních Čech a Rakouska. Během dvou srpnových týdnů se Česká republika stává dějištěm jedinečné dobrodružné výpravy. Účastníci ve věku 16–18 let, vyslaní Rotary kluby z celého světa, objevují krásy české krajiny ze sedla kola, sjíždějí Vltavu na raftech, lezou po skalách, jezdí na koni nebo třeba navštěvují historické památky a tradiční řemesla. Ale Cyklo kemp není jen o pohybu. Je o poznání – přírody, kultury, ale hlavně lidí. Každý večer je věnován sdílení: mladí lidé představují své země, debatují o rozdílech i společných hodnotách, navazují přátelství, která často přetrvávají dlouho po skončení kempu. „Nejde nám o výkon, ale o zážitek a růst. Cyklistika je cesta – doslova i obrazně – ke spolupráci, respektu a otevřenosti,“ říká Jan Krátký z Rotary klubu Jihlava, který stál u zrodu celé myšlenky. Tato aktivita je důkazem, že Rotary není jen síť profesionálů, ale především komunita, která otevírá mladým lidem svět. A někdy k tomu stačí jen dvě kola a otevřená mysl.

Text: JAN KRÁTKÝ

zprávy

PÍSEK

Rotariánský tábor

Ukážková spolupráce medzi niekoľkimi Rotary klubmi s preshraničným přesahom

Už tradične každým druhým rokom organizuje RC Písek letní tábor pro studenty. O přípravu a organizaci kempu postaral náš klub spolu s RC Plzeň Beseda ve spolupráci s německým RC Oberwiechtach. Účastnilo se 15 studentů z celého světa – z Polska, Německa, Portugalska, Tchaj-wanu, Brazílie, Itálie, Finska, Bulharska, Velké Británie, Rumunska a Francie.

První část pobytu strávili účastníci převážně v Plzni a okolí, kde se o ně postarali členové RC Plzeň Beseda. Program obsahoval prohlídku centra města, návštěvu hradu Radyně, kaolinového dolu v Nevřeni, turistické výlety po okolí i den na vodě na řece Berounce. Všichni si užili také celodenní výlet do Prahy i do Bavorska.

Od společného dne všech klubů a celodenního programu na Šumavě trávili studenti svůj pobyt pod dohledem píseckého RC. Nechyběla zajímavá prohlídka Písku, výlet do Píseckých hor a další společný den, tentokrát se studenty letního tábora RC Tábor, kteří se přesouvali na Šumavu – výlet vlakem do Tábora. Zde mohli studenti obdivovat tábořské podzemí, dozvědět se něco o husitech, o tábořské historii a hlavně navštívit Muzeum čokolády.

Večerní program na konci pobytu se zcela nesl v rozlučkovém duchu, protože 31. července jednotliví studenti, za dozoru píseckých rotariánů, odjížděli do Prahy na letiště a nádraží a odtud do svých domovů.

Text: MIROSLAVA ŽIŽKOVÁ

ROŽŇAVA

Rotariáni pre park kaštieľa Betliar

Z iniciatívy RC Rožňava vznikol spoločný projekt 10 Rotary klubov Východného Slovenska – prispieť na obnovu parku kaštieľa Betliar.

Areál parku bol silno zasiahnutý kalamitou v roku 2013, keď bolo okrem zariadení a drobných parkových stavieb, vodných kanálov a potoka zničených niekoľko sto stromov. Dreviny postupne obnovuje Slovenské národné múzeum – Múzeum Betliar z vlastných prostriedkov a tiež z darov fyzických a právnických osôb. V roku 2024 na spoločnom stretnutí asistenta DG pre Východné Slovensko a Rotary klubov Východného Slovenska prezident RC Rožňava Gabriel Vjeszt predložil návrh, aby kluby spojili sily a spoločne prispeli na obnovu parku v Betliari vysadením nových stromov. Návrh bol jednomyselne prijatý. V spolupráci so špecialistkou na parky SNM Múzea Betliar, pani Ing. Brigitou Nagyovou, sa určila vhodná drevina – Ľalovník tulipánokvetý – a tiež miesto vysadenia. Dodanie 4 ks drevín a od-

borné vysadenie, vrátane stabilizácie, zabezpečila špecializovaná záhradnícka firma z Betliara na jar tohto roka. 28. 6. sa v parku Betliar, na mieste vysadených stromčekov, zišli členovia a priatelia – zástupcovia RC Rožňava, RC Košice, RC Košice Classic, RC Košice Country, RC Spišská Nová Ves, RC Poprad – a v rámci malej slávnosti spoločne osadili k stromčekom tabuľky s venovaním. Zároveň si pripomenuli aj významné rotariánske výročia – 120 rokov svetového Rotary, 100 rokov Rotary v Československu a 20 rokov od zakladajúcej schôdzky RC Rožňava.

Text: GABRIEL VJESZT

852,52 eur

Hodnota daru Rotary pre SNM Múzeum Betliar za 4 stromčeky vrátane dodania a vysadenia

SPIŠSKÁ NOVÁ VES

Jeseň v Slovenskom raji – priateľské stretnutie rotariánov v dňoch 3. až 5. októbra 2025 v Park hoteli Čingov

PROGRAM

3. 10. PIATOK

16.00–18.30 Príchod účastníkov, ubytovanie v hoteli, večera

19.00–22.00 Privítanie hostí – Welcome Drink

4. 10. SOBOTA

7.00–8.00 Raňajky

8.30–16.00 Turistická vychádzka v Slovenskom raji podľa výkonnosti účastníkov – kaňon Prielom Hornádu a Kláštorská roklina, ferata HZS Kyseľ – platí sa vstupné a je potrebné mať ferratový set. Na túru bude zabezpečený suchý obed. www.npslovenskyraj.sk

Návšteva kultúrnych pamiatok na Spiši – historické centrum Levoče a Mariánskej hory. Obed v reštaurácii.

16.00–18.30 Individuálny relax v hoteli a okolí.

18.30–1.00 Spoločná večera s priateľským posedením pri hudbe.

5. 10. NEDEĽA

Raňajky v hoteli

11.00 Rozlúčka s účastníkmi

ÚČASTNÍCKE POPLATKY PODĽA ALTERNATÍV

A/ Celý program: príchod v piatok, odchod v nedeľu (2× nocľah s raňajkami, večera v piatok a v sobotu, jedlo v sobotu) – **195 eur**

B/ Sobotný program s večerou a nocľahom: príchod v sobotu ráno, odchod v nedeľu (1× nocľah s raňajkami, jedlo v sobotu, večera v sobotu) – **145 eur**

C/ Sobotný program s večerou bez nocľahu: príchod v sobotu ráno, odchod v sobotu v noci (jedlo v sobotu, večera v sobotu) – **95 eur**

D/ Večera v sobotu bez nocľahu – 50 eur

Prihlásiť sa je potrebné do pondelka 22. 9. telefonicky alebo elektronickou poštou na: sgencur@gmail.com (Štefan Genčur, mobil: +421 903 903 105) alebo pirkovsky@post.sk (Blažej Pirkovský, mobil: +421 917 431 878)

Do prihlášky, prosím, napíšte mená účastníkov a alternatívu programu A, B, C alebo D. Tešíme sa na stretnutie!

Text: ŠTEFAN GENČUR

www.parkhotelcingov.sk

HRADEC KRÁLOVÉ

Rotary pomáhá zářit v Carnegie Hall mladému talentu

V srpnových dnech se rotariánský duch pomoci spojil a hned pět Rotary klubů z našeho distriktu po záštitou rotariána a houslového virtuóza Pavla Šporcla podpořilo výjimečný talent.

S polečně tak RC Jičín-Nymburk, RC Hradec Králové, RC Pardubice, Rotary Satellite Club of Telč – Prague Golf/NGW a RC Tábor věnovaly částku 150 000 Kč jedenáctiletému studentovi ZUŠ Jičín Vojtěchu Fišerovi. Tento mimořádně nadaný houslista a klavírista dostal díky této podpoře možnost splnit si životní sen – vystoupit ve slavné newyorské Carnegie Hall. Tento úspěch je nejen oceněním jeho uměleckého nadání, ale i potvrzením nesmírného úsilí a vytrvalosti, s níž se mladý talent ze ZUŠ v Jičíně pod vedením BcA. Zuzany Pelcové a Miroslavy Mrkáčkové, DiS věnuje hře na klavír a housle. Zároveň tento mladý umělec představuje silný motivující příklad pro své vrstevníky, který ukazuje, že i v tak nízkém věku je možné dosáhnout velkých věcí, pokud je člověk připraven vytrvale pracovat na svém talentu a nevzdávat se. Ve svých pouhých jedenácti letech má již za sebou celou řadu vítězství v prestižních mezinárodních soutěžích.

Podpora Rotary tak pro Vojtěcha znamená nejen finanční zajištění cesty, ale především symbolickou ruku podanou od zkušených osobností, které rozpoznaly jeho talent a chtěly mu pomoci otevřít dveře do světa.

Carnegie Hall je jedním z nejprestižnějších koncertních sálů světa a možnost zde vystoupit je snem snad každého hudebníka. Pro jedenáctiletého chlapce je to zcela výjimečná životní příležitost. Vojtěch Fišera byl k tomuto historickému okamžiku nominován díky svému vítězství v mezinárodní hudební soutěži Golden Classical Music Awards International Com-

petition, konané v červenci 2025 v New Yorku, kde si jeho talentu všimli světoví odborníci.

Rotary se tak opět ukazuje jako organizace, která nejen podporuje hodnoty humanitární pomoci a všestranně pomáhá na potřebných místech, ale která svou konkrétní pomocí dokáže měnit sny ve skutečnost. Díky podpoře pěti Rotary klubů z ČR tak bude mít Vojtěch dne 17. 12. 2025 v Carnegie Hall příležitost pozvednout své jméno i naši republiku na světové hudební scéně. Tento milník je tedy nejen významným okamžikem pro samotného Vojtěcha, ale i významnou událostí pro české Rotary. Vojtěchova hudební cesta dokazuje, že i dítě z malého města v České republice může stát na pódiu, kde hráli ti největší umělci světa.

Podpora, kterou Vojtěch získal od Rotary, ale nemá jen jednorázový dopad. Je to symbol a důkaz, že i dnes, kdy je svět plný výzev, existují instituce, které dokáží připravit půdu pro nové talenty a přispět tak k udržitelnému rozvoji lidského potenciálu. Rotary je tu proto, aby ukazovalo cestu, jak propojit podnikatele a profesionály se světem umění, vzdělání a humanitárních aktivit.

Tento čin pěti českých Rotary klubů je oslavou lidskosti, solidarity a víry v budoucnost. A je také jasným poselstvím: když spojíme síly, můžeme měnit životy k lepšímu a otevírat dveře novým generacím, které nás mohou svou odvahou, nadáním a vytrvalostí obohatit.

Text: ROMAN KAREL ŠIMEK

PERSONÁLIE

Vzpomínka na zakládajícího člena jihlavského Rotary klubu, dobrého přítele ing. Libora Ferdu

➔ Všechny nás zaskočilo, když v neděli 27. července zemřel náš kamarád a přítel Libor Ferda. Byl vždy příkladným rotariánem a jako zakládající člen jihlavského Rotary klubu si byl vědom, že je nutné pro myšlenky Rotary obětovat nejen svůj osobní čas, ale i mnohé své prostředky. Byl nejen aktivním a nepostradatelným členem naší rotariánské rodiny, ale také oddaným přítelem, který nás vždy inspiroval svou laskavostí, moudrostí a nezištnou pomocí. V roce 1999, tedy hned po oddělení českých a slovenských Rotary klubů od rakouského distriktu 1920, byl on tím hlavním iniciátorem a nakonec i jediným vydavatelem každoročních „Členských seznamů“ všech Rotary klubů v nově vytvořeném distriktu 2240. Vždy byl připraven nezištně pomoci s půlroční přípravou a hlavně s realizací našich prázdninových cyklokempů, které pravidelně pořádáme každé dva roky. Nejen že se jich aktivně účastnil, ale vždy zabezpečil potřebný technický servis pro početnou skupinu dětí z celého světa, které k nám, do České republiky, na tuto již tradiční akci přijíždějí. Vždyť jsme letos pořádali již třináctý ročník. Bude nám všem přátelům, a to nejen z našeho klubu, velmi chybět Liborova přítomnost, upřímný úsměv a cenné rady, které vždy na setkání rozdával. Jeho památku budeme navždy uchovávat v našich srdcích.

Text: JAROSLAV HUŇÁČEK

ENGLISH D-2240 Supplement

PRAGUE

A hundred years of Rotary at Lobkowicz Palace: Where history meets the future

Timeless elegance, a festive atmosphere, and friendships that span generations. Rotary celebrated a hundred years of activity in the Czech Republic and Slovakia in the prestigious premises of Lobkowicz Palace at Prague Castle under the auspices of President Petr Pavel.

The gala at Prague Castle was not just a nostalgic retrospective of history. Above all, it was a manifestation of a vibrant community that, even after a hundred years, can inspire service, friendship, and professional excellence. As one participant aptly summed up upon leaving the palace: "Tonight, we didn't just celebrate the past—we laid the foundations for the next hundred years." Rotary is thus entering its second century in the Czech Republic and

Slovakia with a clear vision: to be a bridge between tradition and innovation, between the local and the global, between individual success and service to society. And if this gala evening was a harbinger of things to come, we can look forward to a century full of inspiration and positive change.

Text: GEORGE PODZIMEK, PDG,
photo: MICHAELA NÁPRAVNÍKOVÁ

GLOSSARY

Dignitatis Memores Ad Optima Intenti /Committed to dignity, we strive for the best/

The motto, written in gold letters above the windows of the Old Town Hall meeting room in Prague, is intended to remind Prague councilors how they should decide on matters concerning the city. A motto chosen by the founding fathers of our District 2240, led by late Dobroslav Zeman, the first governor of District 2240, as the motto of our District.

Let's be honest, how many of you know about this motto? Well, we have it on our district flag, but how many of you have looked at it closely? And then there it is, tucked away on one of the blue pages of our Membership Directory, which introduces the current district governor. I myself came across it while preparing my opening speech for the conference celebrating the 100th anniversary of the founding of Rotary in Czechoslovakia, which took place on September 13 in the magnificent premises of the Lobkowicz Palace at Prague Castle and which, including the following gala evening, was a very successful event, as all participants will certainly confirm. I would like to take this opportunity to once again thank PDG Georg Podzimek and his team for their excellent work in organizing this event.

Rotary certainly has its well-known slogans, such as "Service Above Self" or the Four-Way Test. However, I cannot help but prefer Dignitatis Memores Ad Optima Intenti. After all, our mission is to build on what we already have and know, and to develop it further. That is the mission of Rotary!

In recent years, however, it seems to me that we have somewhat forgotten our mission. Under the false pretense of honesty, voluntarism, and waving the slogan "Service Above Self," personal animosity and resentment are hidden, along with the conviction that only I am right. And when I am not, I will calmly

help myself by actively seeking out dirt on others. Is that dignity? Is that what is best?

The Youth Exchange program is a shining example of this. With the help of volunteers, we have built it up to a virtually professional level. We have received numerous awards from RI for our achievements in the exchange program, because we are the district with the highest number of students exchanged in relation to the number of clubs and Rotarians in the area. However, according to some, this is wrong because we dared to reward with petty cash the hours and hours of systematic and precise work that youth exchange administration requires. Of course, those who shout the loudest are those who know nothing about it and do not even want to know, let alone participate in the work.

We currently have two youth exchanges: RYE Czechia and RYE Slovakia. The first one works in the same way as before, while the other wants to rely solely on volunteer work. It has actually only just started. The first students arrived a month ago. Just let them do their work. Let them show what they can do. After all, as the current district governor, I'm the one responsible for youth exchange in our district to RI and the surrounding area. No one else!

Yours sincerely,

JAN BÍLEK

District 2240 Governor

ROŽŇAVA

Rotarians of Eastern Slovakia for Betliar Monastery Park

→ A project involving 10 Rotary clubs in eastern Slovakia was launched on the initiative of the Rožňava Rotary Club to contribute to the restoration of Betliar Monastery Park. In 2013, the park grounds were hit by a natural disaster. The arboreal flora is gradually being restored by the Slovak National Museum – Betliar Museum, using its own resources and donations from individuals and legal entities. In 2024, at a joint meeting of the Assistant DG for Eastern Slovakia and Rotary clubs in Eastern Slovakia, RC Rožňava President Gabriel Vjest proposed that the clubs join forces and contribute to the restoration of the park in Betliar by planting new trees. The value of Rotary's donation of four trees to the SNM Museum in Betliar is €852.52. On June 28, 2025, members and friends of RC Rožňava, RC Košice, RC Košice Classic, RC Košice Country, RC Spišská Nová Ves, and RC Poprad gathered in Betliar Park and together placed plaques with dedications on the trees.

Text: GABRIEL VJESZT

supplement

RYE

I'll come back and they'll still be here

→ I was supposed to go to Wisconsin. A cold state. When they told me I was not thrilled. But I said to myself, "Okay. Maybe this is the opportunity." And it was. It's not just about fun or travel. It's about growth. It's about how you start to appreciate the little things you didn't care about before. It's about how the concept of love, family, and friendship suddenly changes. It's about how, in the midst of all that snow, wearing five layers of clothing, you realize that the most warmth comes from the people around you. I have had some of the happiest moments of my life, but I have also experienced moments when things were difficult. You realize how

much you need people who will hold you up. Who will hug you, even if you are complete strangers. And how much you learn to find them yourself. Because there is no other way. And then it happens. You have found a home. You have found a family, even though they are not your blood relatives. And you know that you belong to them. Little by little, you create a place where you can return. A piece of my heart will remain here. A piece of me will always be in La Crosse. And when I return, I know that someone will be waiting for me with open arms.

**Agáta Žofková / RC Písek/
→ District 6250, USA**

RYE

A Week of Dreams Come True

→ It seems to me that in one week, the dreams I've been talking about for years have come true. I wanted to see an elephant. And here in India, my wish has come true. Suddenly, I was standing right in front of one, a huge, majestic, yet calm creature. I just stood there, smiling and excited. Then my first real henna! You sit in the studio for three hours and watch the artist work his magic on your skin, pattern after pattern. And when I saw the result, it completely took my breath away. Every detail, every curve, everything was perfect. Suddenly, I felt like I was part of something I had always admired only seen in photos. Another dream come true was buying

a guitar. I already have a guitar at home in Czechia, but my big dream was always to buy one here in India, which is what happened. The very first chord sounded beautiful, and I knew I had made the right decision. Every time I strike a chord, I am reminded that I have fulfilled something I have wanted for years. It is more than just an instrument; it is a reminder that even small dreams are of great value when they come true. If this was just the beginning, then I'm excited for what's to come.

**Magdaléna Karvánková / RC Český
Krumlov / → Distrikt 3201 India**

RYE

A year of our lives

→ **The role of a host family in the Rotary exchange program is not easy.** We were also surprised when a boy from Colorado contacted us in June to say he would be our first exchange student. We had been in contact with Ty for almost two months before his arrival in Slovakia. All host families receive instructions on how to approach exchange students during their first days: a glossary of initial questions translated into multiple languages and a recommendation to establish family rules in advance. I chose a different approach — the most open communication possible. I didn't write any rules, but explained them to the family personally. I highly recommend this to all families who are planning to embark on this year-long "experiment"—but please be advised, it will be a roller coaster ride. In the end, however, only the good things will remain in your memory; with an open heart and a willingness to talk, you will be able to cope with all the pitfalls of living with young people who step into your world.

Text: SOŇA GAŽÁKOVÁ

JASY

Do you know what EEMA stands for and where Iasi is?

➔ In early September, the Rotary Youth Exchange conference for Europe, Eastern Mediterranean, and Africa (EEMA) was held in the Romanian city of Iasi. Participants from 29 countries and 77 districts attended the meeting. Our district D2240 was represented by four people, three of whom were from Slovakia. The meeting took place in a friendly and creative atmosphere under the motto "CHANGE PERSPECTIVE be the peace." It was opened by an excellent lecture by historian Professor C. Turliuce from Al. I. Cuza University in Iasi on the topic "Where is humanity

heading?" The working part of the conference included group and panel discussions. I participated as a representative of the Czech Republic in a meeting of representatives of countries affiliated with EEMA, where we established EEMA as a separate legal entity. This step will enhance the transparency of processes within RYE. And where will EEMA be held next? From September 10 to 12, 2026, EEMA will be held in Bordeaux, France.

Text: JAROSLAV ŠMARDA

PÍSEK

Traditional hike up Třístoličník (the Three Peaks)

➔ The first weekend in September was again traditionally dedicated to the hike up Třístoličník. Although a full-page advertisement about the event was published in the latest issue of Rotary Good News, participation of clubs from all neighboring countries was low. Rotary clubs from District 2240 were represented only by RC Písek, with members from RC Rohrbach in Austria and RC Freyung in Germany also attending. However, even the low turnout of clubs did not prevent three RC exchange students from Písek (USA, Brazil, Taiwan) from enjoying two wonderful days in the Šumava Mountains. The students spent Friday afternoon in

Stožec, where they breathed in the Šumava air and, thanks to the care of Rotarian V. Skřivan, gathered strength and energy for Saturday's hike. At the restaurant on top of the Three Peaks, they enjoyed an Austrian-German lunch, unfolded their countries' flags, and took a photo with all the participants. Then it was time to head home, no longer on foot but in a comfortable car, where they fell asleep as soon as they sat down.

Text: MIROSLAVA ŽIŽKOVÁ

HRADEC KRÁLOVÉ

Rotary helps young talent shine at Carnegie Hall

➔ Five Rotary clubs from our district joined forces under the auspices of Rotarian and violin virtuoso Pavel Šporcl to support exceptional talent. Together, RC Jičín-Nymburk, RC Hradec Králové, RC Pardubice, Rotary Satellite Club of Telč – Prague Golf / NGW, and RC Tábor donated CZK 150,000 to 11-year-old Vojtěch Fišer, a student at the Jičín Music School. Thanks to this support, this exceptionally talented violinist and pianist has been given the opportunity to fulfill his lifelong dream – to perform at the famous Carnegie Hall in New York. This success is not only a recognition of his talent, but also serves as a powerful motivational example for his peers, showing that even at such a young age, it is possible to achieve great things. This act of five Czech RC clubs is a celebration of humanity, solidarity, and faith in the future, as well as a message: when we join forces, we can change lives for the better and open doors to new generations who can enrich us with their courage, talent, and perseverance. Rotary is here to show the way to connect entrepreneurs and professionals with the world of art, education, and humanitarian activities.

Text: ROMAN KAREL ŠIMEK

Rotary Good News

5 | 2025

These four pages contain English-language highlights of the content of the Czech and Slovak magazine

Translation:
Helena Markusová

EDITORIAL BOARD
+420 602 343 314
rgn@rotary2240.org

Rotary
World
Magazine
Press

WE
COVER
THE
GLOBE

Vydává Rotary Global Media Network

© Praha, 9. říjen 2025
evid. číslo MK ČR: E 15244 / ISSN 1214-7222
Náklad: 2 500 ks
NEPRODEJNÉ – distribuce přímou rozesílkou

Oficiální regionální časopis společenství
ROTARY INTERNATIONAL
(Rotary World Magazine Press)

NOSITEL LICENCE PRO CZ/SK
Rotary International – Distrikt 2240
Česká republika a Slovenská republika,
mezinárodní nezisková organizace
IČO: 86595130
Žižkova 1696/15, 586 01 Jihlava

Šéfredaktor **František Ryneš**
Editorka RWMP **Gundula Miethke**

REDAKČNÍ RADA
George Podzimek, PDG, předseda
František Ryneš, PDG, šéfredaktor
Petr Jan Pajas, PDG
Ivan Belan, PDG
František Kornaj, RC Spišská Nová Ves
Jan Kemr, RC Praha Staré Město

VÝKONNÁ RADA
Josef Melecký, IPDG
Jan Bílek, DG
Ivana Lengová, DGE

Pro Rotary International Distrikt 2240 vydává
Business Media CZ, s. r. o.
Nádražní 762/32, 150 00 Praha 5 – Smíchov
IČ: 036 31 877

Editorka **Dana Zuna**
Grafika **Roman Černohous**

TISK
Triangl, a. s.
Beranových 65, Praha 9

DISTRIBUCE
Mailstep Praha

rgn@rotary2240.org
www.rotarygoodnews.cz

Všechna čísla časopisu (od roku 1999)
si můžete přečíst na:
www.rotarygoodnews.cz

aktivity

DATUM	POŘADATEL	AKTIVITA	MÍSTO
3.–5. 10.	RC Spišská Nová Ves	Jeseň v Slovenskom Raji	Smižany
10.–12. 10.	RYE CZ	Rebound Meeting	Křižanov
18. 10.	RC Třebíč	Oslava 30. Výročí znovuzaložení RC Třebíč	Třebíč
9. 11.	RYE CZ	Orientation Meeting I. pro outbouny a jejich rodiče	Třebíč
19. 11.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 6/2025 (vychází 11. 12.)	všeobecná aktivita
28.–30. 11.	RYE CZ	Orientation Meeting II. pro outbouny	Kroměříž
12.–14. 12.	RYE CZ	Vánoční Praha pro inboundy ČR + SR	Praha
2026			
15. 1.	RGN	Uzávěrka příspěvků pro RGN 1/2026 (vychází 6. 2.)	všeobecná aktivita
30. 1.–1. 2.	RYE CZ	Zimní Třebíč – inboundy ČR + SR	Třebíč

**Aktualizovaná data konání akcí
si prosím ověřte na
rotary2240.org**

kluby

ROTARY KLUBY /ČR/

Beroun
Brno
Brno City
Broumov
České Budějovice
Český Krumlov
Frýdek-Místek
& Kopřivnice
Hluboká n. Vltavou
– Golf
Hradec Králové
Cheb/Eger
Jičín – Nymburk
Jihlava
Jindřichův Hradec
Karlovy Vary
Klatovy
Kroměříž
Liberec, Jablonec
Most
Olomouc
Olomouc City
Opava
Ostrava
Ostrava City
Ostrava International
Pardubice
Písek
Plzeň
Plzeň Beseda

Poděbrady
Prag Bohemia
Praga Ekumena
Prague International
Prague Platinum
Praha
Praha City
Praha City – sat. klub
Poděbrady Spa
Přerov
Prostějov
Tábor
Telč
Telč – satelitní klub
Prague Golf
Třebíč
Trutnov
Uherský Brod
Valtice – Břeclav
Zlín
Znojmo

ROTARACT

Brno
Hradec Králové
Prague International
Zlín
Most

ROTARY KLUBY /SR/

Banská Bystrica
Banská Bystrica Classic
Bratislava
Bratislava Danube
Bratislava International
Bratislava International
– sat. klub Trnava
Dunajská Streda
Košice
Košice – Country
Košice Classic
Levice
Liptovský Mikuláš
Martin
Nitra
Nitra Harmony
Nové Zámky
Piešťany
Poprad
Prešov – Šariš

Rožňava
Spišská Nová Ves
Stupava Záhorie
Trenčín
Trenšov
Zvolen
Žilina
Žilina International

ROTARACT

Banská Bystrica
Bratislava Danube
Martin
Košice
Košice Classic

ROTEX

Společně pro ČR a SR

ROTARY ČÍSLA GLOBÁLNĚ

K 23. 9. 2025

POČTY KLUBŮ

ROTARY: 36 691
ROTARACT: 9 680
INTERACT: 18 041
RCC: 14 191

POČTY ČLENŮ

ROTARY: 1 171 376
ROTARACT: 136 499
INTERACT: 415 081

GLOBAL GOALS, LOCAL ACTION

ROTARY COMMEMORATES
THE UNITED NATIONS AT 80

11 December 2025

Veterans Building, San Francisco War Memorial

VISIT [ROTARYUN80.ORG](https://rotaryun80.org) FOR MORE INFORMATION

CORINTHIA

PRAGUE

Let us take care of your event

ELEGANTLY POISED ABOVE

the city of a hundred spires

- 200 m from the Prague City Center
- 539 Rooms & Suites
- Bellevue Conference Hall | 24 floor
- Modulable event space 727 m²
- 24 Meeting rooms
- Executive Club | 22 floor
- Spa & Gym | 25 floor
- Restaurants & Bars
- Indoor & outdoor car parking
- Bus parking

@CORINTHIAPRAGUE

